หลักความเชื่อของมุสลิม

อธิบายอะกีดะฮฺตามแนวทางอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล ญะมาอะฮฺ

ชื่อหนังสือ	หลักความเชื่อของมุสลิม
	อธิบายอะกีดะฮฺตามแนวทางอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล ญะมาอะฮฺ
ผู้เขียน	มุหัมมัด บิน ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน
ผู้แปล	ซุฟอัม อุษมาน
ผู้ตรวจทาน	ซุกรีย์ นูร, ยูซุฟ อบูบักรฺ
คำนิยม	นายอาศิส พิทักษ์คุมพล จุฬาราชมนตรี
	ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา
พิมพ์ครั้งแรก	มุหัรร็อม ฮ.ศ.1432 – ธันวาคม ค.ศ. 2010
จำนวนพิมพ์	5,000 เล่ม
พิมพ์ที่	บริษัท เฟิร์สออพเซ็ท 1993 จำกัด
	99/11 ม.7 ต.ลำโพ อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
	โทรศัพท์ 02-588 0490 โทรสาร 02-588 0491
ISBN:	978-616-202-281-4

สนับสนุนงบประมาณจัดพิมพ์โดยผู้ไม่ประสงค์เอ่ยนาม
ขออัลลอฮฺตอบแทนความดีแก่เขาด้วยเทอญ

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย

สำนักส่งเสริมการวิจัยและเขียนตำรา มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

Tel: 0-7341 8613 Fax: 0-7341 8615 www.yiu.ac.th

สารบัญ

بسم الله الرحمن الرحيم

คำนิยม

จุฬาราชมนตรี

การสรรเสริญทั้งมวลล้วนเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ พระองค์ผู้ทรงสร้างมนุษย์บนพื้นฐานแห่งสามัญสำนึกที่ถูกต้องและอุดมคติที่เป็นจริง ขอความสุขสวัสดิ์จงบังเกิดแก่ศาสนทูตของพระองค์ นบีมุฮัมหมัดผู้ที่ได้ใช้ชีวิตไปตามสามัญสำนึกและอุดมคติอันถูกต้องดีงามในทุกโมงยามของชีวิตและได้แสดงตนเป็นแบบอย่างอันประเสริฐแก่มนุษยชาติทั้งมวล

ข้าพเจ้าเขียนคำนิยมนี้ ภายหลังเกิดอุทกภัยและวาตภัยในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทยใหม่ๆ หมาดๆ ข้าพเจ้าได้รับบทเรียนจากภัยพิบัติครั้งนี้ว่า เพราะมนุษย์ใช้ชีวิตไม่สอดคล้องสมดุลกับระบบธรรมชาติ จึงต้องรับผลอันเลวร้ายนั้น ระบบธรรมชาติเป็นเรื่องละเอียดอ่อนลึกซึ้งยากเกินกว่าจะเข้าใจได้เพียงความรู้ผิวเผิน ซึ่งมักถูกแยกส่วนและไม่บูรณาการ มนุษย์มักเข้าใจธรรมชาติในฐานะวัตถุสิ่งของที่เกิดขึ้นเอง โดยไม่มีผู้สร้าง ความเชื่อเช่นนี้นำไปสู่การปฏิบัติต่อธรรมชาติอย่างไม่ถูกต้อง ประหนึ่งว่ามนุษย์เองเป็นผู้ที่สามารถควบคุมทุกสรรพสิ่งในโลกได้ ในที่สุดก็นำไปสู่การทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงและผลของการทำลายเหล่านั้นก็ย้อนกลับมาทำลายมนุษย์อย่างเจ็บปวดเช่นกัน

ความเชื่อที่เบี่ยงเบนนำไปสู่พฤติกรรมที่เบนเบี่ยง และความเชื่อที่ผิดพลาดก็นำไปสู่ผลลัพธ์อันน่าสะพึงกลัวอย่างที่เห็น มีการเรียกร้องให้ป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ นานา แต่ตราบใดที่มนุษย์ยังต้องอยู่กับธรรมชาติอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงขณะเดียวกันกลับมองธรรมชาติอย่างแยกส่วนกับผู้ทรงสร้างธรรมชาติ ตราบนั้นความวิบัติเสียหายจะยังเกิดอยู่มิหยุดหย่อน เพราะสภาพเดิมๆ จะไม่เปลี่ยนแปลง หากคนเราไม่เปลี่ยนความคิดและความเชื่อเสียก่อน

ความเชื่อที่ถูกต้องย่อมสองคล้องกับระบบธรรมชาติ ระบบธรรมชาติที่ว่าละเอียดลึกซึ้งแล้ว การแสวงหาความเชื่อที่ถูกต้องและสอดคล้องกับธรรมชาติเพื่อให้จิตใจได้ยึดมั่น ยิ่งละเอียดลึกซึ้งกว่า และเราไม่อาจหวังให้มนุษย์ซึ่งมีข้อจำกัดและจุดอ่อนมากมายมาสอนความเชื่อที่ถูกต้องแก่เราได้ ความเชื่อที่ถูกต้องและสอดคล้องกับธรรมชาติต้องมาจากผู้สร้างธรรมชาติเอง คือ เอกองค์อัลลอฮฺ (สุบหานะฮฺ) เท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังว่าหนังสือเล่มนี้ของ**เชคอุษัยมีน** จะเป็นหนึ่งในประทีปส่องทางให้แก่ผู้แสวงหาความเชื่อหรืออุดมคติที่ถูกต้องเป็นจริง เพราะเป็นหนังสือที่รวบรวมคำสอนจากพระดำรัสของอัลลอฮฺ (สุบหานะฮฺ) และวจนะของศาสนทูต (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) มาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ เมื่อมีที่มาจากอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ จึงย่อมไม่มีความผิดพลาดเบี่ยงเบนแฝงอยู่ หากจะมีก็เป็นแต่เพียงความเข้าใจที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนของผู้ศึกษาเอง หรืออาจเกิดจากการถ่ายทอดใจความภาษาหนึ่งสู่อีกภาษาหนึ่งก็ได้

ข้าพเจ้าขอให้อัลลอฮฺทรงประทานผลประโยชน์อันมหาศาลแก่หนังสือเล่มนี้และขอให้ทรงตอบแทนความดีงามแก่ผู้เขียน ผู้แปล และผู้มีส่วนร่วมทุกท่านให้มหาศาลยิ่งกว่า และหวังว่าจะมีหนังสือดีๆ ที่บอกเล่าความเชื่อที่ถูกต้องผ่านการอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ออกมาบ้างในโอกาสต่อไป อามีน

(นายอาศิส พิทักษ์คุมพล)

จุฬาราชมนตรี

بسم الله الرحمن الرحيم

คำนิยม

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

อัลหัมดุลิลลาฮฺ ขอสรรเสริญเอกองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างมนุษย์และประทานปัจจัยต่างๆ ในการดำรงชีวิต พร้อมทั้งทรงชี้นำและกำหนดแนวทางอันเที่ยงตรงให้เราได้ใช้เป็นวิถีในการแสดงตนเป็นบ่าวของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นหลักความเชื่อหรือหลักปฏิบัติต่างๆ ที่มีอยู่ในคำสอนของอิสลามอันเป็นศาสนาแห่งพระองค์

แท้จริงแล้ว หลักความเชื่อหรือที่เรียกว่า “อะกีดะฮฺ” นั้น คือพื้นฐานสำคัญในชีวิตของมนุษย์ เพราะจากหลักความเชื่อนี่เองที่จะทำให้มนุษย์สามารถกำหนดแนวทางการประพฤติปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ในการเคารพอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ และยังส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ในทุกๆ กิจกรรมการดำรงชีวิตของเขาอีกด้วย

ในอิสลาม หลักความเชื่อที่ถูกต้องซึ่งมุสลิมทุกคนจำเป็นต้องยึดถือนั้น คือหลักความเชื่อที่มาจากองค์อัลลอฮฺเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง รวมทั้งมนุษย์ทั้งมวล ซึ่งพระองค์ได้ประทานหลักความเชื่อดังกล่าวลงมาในรูปของการประทานวะหฺยูหรือวิวรณ์ผ่านมายังศาสนทูตของพระองค์ การที่อัลลอฮฺได้ประทานหลักความเชื่อดังกล่าวลงมาเพื่อให้มนุษย์ได้ใช้ยึดถือและปฏิบัติ ย่อมเป็นเครื่องหมายว่าสิ่งดังกล่าวนั้นมีคุณค่าที่อนันต์และใหญ่หลวงยิ่ง และนับเป็นบุญคุณอันล้นพ้นประการหนึ่งที่พระองค์ทรงอำนวยให้แก่ปวงบ่าวได้ใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตของพวกเขาบนโลกนี้

โดยแท้จริงแล้ว คนอื่นนอกจากอัลลอฮฺพระผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง ไม่สามารถที่จะกำหนดหรือคิดค้นหลักความเชื่อขึ้นมาเองได้ เพราะมีเพียงอัลลอฮฺเท่านั้นที่ทรงรอบรู้ถึงสภาพความเป็นจริงของบ่าว และความประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อบ่าวทั้งหลาย สิ่งอื่นนอกจากพระองค์มิอาจที่จะล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดๆ ได้อย่างถูกต้องหากพระองค์ไม่ทรงบอกเล่าหรือแจ้งให้ทราบ

ดังนั้น หลักความเชื่อที่ถูกต้องก็คือหลักความเชื่อที่กำหนดโดยพระองค์อัลลอฮฺผ่านการเผยแผ่และอธิบายโดยศาสนทูตของพระองค์ และเมื่อใดที่เราได้ยึดมั่นกับหลักความเชื่อที่ถูกต้องดังกล่าว ก็จะส่งผลทำให้เกิดความถูกต้องในด้านการอิบาดะฮฺและจรรยามารยาทตามมาด้วย

หนังสือ “อะกีดะฮฺ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วะ อัลญะมาอะฮฺ” ที่เรียบเรียงโดยท่านเชค มุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน (เราะหิมะฮุลลอฮฺ – ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน) เล่มนี้ นับเป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่ได้อธิบายถึงหลักความเชื่อตามเจตนารมย์ที่แท้จริงของอิสลาม ซึ่งตรงตามแนวทางที่อัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ได้บัญญัติไว้ให้มุสลิมยึดถือและปฏิบัติ เป็นหนังสือที่เพียบพร้อมด้วยหลักฐานจากแหล่งข้อมูลหลักอันเป็นต้นตอของบทบัญญัติอิสลาม นั่นคืออัลกุรอานและวจนะของท่านศาสนทูต แม้จะเรียบเรียงขึ้นมาอย่างรวบรัดแต่ก็ครอบคลุมการอธิบายหลักความเชื่อที่จำเป็นสำหรับมุสลิมไว้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ในระดับหนึ่งแล้ว จึงนับว่าเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้เป็นคู่มือเรียนรู้สำหรับมุสลิม หรือใช้อ้างอิงสำหรับผู้สนใจศึกษาอิสลามทุกคน

ข้าพเจ้าขอกล่าวขอบคุณบุคคลและฝ่ายต่างๆ อาทิ ผู้แปล ผู้ตรวจทาน ผู้ประสานงาน ผู้สนับสนุนงบประมาณ ฯลฯ ที่ได้พยายามจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ออกมาแก่ผู้อ่านและสาธารณะชน และขอกล่าวชื่นชมต่อผลงานของท่านเชค มุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน อันทรงคุณค่ายิ่งเล่มนี้ ขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮฺพระผู้เป็นเจ้าให้ทรงประทานการยืนหยัดบนเส้นทางอันเที่ยงธรรมแก่มุสลิมทั้งมวล และขอทรงประทานทางนำแห่งอิสลามแก่ผู้ใฝ่หาสัจธรรมทุกคน

ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

6/10/1431 – 15/9/2010

بسم الله الرحمن الرحيم

บทนำผู้เขียน

อัลหัมดุลิลลาฮฺ มวลการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นเอกสิทธิของอัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก และชัยชนะนั้นย่อมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง และไม่มีการเป็นศัตรูนอกจากกับบรรดาผู้อธรรมทั้งหลายเท่านั้น

ขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ต้องเคารพอิบาดะฮฺนอกจากอัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้น โดยไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ พระองค์ผู้ทรงครอบครองและทรงสัจจริงอย่างชัดแจ้ง และขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ ท่านเป็นศาสนทูตคนสุดท้ายซึ่งมาปิดท้ายเหล่านบีทั้งหลายและเป็นผู้นำของบรรดาผู้ยำเกรง ขออัลลอฮฺทรงประทานพรแก่ท่าน วงศ์วานของท่าน เศาะหาบะฮฺของท่าน และบรรดาผู้ที่เจริญรอยตามพวกเขาด้วยดีจวบจนวันแห่งการตอบแทน

แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺได้ส่งศาสนทูตของพระองค์ ท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ให้พาทางนำและศาสนาแห่งสัจธรรมเพื่อเป็นความเมตตาแก่โลกทั้งมวล เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย และเพื่อเป็นหลักฐานที่จะใช้อ้างความชอบธรรมเหนือบ่าวทั้งหมด

พระองค์ทรงชี้แจงด้วยท่านนบีและด้วยสิ่งที่ทรงประทานมาพร้อมกับท่าน ทั้งที่เป็นเนื้อหาในอัลกุรอาน หรือที่เป็นหิกมะฮฺ(ความรู้ที่เป็นสุนนะฮฺของท่านนบี) โดยชี้แจงทุกๆ สิ่งที่จะก่อให้เกิดความดีงามแก่ปวงบ่าว และทำให้ชีวิตของพวกเขาดำเนินบนความเที่ยงธรรม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องทางโลกหรือทางศาสนาของพวกเขา อาทิ ในด้านความ

เชื่อที่ถูกต้อง การปฏิบัติอะมัลที่เที่ยงตรง การมีคุณลักษณะนิสัยที่ประเสริฐและจรรยามารยาทที่สูงส่ง

ด้วยเหตุนี้ จึงนับได้ว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ลาจากประชาชาติของท่านไปโดยเหลือคำสอนไว้เป็นหลักฐานอย่างชัดแจ้งแล้ว เปรียบได้เสมือนว่ากลางคืนของมันก็ยังสว่างไสวดุจดังกลางวันไม่แตกต่างกันเลย และไม่มีผู้ใดที่หันเหออกจากคำสอนนั้นเว้นแต่เขาย่อมต้องเป็นผู้ที่ประสบกับความหายนะ

จากนั้น บรรดาประชาชาติของท่านที่ตอบรับคำเชิญอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ต่างก็ได้ดำเนินตามคำสอนดังกล่าว พวกเขาคือบรรดาผู้คนที่ประเสริฐที่สุด นั่นก็คือเหล่าเศาะหาบะฮฺ เหล่าตาบิอีน และบรรดาผู้เจริญรอยตามพวกเขาด้วยดี พวกเขาทั้งหลายได้ยืนหยัดบนชะรีอะฮฺ(บทบัญญัติ)ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ยึดมั่นต่อสุนนะฮฺ(แบบอย่าง)ของท่าน และได้ยึดถือมันอย่างเหนียวแน่นประหนึ่งการขบกัดมันไว้ด้วยฟันกราม ทั้งในด้านอะกีดะฮฺ(ความเชื่อ) อิบาดะฮฺ(การปฏิบัติ) คุณลักษณะนิสัยและจรรยามารยาท จนได้กลายเป็นกลุ่มคนที่ดำเนินอยู่บนเส้นทางแห่งสัจธรรมอย่างโดดเด่นตลอดมา คนที่มุ่งร้ายหรือต่อต้านคัดค้านกับพวกเขามิอาจจะก่อความเดือดร้อนแก่พวกเขาได้ โดยที่พวกเขาจะดำเนินอยู่เช่นนั้นสืบเนื่องกันตลอดไป จวบจนวันที่กำหนดแห่งคำสั่งของอัลลอฮฺจะมาถึง

และอัลหัมดุลิลลาฮฺ ขอสรรเสริญต่อพระองค์อัลลอฮฺ พวกเราเองก็ได้ดำเนินตามบนเส้นทางของพวกเขาเหล่านี้ และได้พึ่งพาเรื่องราวชีวประวัติของพวกเขา ตามที่มีหลักฐานสนับสนุนจากอัลกุรอานและสุนนะฮฺมาใช้เป็นทางนำของเราแล้ว เหตุที่เรากล่าวเช่นนี้ ก็เพื่อเป็นการระลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และเพื่ออธิบายถึงหน้าที่ที่มุสลิมทุกคนควรจะเป็นเยี่ยงนั้น

เราขอต่ออัลลอฮฺให้ทรงประทานความยืนหยัดแก่เราและพี่น้องมุสลิมของเราด้วยถ้อยคำอันมั่นคงทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และขอทรงประทานความเมตตาแก่เราจากพระองค์ด้วย เพราะแน่แท้ พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ให้อย่างแท้จริง

และเนื่องด้วยเล็งเห็นถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าวนี้ และเพราะมีความเห็นแตกต่างมากมายเกี่ยวกับมัน ฉันจึงใคร่ที่จะเขียนถึงอะกีดะฮฺ(ความเชื่อ)ของเราอย่างคร่าวๆ “อะกีดะฮฺ อะฮฺลิสสุนนะฮฺ วัล ญะมาอะฮฺ” นั่นคือ การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ต่อมะลาอิกะฮฺของพระองค์ ต่อคัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ต่อวันกิยามะฮฺ และต่อเกาะดัร(กฎสภาวการณ์)ทั้งที่ดีและที่ร้าย

ขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺผู้สูงส่ง ได้ทรงทำให้งานเขียนนี้เป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์ ตรงตามความโปรดปรานของพระองค์ และเป็นประโยชน์แก่บ่าวทั้งหลายของพระองค์ด้วยเถิด

ผู้เขียน

อะกีดะฮฺของเรา

การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ, เอกภาพในด้านต่าง ๆ ของอัลลอฮฺ

อะกีดะฮฺ (หลักความเชื่อ) ของเรา : คือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ต่อเหล่ามะลาอิกะฮฺของพระองค์ ต่อคัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ต่อวันกิยามะฮฺ และต่อเกาะดัร(กฎสภาวการณ์)ทั้งที่ดีและไม่ดี(ทั้งในด้านบวกและด้านลบ)

ทั้งนี้ เราศรัทธาต่อ *รุบูบียะฮฺ* ของอัลลอฮฺ อันหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงครอบครอง ผู้ทรงจัดการทุกสรรพสิ่ง

และเราศรัทธาต่อ *อุลูฮียะฮฺ* ของอัลลอฮฺ อันหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้คู่ควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริง สิ่งอื่นที่ถูกกราบไหว้บูชานอกจากพระองค์ล้วนเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

และเราศรัทธาต่อ *อัสมาอ์ วัศ ศิฟาต* ของพระองค์ อันหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์ทรงมีพระนามต่างๆ ที่งดงาม และทรงมีคุณลักษณะต่างๆ ที่สมบูรณ์และสูงส่ง

และเราศรัทธาต่อความเป็นเอกะของพระองค์ในด้านต่างๆ ที่กล่าวมา ซึ่งหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์ไม่มีคู่ภาคีในด้าน *รุบูบียะฮฺ* และไม่มีภาคีในด้าน *อุลูฮียะฮฺ* รวมทั้ง ไม่มีภาคีในด้าน *อัสมาอ์ วัศ ศิฟาต* ด้วยเช่นกัน

พระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَٱعْبُدْهُ وَٱصْطَبِرْ لِعِبَٰدَتِهِۦ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُۥ سَمِيًّا ﴾ مريم : ٦٥

ความว่า “(พระองค์คือ)พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่มีอยู่ระหว่างทั้งสอง ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจง

อดทนในการเคารพภักดีพระองค์ หรือสูเจ้ารู้ว่ามีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์กระนั้นฤา ?” (มัรยัม 65)

อายะฮฺกุรสีย์

และเราศรัทธาว่า

﴿ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْعَظِيمُ ﴾ البقرة: ٢٥٥

ความว่า “อัลลอฮฺ ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าใดๆ ที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงชีวิน ผู้ทรงดำรงอยู่และบริหารจัดการ ความง่วงและความหลับไม่ครอบงำพระองค์ พระองค์ทรงสิทธิ์ในสรรพสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าและสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน ใครเล่าที่จะให้การสงเคราะห์(แก่ผู้อื่น) ณ พระองค์ได้ นอกจากจะเป็นไปโดยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น   พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มีอยู่เบื้องหน้าและที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาไม่มีความรอบรู้ในความรู้ใดๆ ของพระองค์แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม นอกจากในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์(จะให้พวกเขารู้)เท่านั้น *อัล-กุรสีย์*(เก้าอี้ที่อยู่เบื้องหน้าบัลลังก์อะรัชฺ)ของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการพิทักษ์มันทั้งสองไม่ทำให้พระองค์เหนื่อยยากเลย และ

พระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง อีกทั้งทรงยิ่งใหญ่” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 255)

คุณลักษณะต่าง ๆ ของอัลลอฮฺ

และเราศรัทธาว่า

﴿ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ
ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ
ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ
سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ
ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ
ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴾ الحشر: ٢٢ – ٢٤

ความว่า “พระองค์คืออัลลอฮฺ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ พระองค์คือ อัลลอฮฺ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงความศานติสุข ผู้ทรงคุ้มครอง ผู้ทรงพิทักษ์ความปลอดภัย ผู้ทรงเกียรติยศและอำนาจยิ่ง ผู้ทรงบังคับควบคุม ผู้ทรงยิ่งใหญ่ทระนง มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์ พระองค์คือ อัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้บังเกิด ผู้ทรงออกแบบ พระองค์ทรงมีพระนามต่างๆ ที่สวยงามไพเราะ สิ่งต่างๆ ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัล-หัชรฺ 22-24)

คุณลักษณะแห่งการครอบครอง

และเราศรัทธาว่าพระองค์ทรงครอบครองสิทธิแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์ตรัสว่า

﴿ لِّلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ
إِنَٰثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَٰثًا ۖ
وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴾ الشورى: ٤٩ – ٥٠

ความว่า “อำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานบุตรหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงประทานบุตรชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ หรือพระองค์ทรงประทานควบรวมทั้งบุตรชายและบุตรหญิงให้แก่พวกเขา และพระองค์ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอนุภาพ” (อัช-ชูรอ 49-50)

คุณลักษณะแห่งการรู้

และเราศรัทธาว่า

﴿ فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا وَمِنَ
ٱلْأَنْعَٰمِ أَزْوَٰجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ
ٱلْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴾ الشورى: ١١ – ١٢

ความว่า “พระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงทำให้มีคู่ครองแก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าด้วยกันเอง และ

จากปศุสัตว์ก็ทรงให้มีคู่ผัวเมียเช่นกัน ด้วยกระบวนการนี้ พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเจ้าให้มากมาย ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยินและผู้ทรงเห็น กุญแจ(การควบคุมกิจการ)แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงจำกัดให้คับแคบต่อผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์นั้นทรงรอบรู้ในทุกๆ สิ่ง" (อัช-ชูรอ 11-12)

และเราศรัทธาว่า

﴿ وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزۡقُهَا وَيَعۡلَمُ مُسۡتَقَرَّهَا وَمُسۡتَوۡدَعَهَاۚ كُلّٞ فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ﴾هود: ٦

ความว่า "และไม่มีสัตว์ตัวใดที่มีอยู่ในแผ่นดิน เว้นแต่เครื่องยังชีพของมันเป็นภาระของอัลลอฮฺที่จะทรงประทานให้ โดยพระองค์ทรงรู้ที่พำนักถาวรและที่พักชั่วคราวของมัน ทุกสิ่งนั้นมีอยู่แล้วในบันทึกอันชัดแจ้ง" (ฮูด 6)

และเราศรัทธาว่า

﴿ وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلۡغَيۡبِ لَا يَعۡلَمُهَآ إِلَّا هُوَۚ وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۚ وَمَا تَسۡقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعۡلَمُهَا وَلَا حَبَّةٖ فِي ظُلُمَٰتِ ٱلۡأَرۡضِ وَلَا رَطۡبٖ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ﴾ الأنعام: ٥٩

ความว่า "และที่พระองค์นั้นมีกุญแจแห่งความเร้นลับต่างๆ โดยที่ไม่มีใครรู้กุญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์

ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใดร่วงหล่นลงนอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใดซึ่งอยู่ในความมืดมิดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่เปียกชื้นใดๆ และสิ่งที่แห้งกรังใดๆ นอกจากจะมีอยู่แล้วในบันทึกอันชัดแจ้ง" (อัล-อันอาม 59)

และเราศรัทธาว่า

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ ٱلۡغَيۡثَ وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡأَرۡحَامِۖ وَمَا تَدۡرِي نَفۡسٞ مَّاذَا تَكۡسِبُ غَدٗاۖ وَمَا تَدۡرِي نَفۡسُۢ بِأَيِّ أَرۡضٖ تَمُوتُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرُۢ ﴾ لقمان: ٣٤

ความว่า "แท้จริงอัลลอฮฺนั้น ณ ที่พระองค์ มีความรู้แห่งวันอวสานอยู่ และพระองค์ทรงประทานฝนลงมา และพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก และไม่มีชีวิตใดรู้ว่าเขาจะทำอะไรในวันพรุ่งนี้ และไม่มีชีวิตใดรู้ว่าตนจะตาย ณ แผ่นดินใด แท้จริงอัลลอฮฺทรงรู้และรอบรู้อย่างถี่ถ้วน" (ลุกมาน 34)

คุณลักษณะแห่งการตรัส

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺตรัสด้วยถ้อยคำที่ทรงประสงค์ ณ เวลาใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และด้วยวิธีการตามที่พระองค์ทรงประสงค์เอง

﴿ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكۡلِيمٗا ﴾ النساء: ١٦٤

ความว่า "และอัลลอฮฺได้ตรัสแก่มูซาด้วยการตรัสของพระองค์จริง" (อัน-นิสาอ์ 164)

﴿ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ ﴾ الأعراف: ١٤٣

ความว่า “และเมื่อมูซาได้มายังจุดนัดหมายที่เรากำหนด และพระผู้อภิบาลของเขาก็ได้ตรัสกับเขา” (อัล-อะอฺรอฟ 143)

﴿وَنَٰدَيۡنَٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلۡأَيۡمَنِ وَقَرَّبۡنَٰهُ نَجِيّٗا﴾ مريم: ٥٢

ความว่า “และเราได้เรียกเขา ณ ด้านขวาของภูเขา และเราได้ให้เขาเข้าประชิดเพื่อเข้าเฝ้ารับสั่ง(โดยไม่ผ่านสื่อกลาง)” (มัรยัม 52)

และเราศรัทธาว่า

﴿لَّوۡ كَانَ ٱلۡبَحۡرُ مِدَادٗا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّي لَنَفِدَ ٱلۡبَحۡرُ قَبۡلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّي﴾ الكهف: ١٠٩

ความว่า “หากสมมุติว่าทะเลเป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึกพจนารถของพระผู้เป็นเจ้าของฉัน แน่นอน ทะเลนั้นย่อมจะเหือดแห้งก่อนที่พจนารถของพระผู้เป็นเจ้าของฉันจะจบสิ้นลง” (อัล-กะฮฺฟฺ 109)

﴿وَلَوۡ أَنَّمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ مِن شَجَرَةٍ أَقۡلَٰمٞ وَٱلۡبَحۡرُ يَمُدُّهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦ سَبۡعَةُ أَبۡحُرٖ مَّا نَفِدَتۡ كَلِمَٰتُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ﴾لقمان: ٢٧

ความว่า “และหากสมมุติว่าต้นไม้ทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินเป็นปากกาหลายๆ ด้าม และมหาสมุทรนั้น(เป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึก) พร้อมกับมีสำรองไว้อีกเจ็ดมหาสมุทรแล้วไซร้ พระพจนารถของอัลลอฮฺก็ย่อมจะยังไม่หมดสิ้นไป แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (ลุกมาน 27)

และเราศรัทธาว่าถ้อยดำรัสแห่งพระองค์นั้น เป็นถ้อยคำที่สัจจริงอย่างสมบูรณ์ที่สุดในแง่เรื่องราวของการเล่าและการถ่ายทอด ยุติธรรมที่สุดในแง่ของการเป็นข้อตัดสินชี้ขาด และวิจิตรงดงามที่สุดในแง่ของการเป็นวจีสำนวน

﴿وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدۡقٗا وَعَدۡلٗاۚ﴾ الأنعام: ١١٥

ความว่า “พระดำรัสแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นได้สมบูรณ์แล้วด้วยความสัจจริงและยุติธรรมยิ่ง” (อัล-อันอาม 115)

﴿وَمَنۡ أَصۡدَقُ مِنَ ٱللَّهِ حَدِيثٗا﴾النساء: ٨٧

ความว่า “ผู้ใดอีกเล่า ที่จะสัจจริงในคำพูดมากไปกว่าพระองค์อัลลอฮฺ” (อัน-นิสาอ์ 87)

และเราศรัทธาว่าอัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงดำรัสมันด้วยความสัจจริง และทรงมอบมันให้กับมะลาอิกะฮฺญิบรีล จากนั้น มะลาอิกะฮฺญิบรีลจึงได้นำลงมาสู่หัวใจของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

﴿قُلۡ نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلۡقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِٱلۡحَقِّ﴾ النحل: ١٠٢

ความว่า “จงกล่าวเถิด วิญญาณอันบริสุทธิ์(หมายถึง มะลาอิกะฮฺญิบรีล)ได้นำมัน(อัลกุรอาน)ลงมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความเที่ยงแท้สัจจริง” (อัน-นะหฺลุ 102)

﴿ وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٩٢ نَزَلَ بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلۡأَمِينُ ١٩٣ عَلَىٰ قَلۡبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُنذِرِينَ ١٩٤ بِلِسَانٍ عَرَبِيّٖ مُّبِينٖ ١٩٥ ﴾ الشعراء: ١٩٢ – ١٩٥

ความว่า "และแท้จริง มันคือการประทานลงมาของพระผู้อภิบาลแห่งโลกทั้งมวลอย่างแน่นอน วิญญาณอันซื่อสัตย์(ญิบรีล)เป็นผู้นำมันลงมาสู่หัวใจของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ประกาศเตือน ด้วยภาษาอาหรับอันชัดเจนยิ่ง" (อัช-ชุอะรออ์ 192-195)

อิสติวาอ์ คุณลักษณะแห่งการอยู่เหนือทุกสรรพสิ่ง

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงสูงส่งเหนือมัคลูก(สิ่งถูกสร้างทั้งมวล)ของพระองค์ด้วย *ซาต* (ตัวพระองค์เอง) และ *ศิฟาต* (คุณลักษณะของพระองค์)

﴿ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ﴾ البقرة: ٢٥٥

ความว่า "และพระองค์นั้นทรงสูงส่งและทรงยิ่งใหญ่" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 255)

﴿ وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ﴾ الأنعام: ١٨

ความว่า "พระองค์คือผู้ทรงกำราบอยู่เหนือปวงบ่าวทั้งมวลของพระองค์ และพระองค์ปรีชาและทรงรอบรู้ยิ่ง" (อัล-อันอาน 18)

และเราศรัทธาว่า

﴿ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۖ ﴾ يونس: ٣

ความว่า "พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน แล้วจึงทรงประทับเหนือบัลลังก์ *อะรัช* โดยทรงบริหารกิจการ" (ยูนุส 3)

การที่ทรงอยู่เหนือบัลลังก์อะรัชของพระองค์นั้น คือการอยู่เหนือมันด้วย *ซาต* ของพระองค์ ซึ่งเป็นคุณลักษณะความสูงส่งเฉพาะที่คู่ควรกับความเกรียงไกรและความยิ่งใหญ่พระองค์ โดยที่ไม่มีผู้ใดสามารถล่วงรู้ได้ว่าความสูงส่งนั้นมีวิธีการและรูปแบบอย่างไรนอกจากพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น

คุณลักษณะการอยู่เคียงข้างบ่าว

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺนั้นทรงเคียงข้างปวงบ่าวทั้งมวล ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงอยู่เหนือบัลลังก์อะรัชของพระองค์ ด้วยการที่ว่าพระองค์ทรงรู้ถึงสภาพของพวกเขา ได้ยินคำพูดของพวกเขา และเห็นการกระทำต่างๆ ของพวกเขา และทรงจัดการเรื่องราวต่างๆ ของพวกเขาทั้งหมด ทรงประทานริซกีแก่ผู้ขัดสน ทรงแก้ไขเยียวยาผู้เพลี่ยงพล้ำ ทรงมอบอำนาจแก่คนที่ทรงประสงค์ ทรงยึดอำนาจคืนจากคนที่ทรงประสงค์เช่นกัน ทรงยกย่องให้เกียรติผู้ที่ทรงประสงค์ และทรงทำให้ต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ในพระหัตถ์ของพระองค์นั้นทรงครอบครองโชคลาภอยู่ และทรงมีความสามารถเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้น พระองค์ผู้ที่มีคุณลักษณะเช่นนี้ก็คือผู้ที่ทรงอยู่เคียงข้างบ่าวของพระองค์อย่างแน่แท้ ถึงแม้ว่าโดยสภาพจริงแล้วพระองค์จะทรงอยู่เหนือพวกเขา ณ บัลลังก์ของพระองค์ก็ตาม

﴿ لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ﴾ الشورى: ١١

ความว่า "ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์นั้นทรงได้ยินและทรงเห็น" (อัช-ชูรอ 11)

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับคุณลักษณะการอยู่เคียงข้างบ่าว

และเราจะไม่กล่าวเหมือนที่พวก *หุลูลิยะฮฺ* (พวกที่อ้างว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในตัวตนของสรรพสิ่งและอยู่ทุกๆ ที่) เช่นพวก *ญะฮฺมียะฮฺ* และคนกลุ่มอื่นๆ ที่กล่าวว่า "แท้จริงพระองค์นั้นอยู่กับบ่าวของพระองค์บนพื้นแผ่นดิน" ซึ่งเรามีความเห็นว่า คนที่กล่าวเช่นนั้นเป็นกาฟิรฺหรือไม่ก็เป็นผู้หลงทาง เพราะแท้จริงแล้วเขาได้ให้คุณลักษณะแก่อัลลอฮฺด้วยความบกพร่องที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อพระองค์

การเสด็จลงมายังชั้นฟ้าของโลกดุนยา และการเสด็จเพื่อตัดสินคดีในวันกิยามะฮฺ

และเราศรัทธาต่อสิ่งที่ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกกล่าวถึงพระองค์ ว่าพระองค์นั้นทรงลงมายังโลกดุนยาในทุกค่ำคืน โดยเมื่อเวลาผ่านไปเหลืออยู่หนึ่งในสามส่วนสุดท้ายของกลางคืนพระองค์ก็จะตรัสว่า

«مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ»

ความว่า "ผู้ใดที่จะวิงวอนต่อข้า แล้วข้าจะได้ตอบรับเขา? ผู้ใดเล่าที่จะขอต่อข้า ข้าจะได้มอบแก่เขา? ผู้ใดเล่าที่จะกล่าวขออภัยโทษต่อข้า แล้วข้าจะได้อภัยให้แก่เขา?" (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 1145 และมุสลิม 758)

และเราศรัทธาว่าพระองค์จะเสด็จมาในวันกิยามะฮฺเพื่อการตัดสินระหว่างปวงบ่าว เพราะพระองค์ตรัสว่า

﴿ كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ ٱلْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِاْىٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَـٰنُ وَأَنَّىٰ لَهُ ٱلذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾ ﴾ الفجر: ٢١ – ٢٣

ความว่า "หามิได้ เมื่อแผ่นดินถูกเขย่าให้สั่นสะเทือนเป็นผุยผง และพระเจ้าของเจ้าก็เสด็จมาพร้อมทั้งมะลาอิกะฮฺด้วยเป็นแถว ๆ และวันนั้นนรกญะฮันนัมจะถูกนำมาให้ปรากฏ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไรเล่า? (ในเมื่อเวลาได้ผ่านล่วงเลยมาแล้ว)" (อัล-ฟัจญ์รฺ 21-23)

คุณลักษณะความประสงค์ของอัลลอฮฺ

และเราศรัทธาว่า

﴿ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴾ هود: ١٠٧

ความว่า "พระองค์เป็นผู้ทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์" (ฮูด 107)

และเราศรัทธาว่าความประสงค์(อิรอดะฮฺ)ของพระองค์นั้นมีสองประเภท คือ

หนึ่ง ความประสงค์ในแง่ *เกานียะฮฺ* (ความประสงค์ตามกฎธรรมชาติที่พระองค์ทรงกำหนด) คือความมุ่งหมายของพระองค์จะเกิดขึ้นตามความประสงค์ประเภทนี้ โดยที่ไม่จำเป็นว่าสิ่งนั้นต้องเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงชอบ ความประสงค์ประเภทนี้คือประเภทที่มีระบุว่าเป็น *มะชีอะฮฺ* ของพระองค์ เช่นที่ปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلُوا۟ وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴾ البقرة: ٢٥٣

ความว่า "และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ พวกเขาก็ย่อมไม่รบราฆ่าฟันกัน แต่ทว่าอัลลอฮฺนั้นทรงทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 253)

﴿ إِن كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ ۚ هُوَ رَبُّكُمْ ﴾ هود: ٣٤

ความว่า “...หากแม้นว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์ให้พวกเจ้าหลงผิด พระองค์คือพระเจ้าของพวกเจ้า” (ฮูด 34)

สอง ความประสงค์ในแง่ *ชัรอียะฮฺ* (ความประสงค์ตามบทบัญญัติที่ทรงกำหนด) คือ ไม่จำเป็นว่าสิ่งที่พระองค์มุ่งหมายนั้นจะเกิดขึ้นตามความประสงค์นี้ (พระองค์อาจจะไม่ทำให้เกิดขึ้นจริงก็ได้) และความมุ่งหมายดังกล่าวต้องเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงชอบเท่านั้น เช่นทรงมีพระดำรัสว่า

﴿وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡكُمۡ﴾ النساء: ٢٧

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้อภัยแก่พวกเจ้า” (อัน-นิสาอ์ 27)

และเราศรัทธาว่าความมุ่งหมายของอัลลอฮฺทั้งในแง่ *เกานียะฮฺ* หรือในแง่ *ชัรอียะฮฺ* ล้วนเป็นไปด้วยเหตุผลแห่งวิทยความปรีชาญาณ(หิกมะฮฺ)ของพระองค์ ดังนั้น ทุกสิ่งที่ทรงกำหนดให้เกิดขึ้นตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ หรือทุกสิ่งที่ทรงใช้ให้บ่าวปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ ย่อมต้องมีเหตุผลตามหิกมะฮฺของพระองค์และย่อมเป็นไปตามหิกมะฮฺนั้นด้วย ไม่ว่าเราจะทราบถึงเหตุผลนั้น หรือสติปัญญาของเราอาจจะคาดคิดไปไม่ถึงเหตุผลดังกล่าวก็ตามที

﴿أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَحۡكَمِ ٱلۡحَٰكِمِينَ﴾ التين: ٨

ความว่า “อัลลอฮฺนั้นมิใช่ผู้ที่ทรงปรีชายิ่งในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลายดอกหรือ?” (อัต-ตีน 8)

﴿أَفَحُكۡمَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ يَبۡغُونَۚ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكۡمٗا لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ﴾
المائدة: ٥٠

ความว่า “หรือว่าพวกเขานั้นแสวงหาข้อตัดสินของญาฮิลียะฮฺกัน ? ยังจะมีผู้ใดอีกเล่าที่ตัดสินได้ดีที่สุดยิ่งกว่าพระองค์อัลลอฮฺ สำหรับบรรดาคนที่เชื่อมั่นทั้งหลาย” (อัล-มาอิดะฮฺ 50)

คุณลักษณะแห่งความรัก ความรังเกียจ และความพิโรธ

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงรักบรรดาวะลีย์(ผู้ใกล้ชิด)ของพระองค์ และพวกเขาเองก็รักพระองค์เช่นเดียวกัน

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ﴾ آل عمران: ٣١

ความว่า “จงกล่าวเถิด หากพวกเจ้ารักอัลลอฮฺแล้วไซร้ ก็จงปฏิบัติตามฉัน แล้วอัลลอฮฺก็จะทรงรักพวกเจ้า” (อาล อิมรอน 31)

﴿فَسَوۡفَ يَأۡتِي ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ يُحِبُّهُمۡ وَيُحِبُّونَهُۥٓ﴾ المائدة: ٥٤

ความว่า “แล้วอัลลอฮฺก็จะทรงนำคนกลุ่มหนึ่งมา ซึ่งพระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขาก็รักพระองค์ด้วย” (อัล-มาอิดะฮฺ 54)

﴿وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ﴾ آل عمران: ١٤٦

ความว่า “และอัลลอฮฺนั้นทรงรักบรรดาผู้ที่อดทน” (อาล อิมรอน 146)

﴿وَأَقۡسِطُوٓاْۖ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ﴾ الحجرات: ٩

ความว่า “จงยุติธรรมเถิด แท้จริง อัลลอฮฺทรงรักบรรดาผู้ที่ยุติธรรม” (อัล-หุญุรอต 9)

﴿وَأَحۡسِنُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ﴾ البقرة: ١٩٥

ความว่า “และจงปฏิบัติดี แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักบรรดาผู้ที่ปฏิบัติดี” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 195)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงโปรดปรานสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ ไม่ว่าจะเป็นในรูปของการกระทำหรือคำพูด และพระองค์ทรงรังเกียจสิ่งที่ได้ห้ามมัน

﴿إِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمۡۖ وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ وَإِن تَشۡكُرُواْ يَرۡضَهُ لَكُمۡۗ﴾ الزمر: ٧

ความว่า “หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาแล้วไซร้ แท้จริงอัลลอฮฺก็ทรงมั่งมีโดยไม่ต้องพึ่งพวกเจ้า และพระองค์ไม่ทรงโปรดปรานให้บ่าวนั้นปฏิเสธศรัทธา และหากพวกเจ้าขอบคุณ นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงโปรดปรานแก่เจ้า” (อัซ-ซุมัร 7)

﴿وَلَٰكِن كَرِهَ ٱللَّهُ ٱنۢبِعَاثَهُمۡ فَثَبَّطَهُمۡ وَقِيلَ ٱقۡعُدُواْ مَعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ﴾ التوبة: ٤٦

ความว่า “แต่ทว่าอัลลอฮฺทรงรังเกียจการออกไปของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงกีดขวางพวกเขาไว้ และได้ถูกกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงนั่งอยู่กับที่พร้อมกับผู้คนทั้งหลายที่ไม่ออกไปสงครามเถิด” (อัต-เตาบะฮฺ 46)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงโปรดปรานบรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติความดีทั้งหลาย

﴿رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ رَبَّهُۥ﴾ البينة: ٨

ความว่า “อัลลอฮฺทรงโปรดปรานพวกเขา และพวกเขาก็พึงพอใจต่อพระองค์ นั่นคือสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับผู้ที่เกรงกลัวต่อพระผู้อภิบาลของเขา” (อัล-บัยยินะฮฺ 8)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงพิโรธต่อผู้ที่สมควรได้รับความพิโรธของพระองค์ เช่นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และคนอื่นๆ ที่สมควรได้รับ เช่น

﴿ٱلظَّآنِّينَ بِٱللَّهِ ظَنَّ ٱلسَّوۡءِۚ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۖ وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ﴾ الفتح: ٦

ความว่า “บรรดาคนที่คิดกับอัลลอฮฺในทางที่ชั่วร้าย ความชั่วร้ายก็จะประสบกับพวกเขา และอัลลอฮฺจะทรงพิโรธพวกเขา” (อัล-ฟัตหฺ 6)

﴿وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلۡكُفۡرِ صَدۡرٗا فَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ﴾ النحل: ١٠٦

ความว่า “แต่ทว่า ผู้ใดที่รู้สึกสบายใจกับการปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็จะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮฺ และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันต์” (อัน-นะหฺลุ 106)

พระพักตร์ พระเนตร และพระหัตถ์

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงมีพระพักตร์ที่ทรงคุณลักษณะแห่งความยิ่งใหญ่และมีเกียรติ(ซึ่งพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ยิ่งว่ามันเป็นเช่นไร)

﴿ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو ٱلْجَلَٰلِ وَٱلْإِكْرَامِ ﴾ الرحمن: ٢٧

ความว่า "และพระพักตร์แห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า ที่เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และทรงเกียรตินั้น จะยังคงอยู่ถาวร" (อัร-เราะห์มาน 27)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงมีสองพระหัตถ์ที่ทรงเกียรติและยิ่งใหญ่(ซึ่งพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ยิ่งว่ามันเป็นเช่นไร)

﴿ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ﴾ المائدة: ٦٤

ความว่า "ทว่า สองพระหัตถ์แห่งพระองค์นั้นแผ่กว้าง พระองค์ทรงมอบปัจจัยให้ตามที่ทรงประสงค์" (อัล-มาอิดะฮฺ 64)

﴿ وَمَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ وَٱلْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطْوِيَّٰتٌۢ بِيَمِينِهِۦ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ الزمر: ٦٧

ความว่า "และพวกเขามิได้มอบความยิ่งใหญ่แด่อัลลอฮฺตามที่พึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง ทั้งๆ ที่แผ่นดินนี้ทั้งหมดจะอยู่ในกำพระหัตถ์ของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะถูกม้วนกลมอยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี" (อัซ-ซุมัร 67)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงมีพระเนตรสองข้างโดยแท้จริง เนื่องจากพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا ﴾ هود: ٣٧

ความว่า "และเจ้าจงสร้างเรือด้วยพระเนตรของเรา(คือภายใต้การเฝ้ามองและการดูแลของเรา) และตามคำบัญชาของเรา" (ฮูด 37)

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«حِجَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهُ لأَحْرَقَ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ»

ความว่า "ม่านกั้นของพระองค์เป็นแสงรัศมี ถ้าหากพระองค์ทรงเปิดม่านที่กั้นอยู่นั้น แน่นอนว่า ความเจิดจรัสแห่งพระพักตร์ของพระองค์ ย่อมต้องเผาทุกสรรพสิ่งที่พระเนตรของพระองค์มองไปถึง" (บันทึกโดยมุสลิม 179)

และบรรดาอะฮฺลุสสุนนะฮฺต่างก็เห็นพ้อง(อิจญ์มาอฺ)ว่า พระเนตรของพระองค์นั้นมีสองข้าง ซึ่งถูกสนับสนุนโดยหลักฐานจากวจนะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับดัจญาลว่า

«إِنَّهُ أَعْوَرُ وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ»

ความว่า "แท้จริงแล้ว มัน(ดัจญาล)นั้นตาบอดข้าง และแท้จริง พระผู้อภิบาลของพวกเจ้านั้นไม่ได้ตาบอดข้าง" (อัล-บุคอรีย์ 7131 มุสลิม 2933)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺนั้น ..

﴿ لَا تُدۡرِكُهُ ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَهُوَ يُدۡرِكُ ٱلۡأَبۡصَٰرَۖ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ ﴾ الأنعام: ١٠٣

ความว่า "สายตาทั้งหลายย่อมไม่บรรลุถึงพระองค์ แต่พระองค์ทรงบรรลุถึงสายตาเหล่านั้น และพระองค์เป็นผู้ทรงอ่อนโยนละเมียดยิ่ง และเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วน" (อัล-อันอาม 103)

ผู้ศรัทธาจะได้เห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ

และเราศรัทธาว่า บรรดาผู้ศรัทธานั้นจะได้มองเห็นพระเจ้าของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ

﴿ وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ نَّاضِرَةٌ ٢٢ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٞ ٢٣ ﴾ القيامة: ٢٢ – ٢٣

ความว่า "ใบหน้าทั้งหลายในวันนั้นจะเจิดจรัส ต่างจ้องมองไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา" (อัล-กิยามะฮฺ 22-23)

และจากความสมบูรณ์แห่งคุณลักษณะของอัลลอฮฺ เราศรัทธาว่าพระองค์นั้นไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนโดยเด็ดขาด

﴿لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ﴾ الشورى: ١١

ความว่า "ไม่มีสิ่งใดที่เสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ทรงได้ยินและทรงเห็น" (อัช-ชูรอ 11)

การปฏิเสธคุณลักษณะของความง่วง การหลับ ความอธรรม ความเผลอ ความอ่อนแอ และความเหนื่อย

และเราศรัทธาว่าพระองค์ ..

﴿لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ ﴾البقرة: ٢٥٥

ความว่า "ความง่วงและการนอนหลับจะไม่ครอบงำพระองค์" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 255)

ทั้งนี้ เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งการทรงชีวินและทรงบริหารจัดการ

และเราศรัทธาว่าพระองค์จะไม่ทรงอธรรมต่อสิ่งใดทั้งสิ้น เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งความยุติธรรมของพระองค์ และไม่ทรงเผลอจากพฤติกรรมของปวงบ่าวเนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งการควบคุมและการรู้รอบครอบคลุมของพระองค์

และเราศรัทธาว่าไม่มีสิ่งใดที่ทำให้พระองค์นั้นอ่อนแอได้ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งความรู้และเดชานุภาพของพระองค์

﴿إِنَّمَآ أَمۡرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيۡـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴾ يس: ٨٢

ความว่า "แท้จริง กิจการของพระองค์เมื่อทรงประสงค์สิ่งใดๆ นั้น ก็คือจะทรงกล่าวกับมันว่า 'จงเป็น' แล้วมันก็จะบังเกิดขึ้น" (ยาสีน 82)

และเราศรัทธาว่าพระองค์ไม่ทรงมีความเหน็ดเหนื่อยและอ่อนล้า เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งเดชานุภาพอันเกรียงไกรของพระองค์

﴿ وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٖ ﴾ ق: ٣٨

ความว่า “และแท้จริง เราได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน รวมทั้งสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้นในหกวัน และความเหนื่อยล้าจะไม่เกิดขึ้นกับเราเลย” (กอฟ 38)

การยืนยันคุณลักษณะของอัลลอฮฺโดยปราศจากการเปรียบเทียบและการอธิบายวิธี

และเรายึดมั่นศรัทธา ด้วยการยืนยันต่อทุกๆ อย่างที่อัลลอฮฺได้ทรงยืนยันให้กับตัวพระองค์เอง หรือที่ท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ยืนยันต่อพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นพระนามหรือคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์

พร้อมกันนั้น เราก็ขอปฏิเสธและประกาศไม่ข้องเกี่ยวกับข้อควรระวังต้องห้ามสองประการ คือ

หนึ่ง *ตัมษีล* (การเปรียบเทียบ) คือ การนึกในใจหรือกล่าวด้วยคำพูดว่า คุณลักษณะของอัลลอฮฺนั้นเหมือนกับคุณลักษณะของมัคลูกสิ่งถูกสร้าง

สอง *ตักยีฟ* (การอธิบายวิธีหรือรูปแบบ) คือ การนึกในใจหรือกล่าวด้วยคำพูดว่า คุณลักษณะของอัลลอฮฺนั้นมีรูปแบบเป็นอย่างนั้น อย่างนี้

และเรายังยึดมั่นศรัทธา ด้วยการปฏิเสธทุกๆ อย่างที่อัลลอฮฺได้ทรงปฏิเสธต่อตัวพระองค์เอง หรือที่ท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ปฏิเสธสิ่งนั้นต่อพระองค์ และยังยึดมั่นศรัทธาว่า การปฏิเสธดังกล่าวมีนัยแห่งการยืนยันถึงความสมบูรณ์แห่งคุณลักษณะตรงข้ามของมันด้วย

การเงียบเฉยต่อสิ่งที่อัลลอฮฺและท่านศาสนทูตไม่ได้กล่าวถึง

วิถีทางของบรรดาผู้ศรัทธาเกี่ยวกับการยืนยันคุณลักษณะของอัลลอฮฺ

พระดำรัสของอัลลอฮฺและวจนะของท่านศาสนทูตคือองค์ความรู้ที่สมบูรณ์อย่างสัจจริงและชัดเจนแล้ว

และเราจะเงียบเฉย(การงดออกความเห็น คือ ไม่กล่าวยืนยันหรือปฏิเสธใดๆ ทั้งสิ้น)ต่อสิ่งที่อัลลอฮฺและท่านศาสนทูตได้เงียบเฉย

เราเห็นว่าการยึดมั่นในวิธีการนี้ถือว่าเป็นฟัรฎูที่จำเป็น ทั้งนี้เนื่องจากว่าสิ่งที่อัลลอฮฺทรงยืนยันแก่ตัวพระองค์เอง หรือทรงปฏิเสธจากตัวพระองค์เองนั้น คือการบอกเล่าถึงตัวของพระองค์ ซึ่งพระองค์ย่อมต้องเป็นผู้ที่รอบรู้ที่สุดเกี่ยวกับตัวพระองค์เอง และย่อมเป็นผู้สัจจริงที่สุดในการบอกเล่าและดีที่สุดในการชี้แจง ในขณะที่บ่าวทั้งหลายนั้นไม่มีทางที่จะมีความรู้เกี่ยวกับพระองค์ได้ครอบคลุมโดยเด็ดขาด

และสิ่งที่ศาสนทูตของพระองค์ได้ยืนยันต่ออัลลอฮฺ หรือได้ปฏิเสธจากพระองค์นั้น ก็คือการบอกเล่าของท่านศาสนทูตถึงเอกองค์อัลลอฮฺ ซึ่งท่านศาสนทูตย่อมเป็นคนที่รู้จักพระองค์ดีที่สุดมากกว่าคนอื่นใด และเป็นคนที่ปรารถนาดีที่สุดต่อมวลมนุษย์ ท่านยังเป็นคนที่สัจจริงที่สุดและพูดกล่าวได้ชัดเจนที่สุดอีกด้วย

ดังนั้น ในพระดำรัสของอัลลอฮฺและวจนะของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น ย่อมเป็นความรู้ที่สมบูรณ์ มีความสัจจริง และความชัดเจนอย่างที่สุดแล้ว จึงไม่มีข้ออ้างใดๆ ที่สามารถจะบอกปัดไม่ยอมรับ หรือมีความลังเลสงสัยในการตอบรับมันอีกต่อไป

ภาค

การยืนยันและการปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮฺตามวิถีทางแห่งอัลกุรอานและสุนนะฮฺ และแนวทางของสะลัฟและอุละมาอ์

การยืนยันต่อตัวบทหลักฐานตามที่มีปรากฏ

การประกาศไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของกลุ่มที่บิดเบือน กลุ่มที่ปฏิเสธ และกลุ่มที่สุดโต่ง

ทุกสิ่งข้างต้นที่เราได้กล่าวถึงคุณลักษณะของอัลลอฮฺ ทั้งโดยรวมและโดยละเอียด ไม่ว่าจะเป็นการยืนยันหรือการปฏิเสธนั้น แท้จริงแล้ว เราได้ยึดมั่นตามพระคัมภีร์ของอัลลอฮฺ และสุนนะฮฺแห่งศาสนทูตของพระองค์ รวมทั้งดำเนินตามวิถีทางของบรรดาสะลัฟ(บรรพบุรุษยุคแรก)แห่งประชาชาติอิสลาม และเหล่าผู้นำแห่งทางนำหลังจากพวกเขา

เรามีความเห็นว่าวาญิบที่จะต้องปล่อยผ่านตัวบทของหลักฐานจากอัลกุรอานและสุนนะฮฺให้เป็นไปตามที่มันปรากฏ และต้องยึดถือความหมายตามความเป็นจริงของมันตามที่คู่ควรเหมาะสมกับอัลลอฮฺผู้เกรียงไกรและยิ่งใหญ่

อีกทั้ง เราขอประกาศไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของบรรดาผู้บิดเบือนตัวบท (ตะหฺรีฟ) ที่ได้เบี่ยงเบนคำอธิบายคุณลักษณะของอัลลอฮฺออกไปจากเป้าประสงค์ของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์

และไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของบรรดาผู้ปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮฺโดยสิ้นเชิง (ตะอฺฏีล) ซึ่งได้ปฏิเสธความหมายเดิมที่มันบ่งชี้ตามเป้าประสงค์ของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์

และไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของบรรดาผู้สุดโต่ง ที่ยึดใช้ความหมายของมันด้วยการเปรียบเทียบ(ตัมษีล) หรือพยายามที่จะระบุความหมายด้วยการอธิบายรูปแบบและวิธีการ(ตักยีฟ)

ความสัจจริงของหลักฐาน และการไม่ค้านกันเองของหลักฐานจากอัลกุรอานและสุนนะฮฺ

เรารู้อย่างมั่นใจว่า สิ่งที่มีมาตามคัมภีร์ของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์นั้น ย่อมต้องสัจจริง ไม่มีการค้านหรือขัดแย้งกันเองระหว่างหลักฐานเหล่านั้น เพราะอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ ٱللَّهِ لَوَجَدُوا۟ فِيهِ ٱخْتِلَٰفًا كَثِيرًا ﴾ النساء: ٨٢

ความว่า “พวกเขาไม่ได้พินิจอัลกุรอานดูดอกหรือ? และถ้าหากว่ามันมาจากผู้อื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮฺ แน่แท้พวกเขาย่อมต้องพบกับความขัดแย้งมากมายในนั้น” (อัน-นิสาอ์ 82)

และเพราะการค้านหรือขัดแย้งกันเองระหว่างหลักฐานนั้น ย่อมหมายถึงการปฏิเสธระหว่างหลักฐานกันเองด้วย ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้และไม่เกิดขึ้นกับพระดำรัสของอัลลอฮฺและวจนะของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ส่วนผู้ใดที่อ้างว่า ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺและสุนนะฮฺของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หรือระหว่างทั้งสองอย่างนั้นมีการค้านหรือขัดแย้งกันเองแล้วไซร้ นั่นย่อมเป็นเพราะเขาผู้นั้นมีเจตนาที่ไม่ดีและมีหัวใจที่เบี่ยงเบน ดังนั้น ขอให้เขากลับตัวต่ออัลลอฮฺและละเลิกจากความหลงผิดของเขาเสีย

และผู้ใดที่คาดเดาไปว่ามีการค้านหรือขัดแย้งกันเองในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ หรือในสุนนะฮฺของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หรือคาดเดาว่ามีการขัดแย้งกันระหว่างอัลกุรอานและสุนนะฮฺนั้น ย่อมเป็นเพราะการที่เขาด้อยความรู้ หรือด้อยความเข้าใจ หรือมีความบกพร่องในการพินิจพิเคราะห์ไตร่ตรอง ดังนั้น ให้เขาหาความรู้เพิ่มมากขึ้น และพยายามพินิจพิเคราะห์อย่างแน่วแน่ จนกระทั่งความจริงเป็นที่ประจักษ์แก่เขา และหากยังไม่ประจักษ์แก่เขาอีกก็จงมอบหมายมันต่อผู้ที่รู้ และจงเลิกที่จะคาดเดาเอง พร้อมทั้งให้กล่าวเหมือนที่บรรดาผู้มีความรู้หนักแน่นได้กล่าวว่า

﴿ءَامَنَّا بِهِۦ كُلٌّ مِّنۡ عِندِ رَبِّنَاۗ﴾ آل عمران: ٧

ความว่า “เราได้ศรัทธาต่อมัน ทั้งหมดล้วนมาจาก ณ ที่พระผู้อภิบาลของเรา” (อาล อิมรอน 7)

พึงทราบเถิดว่า ย่อมไม่มีการค้านกันเองในคัมภีร์อัลกุรอานและสุนนะฮฺ หรือการค้านกันระหว่างอัลกุรอานกับสุนนะฮฺ รวมทั้งไม่มีการขัดแย้งหรือการไม่สอดคล้องกันอีกด้วย

ภาค

การศรัทธาต่อมะลาอิกะฮฺ

เราศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮฺ(เทวทูต)ของอัลลอฮฺ โดยที่เราศรัทธาว่าพวกเขานั้น...

﴿عِبَادٌ مُّكۡرَمُونَ ٢٦ لَا يَسۡبِقُونَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ وَهُم بِأَمۡرِهِۦ يَعۡمَلُونَ﴾ الأنبياء: ٢٦ – ٢٧

ความว่า "คือปวงบ่าวทั้งหลายที่ได้รับเกียรติ พวกเขาจะไม่พูดตัดหน้าพระองค์ และพวกเขาจะทำตามคำสั่งของพระองค์" (อัล-อันบิยาอ์ 26-27)

อัลลอฮฺได้สร้างพวกเขาจาก *นูรฺ* (แสงรัศมี) แล้วพวกเขาก็ได้ยืนหยัดอิบาดะฮฺต่อพระองค์และนอบน้อมต่อการเชื่อฟังพระองค์

﴿لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسۡتَحۡسِرُونَ ١٩ يُسَبِّحُونَ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ لَا يَفۡتُرُونَ﴾ الأنبياء: ١٩ – ٢٠

ความว่า "พวกเขาไม่หยิ่งในการที่จะอิบาดะฮฺต่อพระองค์ และไม่เคยอ่อนล้า พวกเขาจะกล่าวตัสบีหฺทั้งกลางคืนและกลางวันโดยไม่เหนื่อยหน่าย" (อัล-อันบิยาอ์ 19-20)

อัลลอฮฺได้ปิดกั้นเราไม่ให้มองเห็นพวกเขา พระองค์อาจจะเปิดให้บ่าวของพระองค์บางคนได้เห็น ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เห็นมะลาอิกะฮฺญิบรีลในรูปจริงของท่าน ซึ่งมีปีกหกร้อยอันที่ยิ่งใหญ่ไพศาลเต็มห้วงเวหา (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 3232 และมุสลิม 174)

นอกจากนี้ ญิบรีลยังเคยแปลงกายเป็นมนุษย์ให้มัรยัม(มาเรียม มารดาของศาสนทูตอีซาหรือเยซู)ได้เห็น ท่านได้พูดกับนางและนางก็พูดกับท่าน

เช่นเดียวกับที่ญิบรีลเคยมาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งขณะนั้นมีเศาะหาบะฮฺนั่งอยู่พร้อมๆ กับท่าน โดยที่ญิบรีลมาในร่างของชายแปลกหน้า ที่ไม่มีร่องรอยของการเดินทาง ใส่เสื้อผ้าสีขาวกระจ่างและมีผมดกดำ แล้วเข้ามานั่งกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยประชิดหัวเข่าของเขาเข้ากับหัวเข่าของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และวางมือของเขาบนหน้าขาทั้งสองของท่าน อีกทั้งยังได้พูดสนทนากับท่านด้วย ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้สนทนากับเขา แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้ชี้แจงให้เศาะหาบะฮฺทราบว่า เขาผู้นั้นคือมะลาอิกะฮฺ ญิบรีล (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 50 และมุสลิม 8)

หน้าที่ต่าง ๆ ของมะลาอิกะฮฺ

และเราศรัทธาว่า บรรดามะลาอิกะฮฺนั้นมีหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งในจำนวนนั้นคือ **ญิบรีล** ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับวะห์ยู หรือการส่งวิวรณ์แห่งพระผู้เป็นเจ้า โดยท่านจะนำสารแห่งวิวรณ์นั้นจากอัลลอฮฺมาให้กับบรรดานบีและรอซูลของพระองค์ตามที่ทรงประสงค์

และ **มิกาอีล** ที่รับหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับฝนและพืชพรรณต่างๆ

และ **อิสรอฟีล** ที่รับหน้าที่เป่าแตรเมื่อถึงเวลาปลิดชีวิตทุกสรรพสิ่ง และเป่าอีกครั้งเพื่อการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮฺ

และ **มะละกุล เมาตฺ** ที่รับหน้าที่ปลิดวิญญาณสิ่งมีชีวิตเมื่อถึงกำหนดเวลาตาย

และ **มะละกุล ญิบาล** ที่รับหน้าที่ดูแลภูเขาต่างๆ

และ **มาลิก** ที่รับหน้าที่เป็นยามผู้เฝ้าดูแลนรก

นอกจากนี้ ยังมีเหล่ามะลาอิกะฮฺที่รับหน้าที่ดูแลทารกในครรภ์ อีกพวกหนึ่งมีหน้าที่คอยพิทักษ์ปกป้องมนุษย์ และยังมีอีกพวกที่รับหน้าที่คอยจดบันทึกการงานต่างๆ ของมนุษย์ ซึ่งแต่ละคนนั้นจะมีมะลาอิกะฮฺประจำตัวอยู่สองท่าน

﴿ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَّا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴾ ق: ١٧ – ١٨

ความว่า "จากทางขวาและทางซ้ายมีมะลาอิกะฮฺนั่งอยู่ เขา(มนุษย์) จะไม่เอ่ยเอื้อนกล่าวคำใดๆ เว้นแต่ ณ ที่เขานั้นมีทั้งมะลาอิกะฮฺ *เราะกีบ* (ผู้เฝ้า) และ *อะตีด* (ผู้เตรียมบันทึก) อยู่ด้วย" (กอฟ 17-18)

มะลาอิกะฮฺอีกกลุ่มจะรับหน้าที่ในการสอบสวนคนตายเมื่อเขาถูกส่งเข้าสู่หลุมฝังศพ ซึ่งจะมีมะลาอิกะฮฺสองท่านมาหาเพื่อสอบสวนเขาเกี่ยวกับพระเจ้า ศาสนา และศาสนทูตของเขา ซึ่งอัลลอฮฺได้บอกว่า ..

﴿ يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّـٰلِمِينَ ۚ وَيَفْعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ﴾ إبراهيم: ٢٧

ความว่า "อัลลอฮฺจะทรงให้ความหนักแน่นแก่บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคงในชีวิตนี้และในปรโลก และอัลลอฮฺจะทรงให้บรรดาผู้อธรรมต้องหลงทาง และอัลลอฮฺทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์" (อิบรอฮีม 27)

และยังมีมะลาอิกะฮฺที่รับหน้าที่ดูแลชาวสวรรค์

﴿يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَـٰمٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ ۚ فَنِعْمَ عُقْبَى ٱلدَّارِ﴾ الرعد: ٢٣ – ٢٤

ความว่า "พวกเขา(มะลาอิกะฮฺ)จะเข้าไปหาพวกเขาเหล่านั้น(ชาวสวรรค์)จากทุกๆ ประตู โดยกล่าวแก่ชาวสวรรค์เหล่านั้นว่า ศานติจงประสบแก่พวกท่าน เพราะการที่พวกท่านได้อดทน ดังนั้น มันคือที่พำนักสุดท้ายที่ดียิ่งแล้ว" (อัร-เราะอฺดุ 23-24)

บัยตุลมะอฺมูรฺ สถานที่อิบาดะฮฺของมะลาอิกะฮฺ

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้บอกว่า ณ ท้องฟ้านั้น มีสถานที่ที่เรียกว่า *บัยตุล มะอฺมูรฺ* ซึ่ง ทุกๆ วันจะมีมะลาอิกะฮฺเข้าไปละหมาดในนั้นเจ็ดหมื่นท่านด้วยกัน ซึ่งเมื่อมะลาอิกะฮฺท่านใดเข้าไปละหมาดในนั้นแล้วก็จะไม่มีการหวนกลับมาอีก เพราะนั่นคือการมาครั้งเดียวและครั้งสุดท้ายสำหรับเขา (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 3207 และมุสลิม 164)

ภาค

การศรัทธาต่อคัมภีร์ต่าง ๆ

การประทานคัมภีร์แก่บรรดาศาสนทูต

เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺได้ประทานคัมภีร์ต่างๆ ลงมายังบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เพื่อเป็นหลักฐานในการอ้างความชอบธรรมเหนือปวงบ่าว และเป็นตำราให้บรรดาผู้ปฏิบัติความดีต่างๆ ได้อ้างอิง ให้บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นได้ใช้สั่งสอนความรู้และขัดเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์

เราศรัทธาว่า อัลลอฮฺได้ประทานคัมภีร์มายังรอซูล(ศาสนทูต)ทุกคน เนื่องด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلۡنَا مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلۡقِسۡطِۖ ﴾الحديد: ٢٥

ความว่า "โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเรามาพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง และเราได้ประทานคัมภีร์และตราชูแห่งความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่ด้วยความยุติธรรม" (อัล-หะดีด 25)

คัมภีร์ต่าง ๆ ที่เรารู้จัก

คัมภีร์บางเล่มที่เรารู้จักก็คือ

ก. เตารอต (โทราห์) เป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮฺได้ประทานมายังนบี มูซา(โมเสส) อะลัยฮิสสลาม และเป็นคัมภีร์ที่ใหญ่ที่สุดสำหรับชนเผ่าบนี อิสรออีล (ชาวยิว)

﴿ فِيهَا هُدٗى وَنُورٞۚ يَحۡكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسۡلَمُواْ لِلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلۡأَحۡبَارُ بِمَا ٱسۡتُحۡفِظُواْ مِن كِتَٰبِ ٱللَّهِ وَكَانُواْ عَلَيۡهِ شُهَدَآءَۚ ﴾المائدة: ٤٤

ความว่า "ในนั้นมีข้อแนะนำและแสงสว่าง ซึ่งบรรดานบีที่สวามิภักดิ์ได้ใช้พิพากษาชาวยิว และบรรดาผู้ที่รู้แล้วในอัลลอฮฺและนักปราชญ์ทั้งหลาย(ก็ได้ใช้ *เตารอต* ตัดสินด้วยเช่นกัน) เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้(นั่นคือ)คัมภีร์ของอัลลอฮฺ และพวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้นด้วย" (อัล-มาอิดะฮฺ 44)

ข. อินญีล (ไบเบิล) เป็นคัมภีร์ที่ทรงประทานลงมายังนบี อีซา(เยซู) อะลัยฮิสสลาม ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่มายืนยันความสัจจริงของคัมภีร์เตารอตและเติมแต่งทำให้มันสมบูรณ์

﴿وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَ فِيهِ هُدٗى وَنُورٞ وَمُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَهُدٗى وَمَوۡعِظَةٗ لِّلۡمُتَّقِينَ ﴾المائدة: ٤٦

ความว่า "และเราได้ให้ *อินญีล* แก่เขา ซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง และเป็นคัมภีร์ที่ยืนยันความสัจจริงของคัมภีร์เล่มก่อนหน้า อันได้แก่คัมภีร์เตารอต อีกทั้งยังเป็นคำแนะนำและคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย" (อัล-มาอิดะฮฺ 46)

ค. ซะบูรฺ ซึ่งทรงประทานลงมายังนบี ดาวูด(เดวิด) อะลัยฮิสสลาม

ง. ศุหุฟ ของนบี อิบรอฮีม(อับราฮัม)และมูซา อะลัยฮิมัศเศาะลาตุวัสสลาม

จ. อัลกุรอาน คัมภีร์อันยิ่งใหญ่ ที่ทรงประทานลงมายังศาสนทูตของพระองค์ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งเป็นผู้ปิดท้ายบรรดานบีทั้งหลาย

﴿هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ﴾ البقرة: ١٨٥

ความว่า "เป็นทางนำแก่มนุษยชาติ และเป็นข้อกระจ่างแห่งทางนำและการแยกแยะ" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 185)

ซึ่งมัน ..

﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ﴾ المائدة: ٤٨

ความว่า "เป็นสิ่งยืนยันความสัจจริงของคัมภีร์เล่มก่อนหน้า และเป็นสิ่งที่มาควบคุมเหนือคัมภีร์เหล่านั้น" (อัล-มาอิดะฮฺ 48)

อัลกุรอาน ยกเลิกคัมภีร์เล่มก่อนหน้าทั้งหมด และได้รับการพิทักษ์จากอัลลอฮฺ

แล้วอัลลอฮฺก็ได้ยกเลิกคัมภีร์ทั้งหมดในอดีตด้วยคัมภีร์อัลกุรอาน และทรงรับที่จะพิทักษ์รักษามันให้ปลอดรอดพ้นจากการทำลายของผู้คิดร้ายและจากการหันเหของผู้บิดเบือน

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ۝٩﴾ الحجر: ٩

ความว่า "แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานลงมา และแท้จริง เราจะเป็นผู้พิทักษ์รักษามัน" (อัล-หิจญ์รฺ 9)

และเหตุที่พระองค์ทรงพิทักษ์อัลกุรอานไว้ ก็เนื่องจากว่าพระองค์จะทรงให้มันยืนหยัดเป็นหลักฐานแก่มนุษย์ทั้งปวงตราบจนวันกิยามะฮฺ

การแก้ไขบิดเบือนคัมภีร์ก่อน ๆ

ส่วนคัมภีร์ต่างๆ ก่อนหน้านั้น แท้จริงแล้ว มันเป็นคัมภีร์ที่ใช้ชั่วคราวในช่วงระยะเวลาที่กำหนด จนกว่าจะมีคัมภีร์อื่นถูกประทานลงมาเพื่อยกเลิกมัน พร้อมทั้งชี้แจงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการบิดเบือนหรือแก้ไข ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์เหล่านั้นจึงไม่บริสุทธิ์จากสิ่งดังกล่าว ดังที่ปรากฏว่ามีการบิดเบือน การเพิ่มเติม และการตัดทิ้งเกิดขึ้น

﴿مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ﴾ النساء: ٤٦

ความว่า "ในหมู่พวกยิว มีผู้ที่ทำการดัดแปลงแก้ไขถ้อยคำให้เบี่ยงเบนจากที่เดิมๆ ของมัน" (อัน-นิสาอ์ 46)

﴿فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ ٱلْكِتَٰبَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشْتَرُوا۟ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ﴾ البقرة: ٧٩

ความว่า "ดังนั้น ความวิบัติจงมีแด่ผู้เขียนคัมภีร์ด้วยมือของพวกเขา แล้วกล่าวว่า นี่คือสิ่งที่มาจากอัลลอฮฺ เพื่อที่พวกเขาจะได้ขายมันด้วยราคาที่น้อยนิด ดังนั้น ความวิบัติจงมีแด่พวกเขา จากสิ่งที่มือของพวกเขาเขียนขึ้น และความวิบัติจงมีแด่พวกเขา จากสิ่งที่พวกเขาขวนขวายมา" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 79)

﴿قُلۡ مَنۡ أَنزَلَ ٱلۡكِتَٰبَ ٱلَّذِي جَآءَ بِهِۦ مُوسَىٰ نُورٗا وَهُدٗى لِّلنَّاسِۖ تَجۡعَلُونَهُۥ
قَرَاطِيسَ تُبۡدُونَهَا وَتُخۡفُونَ كَثِيرٗاۖ﴾ الأنعام: ٩١

ความว่า “จงกล่าวเถิดว่า ผู้ใดเล่าที่ได้ทรงประทานคัมภีร์ที่มูซานำมาเป็นแสงสว่างและคำแนะนำแก่มนุษย์ ซึ่งพวกเจ้าได้บันทึกมันไว้เป็นกระดาษ โดยที่พวกเจ้าเปิดเผยมัน(บางส่วน) และยังปกปิดมันไว้อีกมากมาย” (อัล-อันอาม 91)

﴿وَإِنَّ مِنۡهُمۡ لَفَرِيقٗا يَلۡوُۥنَ أَلۡسِنَتَهُم بِٱلۡكِتَٰبِ لِتَحۡسَبُوهُ مِنَ
ٱلۡكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا
هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٨ مَا كَانَ
لِبَشَرٍ أَن يُؤۡتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ
كُونُواْ عِبَادٗا لِّي مِن دُونِ ٱللَّهِ﴾ آل عمران: ٧٨ – ٧٩

ความว่า “และแท้จริง จากหมู่พวกเขานั้น มีคนกลุ่มหนึ่งที่ตวัดลิ้นอ่านคัมภีร์อย่างไพเราะ เพื่อให้พวกเจ้าหลงคิดว่ามันเป็นเนื้อหาจากคัมภีร์ ทั้งๆ ที่มันมิได้มาจากคัมภีร์แต่อย่างใด และพวกเขากล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่มันมิใช่มาจากอัลลอฮฺ และพวกเขากล่าวความเท็จด้วยการแอบอ้างอัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่พวกเขาก็รู้กันดีอยู่ ทั้งนี้ ไม่เคยปรากฏมีบุคคลใดที่อัลลอฮฺทรงประทานคัมภีร์ กฎหมายพิพากษา และการเป็นนบีแก่เขา แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนว่า ‘ท่านทั้งหลายจงเป็นบ่าวของฉันเถิด ไม่ต้องเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ’

(กล่าวคือ พวกยิวอ้างว่าท่านนบีอีซาเป็นพระเจ้าโดยแบ่งภาคมาเกิดเป็นพระบุตร ในการนี้พวกเขาจึงเป็นบ่าวของท่าน ทั้งๆ ที่ท่านมิได้ประกาศตนว่าเป็นพระเจ้าและมิได้เชิญชวนให้พวกเขาเป็นบ่าวของท่านแต่อย่างใดเลย)” (อาล อิมรอน 78-79)

﴿يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ
كَثِيرٗا مِّمَّا كُنتُمۡ تُخۡفُونَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَعۡفُواْ عَن
كَثِيرٖۚ قَدۡ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٞ وَكِتَٰبٞ مُّبِينٞ ١٥
يَهۡدِي بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ
وَيُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِهِۦ وَيَهۡدِيهِمۡ
إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ١٦ لَّقَدۡ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ
هُوَ ٱلۡمَسِيحُ ٱبۡنُ مَرۡيَمَۚ﴾ المائدة: ١٥ – ١٧

ความว่า “โอ้ ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย ! แท้จริงรอซูลของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว โดยที่เขาจะชี้แจงแก่พวกเจ้าซึ่งสิ่งที่พวกเจ้าปกปิดไว้มากมายจากเนื้อหาในคัมภีร์ และงดพูด(สิ่งที่ไม่จำเป็นต้องพูดถึง)อีกมากมาย แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮฺและคัมภีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มาถึงพวกเจ้าแล้ว ด้วยคัมภีร์นี้แหละ อัลลอฮฺจะทรงแนะนำหนทางแห่งความศานติแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระองค์ และจะทรงนำพวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วยการอนุมัติของพระองค์ และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง แน่นอน ย่อมได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วสำหรับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นคือ อัล-มะสีหฺ บุตรของมัรยัม” (อัล-มาอิดะฮฺ 15-17)

ภาค

การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต และเหตุผลของการแต่งตั้งศาสนทูต

ศาสนทูตคนแรกและคนสุดท้าย

เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงส่งบรรดาศาสนทูตมายังมวลมนุษย์เพื่อ

﴿ مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴾ النساء: ١٦٥

ความว่า "เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้แจ้งข่าวร้าย เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวกับอัลลอฮฺได้ หลังจากที่มีบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นแล้ว และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง" (อัน-นิสาอ์ 165)

และเราศรัทธาว่า ศาสนทูตคนแรกที่รับหน้าที่เผยแผ่ก็คือ *นูหฺ* ส่วนคนสุดท้ายคือ *มุหัมมัด* ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิม วะสัลลัม อัจญ์มะอีน

﴿ إِنَّآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ كَمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ نُوحٖ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ ﴾ النساء: ١٦٣

ความว่า "แท้จริง เราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่นูหฺ และบรรดานบีหลังจากเขา" (อัน-นิสาอ์ 163)

﴿ مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَۗ ﴾ الأحزاب: ٤٠

ความว่า "มุหัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า แต่เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ และเป็นคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี" (อัล-อะหฺซาบ 40)

ศาสนทูตที่ประเสริฐที่สุด

และเราเชื่อว่าผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเขาคือมุหัมมัด จากนั้นคืออิบรอฮีม จากนั้นคือมูซา จากนั้นคือนูหฺ และอีซา บุตร มัรยัม ตามลำดับ ซึ่งถูกระบุจำเพาะเจาะจงในพระดำรัสของอัลลอฮฺว่า

﴿ وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِيثَٰقَهُمۡ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٖ وَإِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۖ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ﴾ الأحزاب: ٧

ความว่า "และจงรำลึกถึง ตอนที่เราได้ขอคำมั่นสัญญาจากบรรดานบีทั้งหลาย จากเจ้า(นบีมุหัมมัด) จากนูหฺ จากอิบรอฮีม จากมูซา และจากอีซาบุตรของมัรยัม และเราได้ขอคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา" (อัล-อะหฺซาบ 7)

บทบัญญัติของศาสนทูตมุหัมมัดครอบคลุมบทบัญญัติของศาสนทูตทั้งหมด

และเรายึดมั่นว่า บทบัญญัติของศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น ได้ครอบคลุมและรวมไว้ซึ่งความประเสริฐต่างๆ ที่มีอยู่ในบทบัญญัติของบรรดาศาสนทูตผู้ทรงเกียรติทั้งหลายที่ได้รับการระบุอย่างจำเพาะเจาะจงเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เพราะอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَمَا وَصَّيۡنَا بِهِۦٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓۖ أَنۡ أَقِيمُواْ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُواْ فِيهِۚ ﴾ الشورى: ١٣

ความว่า “พระองค์ได้ทรงกำหนดบทบัญญัติทางศาสนาแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูหฺ และสิ่งที่เราได้ประทานวิวรณ์แก่เจ้า ก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม มูซา และอีซา ว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา” (อัช-ชูรอ 13)

ศาสนทูตปราศจากคุณลักษณะการเป็นพระเจ้า

และเราศรัทธาว่า ศาสนทูตทุกคนนั้นเป็นมนุษย์ พวกเขาไม่ได้มีคุณสมบัติแห่งการเป็นพระเจ้าเลยแม้แต่น้อย อัลลอฮฺได้ตรัสถึงคำพูดของนูหฺซึ่งเป็นศาสนทูตคนแรกว่า

﴿ وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ إِنِّي مَلَكٞ ﴾ هود: ٣١

ความว่า “ฉันมิได้กล่าวแก่พวกท่านว่า ณ ที่ฉันมีขุมคลังของอัลลอฮฺอยู่ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งที่เร้นลับพ้นญาณวิสัย และฉันมิได้กล่าวว่าแท้จริงฉันนี้เป็นมะลาอิกะฮฺ” (ฮูด 31)

และพระองค์ได้สั่งให้ท่านนบีมุหัมมัดซึ่งเป็นศาสนทูตคนสุดท้ายให้กล่าวว่า

﴿ لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ إِنِّي مَلَكٌ ﴾ الأنعام: ٥٠

ความว่า “ฉันไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ณ ที่ฉันมีขุมคลังของอัลลอฮฺอยู่ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งที่เร้นลับพ้นญาณวิสัย และฉันมิได้กล่าวว่าแท้จริงฉันเป็นมะลาอิกะฮฺ” (อัล-อันอาม 50)

﴿ لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعٗا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ ﴾ الأعراف: ١٨٨

ความว่า “ฉันไม่ได้ครอบครองประโยชน์ใดๆ และโทษใดๆ ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์เท่านั้น” (อัล-อะอฺรอฟ 188)

﴿ إِنِّي لَآ أَمۡلِكُ لَكُمۡ ضَرّٗا وَلَا رَشَدٗا ٢١ قُلۡ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٞ وَلَنۡ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلۡتَحَدًا ٢٢ ﴾ الجن: ٢١ – ٢٢

ความว่า “แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน จงกล่าวเถิดว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮฺได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย” (อัล-ญิน 21-22)

และเราศรัทธาว่า บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นล้วนเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ ที่พระองค์ทรงให้เกียรติพวกเขาด้วยการประทานสารแห่งพระองค์ลงมายังพวกเขา และพระองค์ได้ให้คุณลักษณะแก่พวกเขาด้วยสถานะแห่ง *อุบูดิยะฮฺ* หรือการเป็นบ่าวที่สมบูรณ์ ซึ่งมันเป็นสถานะที่สูงสุดสำหรับพวกเขา และพระองค์ได้ชื่นชมยกย่องพวกเขาด้วยสถานะดังกล่าวนั้นอีกด้วย

พระองค์ได้ตรัสถึงนูหฺผู้เป็นศาสนทูตคนแรกว่า

﴿ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴾ الإسراء: ٣

ความว่า “เผ่าพันธุ์ที่เราได้บรรทุก(ไว้ในเรือ)กับนบีนูหฺ แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้รู้จักขอบคุณยิ่ง” (อัล-อิสรออ์ 3)

และพระองค์ยังได้กล่าวถึงมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ผู้เป็นศาสนทูตคนสุดท้ายว่า

﴿ تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ لِلْعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ﴾ الفرقان: ١

ความว่า “ประเสริฐยิ่งพระผู้ทรงประทานอัลกุรอานลงมาให้กับบ่าวของพระองค์ เพื่อให้เขาได้เป็นผู้ตักเตือนแก่โลกทั้งมวล” (อัล-ฟุรกอน)

และพระองค์ได้ตรัสถึงศาสนทูตคนอื่นๆ ว่า

﴿ وَٱذْكُرْ عِبَٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ أُو۟لِى ٱلْأَيْدِى وَٱلْأَبْصَٰرِ ﴾ ص: ٤٥

ความว่า “และจงระลึกถึงปวงบ่าวของข้า ทั้งอิบรอฮีม อิสหาก และยะอฺกูบ ซึ่งเป็นบ่าวทั้งหลายผู้มีมือและตา(หมายถึงมีความรู้ การปฏิบัติ ความเข้มแข็งและสายตาอันยาวไกล)” (ศอด 45)

﴿ وَٱذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُۥدَ ذَا ٱلْأَيْدِ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴾ ص: ١٧

ความว่า “และจงระลึกถึงบ่าวของเรา ดาวูดผู้มีความเข้มแข็ง(ทั้งความรู้และการปฏิบัติ) แท้จริง เขาเป็นผู้นอบน้อมยิ่ง(ต่อพระองค์อัลลอฮฺ)” (ศอด 17)

﴿ وَوَهَبْنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيْمَٰنَ ۚ نِعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴾ ص: ٣٠

ความว่า “และเราได้ประทานให้กับดาวูดซึ่ง(บุตรชายของเขา) สุลัยมาน เขานั้นเป็นยอดบ่าว แท้จริง เขาเป็นผู้นอบน้อมยิ่ง” (ศอด 30)

พระองค์ได้ตรัสถึงอีซา(เยซู)บุตรของมัรยัมว่า

﴿ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴾ الزخرف: ٥٩

ความว่า “เขา(อีซา)มิใช่ใครอื่นใด นอกจากเป็นบ่าวคนหนึ่ง ซึ่งเราได้ให้ความโปรดปรานแก่เขา และเราได้ทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่วงศ์วานของอิสรออีล” (อัซ-ซุครุฟ 59)

อิสลาม คือบทบัญญัติของศาสนทูตมุหัมมัดที่อัลลอฮฺทรงเลือกสรรให้เป็นบทบัญญัติสุดท้าย

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงปิดท้ายสารแห่งพระองค์ ด้วยสารแห่งศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และได้ส่งท่านมายังมวลมนุษย์ทั้งโลก ด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ

وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلْأُمِّيِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾ الأعراف: ١٥٨

ความว่า “จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย! แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกท่านทั้งมวล ซึ่งพระองค์นั้นทรงถือกรรมสิทธิ์แห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺและพระดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขาเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับทางนำ” (อัล-อะอฺรอฟ 158)

และเราศรัทธาว่าบทบัญญัติของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือศาสนาอิสลามที่อัลลอฮฺทรงโปรดปรานเลือกสรรให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์จะไม่ทรงรับศาสนาอื่นนอกจากอิสลาม พระองค์ตรัสว่า

﴿ إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ ۗ ﴾آل عمران: ١٩

ความว่า “แท้จริง ศาสนา ณ ที่อัลลอฮฺนั้น คือ อิสลาม” (อาล อิมรอน 19)

﴿ ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا ۚ ﴾ المائدة: ٣

ความว่า “วันนี้ข้าได้ทำให้ศาสนาของพวกเจ้าสมบูรณ์แล้ว และข้าได้ทำให้ความกรุณาเมตตาของข้าที่มีต่อพวกเจ้าครบถ้วนสมบูรณ์

และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว” (อัล-มาอิดะฮฺ 3)

﴿ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴾ آل عمران: ٨٥

ความว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (อาล อิมรอน 85)

การอ้างศาสนาอื่นนอกจากอิสลาม

และเราเห็นว่า ใครก็ตามที่อ้างว่า ณ วันนี้มีศาสนาอื่นที่อัลลอฮฺทรงตอบรับนอกเหนือไปจากศาสนาอิสลาม ไม่ว่าจะเป็นศาสนายูดาย คริสต์ หรืออื่นๆ เขาผู้นั้นก็ย่อมเป็นกาฟิรฺ และถ้าหากว่าคนที่อ้างนั้นเป็นมุสลิมแต่เดิม เขาก็ต้องถูกเรียกตัวมาเพื่อให้เตาบะฮฺกลับตัว ถ้าเขาไม่ยอมกลับตัวก็ต้องโทษประหารฐานตกเป็นมุรฺตัด เพราะว่าเขาได้ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน

การปฏิเสธบทบัญญัติของศาสนทูตมุหัมมัด หมายถึงการไม่ศรัทธาต่อศาสนทูตคนอื่น ๆ ด้วย

และเราเห็นว่า ใครก็ตามที่ปฏิเสธศรัทธาต่อสารของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ถูกส่งมายังมนุษย์ทั้งมวล เขาผู้นั้นก็ย่อมกลายเป็นผู้ปฏิเสธต่อสารแห่งศาสนทูตทั้งมวลโดยปริยาย แม้กระทั่งกับศาสนทูตที่ตนอ้างว่าได้ยึดถือศรัทธาก็ตามที เพราะอัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴾ الشعراء: ١٠٥

ความว่า “พวกของนูหฺได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต” (อัช-ชุอะรออ์ 105)

พระองค์ได้บอกว่าชนของนูหฺที่ระบุในอายะฮฺนั้นเป็นผู้ปฏิเสธต่อศาสนทูตทั้งหมด ทั้งๆ ที่นูหฺเป็นศาสนทูตคนแรก และยังไม่เคยมีศาสนทูตคนใดมาก่อนหน้าท่านเลย

และพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ﴾ النساء: ١٥٠ – ١٥١

ความว่า "แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮฺและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ อีกทั้งต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮฺและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และกล่าวว่าเราศรัทธาต่อบางคนและปฏิเสธต่ออีกบางคน และพวกเขาต้องการที่จะยึดเอาทางใดทางหนึ่งในระหว่างนั้น ชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแท้จริง และเราได้เตรียมไว้แล้วซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย" (อัน-นิสาอ์ 150-151)

ไม่มีศาสนทูตคนใดอีกหลังจากท่านนบีมุหัมมัด และหุก่มการกล่าวอ้างเป็นศาสนทูต

และเราศรัทธาว่า ไม่มีนบีคนใดอีกแล้วหลังจากท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และผู้ใดก็ตามที่อ้างว่าเป็นนบี หรือเชื่อว่ามีนบีอีกหลังจากท่าน เขาผู้นั้นก็เป็นกาฟิรฺ เพราะเขาได้ปฏิเสธต่ออัลกุรอานและสุนนะฮฺ รวมทั้ง *อิจญ์มาอฺ หรือ*การเห็นพ้องของประชาชาติอิสลาม

และเราศรัทธาว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นมีเหล่าเคาะลีฟะฮฺผู้ปกครองที่สืบทอดการดูแลประชาชาติหลังจากท่าน ทั้งในด้านความรู้ การเผยแผ่ และการปกครอง และผู้ที่ประเสริฐที่สุดและคู่ควรที่สุดสำหรับตำแหน่งนั้นก็คือ อบู บักรฺ อัศ-ศิดดีก จากนั้นก็คืออุมัรฺ บิน อัล-ค็อฏฏอบ จากนั้นก็อุษมาน บิน อัฟฟาน จากนั้นก็เป็นอะลี บิน อบี ฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม อัจญ์มะอีน

เช่นนี้แหล่ะคือเกียรติหรือสถานะของพวกเขาในแง่ของการเป็นเคาะลีฟะฮฺเหมือนกับความประเสริฐของพวกเขาในแง่ของบทบัญญัติทางศาสนา และอัลลอฮฺนั้น – พระองค์ย่อมเปี่ยมด้วยวิทยปัญญาและความปรีชาญาณยิ่ง – พระองค์ย่อมไม่ทรงกำหนดให้ผู้ใดเป็นเคาะลีฟะฮฺในยุคที่ประเสริฐที่สุด ในขณะที่มีผู้อื่นซึ่งคู่ควรและเหมาะสมกว่ากับตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺนั้น

และเราศรัทธาว่า ผู้ที่ประเสริฐน้อยกว่าในบรรดาเคาะลีฟะฮฺเหล่านั้น อาจจะมีคุณสมบัติบางประการที่เด่นเหนือกว่าผู้ที่ประเสริฐมากกว่าเขา แต่กระนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าคุณสมบัติดังกล่าวทำให้เขามีความประเสริฐเหนืออีกคนหนึ่งโดยสมบูรณ์ เพราะแท้จริงแล้ว ปัจจัยแห่งความประเสริฐนั้นย่อมมีมากมายหลายประเภท

และเราศรัทธาว่า ประชาชาตินี้เป็นประชาชาติที่ดีที่สุด และอัลลอฮฺทรงให้เกียรติพวกเขามากที่สุด อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ كُنتُمۡ خَيۡرَ أُمَّةٍ أُخۡرِجَتۡ لِلنَّاسِ تَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَتَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِۗ ﴾ آل عمران: ١١٠

ความว่า "พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่ง ซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮฺ" (อาล อิมรอน 110)

ยุคที่ดีที่สุดคือยุคเศาะหาบะฮฺ จากนั้นคือยุคตาบิอีน และยุคตาบิอฺ อัต-ตาบิอีนตามลำดับ

กลุ่มที่ยืนหยัดบนความถูกต้องและได้รับความสำเร็จทุกยุคสมัย

และเราศรัทธาว่า กลุ่มชนที่ดีที่สุดของประชาชาตินี้คือบรรดาเศาะหาบะฮฺ จากนั้นก็เป็นบรรดา *ตาบิอีน* (ผู้ที่ทันกับสมัยเศาะหาบะฮฺ) จากนั้นก็เป็นบรรดา *ตาบิอฺ อัต-ตาบิอีน* (ผู้ที่ทันกับยุคตาบิอีน) และเราเชื่อว่าจะยังคงมีคนกลุ่มหนึ่งในหมู่ประชาชาติอิสลามที่ยังคงโดดเด่นด้วยสัจธรรม ซึ่งผู้มิหวังดีหรือผู้ที่ขัดแย้งกับพวกเขาไม่อาจจะทำร้ายพวกเขาได้ จนกระทั่งถึงเวลาบั้นปลายตามกำหนดการของอัลลอฮฺ

จุดยืนเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างเศาะหาบะฮฺ

และเราเชื่อมั่นว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นฟิตนะฮฺระหว่างเศาะหาบะฮฺนั้น เกิดมาจากการตีความซึ่งพวกเขาต่างก็ได้อาศัยการวินิจฉัยมาแล้ว ใครที่วินิจฉัยได้ถูกต้องก็ได้รับสองผลบุญ และใครที่วินิจฉัยผิดก็ยังได้รับหนึ่งผลบุญอยู่ อีกทั้งความผิดนั้นก็ได้รับการอภัยอีกด้วย

และเราเห็นว่า จำเป็นต้องหยุดกล่าวถึงเรื่องราวเลวร้ายและไม่ดีเกี่ยวกับพวกเขา โดยไม่กล่าวถึงพวกเขาเว้นแต่สิ่งที่เหมาะสมกับพวกเขา ด้วยการกล่าวยกย่องที่งดงาม และต้องทำให้ใจบริสุทธิ์จากความอคติ เคียดแค้น และอิจฉาริษยาต่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาเหล่านั้น เพราะอัลลอฮฺตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿لَا يَسْتَوِي مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ ٱلْفَتْحِ وَقَٰتَلَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً
مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُوا۟ مِنۢ بَعْدُ وَقَٰتَلُوا۟ ۚ وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ﴾ الحديد: ١٠

ความว่า “ย่อมไม่เท่าเทียมกันระหว่างพวกเจ้าที่ได้บริจาคและได้ต่อสู้ก่อนการพิชิต(นครมักกะฮฺ) ชนเหล่านั้นย่อมมีฐานะสูงกว่าบรรดาผู้บริจาคและต่อสู้ หลังการพิชิต(นครมักกะฮฺ) และอัลลอฮฺทรงสัญญาจะตอบแทนความดีงามแก่ทั้งสองฝ่าย” (อัล-หะดีด 10)

และพระองค์ตรัสถึงพวกเราว่า

﴿وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا
ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ رَبَّنَآ
إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ الحشر: ١٠

ความว่า “และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา จะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่เราและพี่น้องของเรา ผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเรา และขอพระองค์อย่าได้ให้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัล-หัชรฺ 10)

ภาค

การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ

การศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ

และเราศรัทธาต่อวันสุดท้าย นั่นคือวันกิยามะฮฺ ซึ่งจะไม่มีวันอื่นใดหลังจากนั้นอีก เป็นวันที่มวลมนุษย์จะถูกให้ฟื้นชีพขึ้นมาใหม่และมีชีวิตถาวร โดยหากไม่พำนักอยู่ในวิมานแห่งสวนสวรรค์อันสถาพร ก็ต้องถูกขังไว้ในนรกสถานทรมานอันเจ็บปวดยวดยิ่ง

เราศรัทธาต่อการที่อัลลอฮฺจะทรงทำให้คนตายฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อมะลาอิกะฮฺอิสรอฟีลได้เป่าลงในแตรเป็นครั้งที่สอง

﴿وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنظُرُونَ﴾ الزمر: ٦٨

ความว่า "และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แล้วสังข์ก็ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาต่างก็ลุกขึ้นยืนมองดู" (อัซ-ซุมัร 68)

จากนั้นมนุษย์ก็จะฟื้นขึ้นมาจากที่ฝังศพของพวกเขา ในสภาพเท้าเปล่าล่อนจ้อนไม่มีเสื้อผ้าใส่ อยู่ในสภาพเดิมที่ไม่ขลิบอวัยวะเพศ

﴿كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥۚ وَعْدًا عَلَيْنَآۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ﴾

الأنبياء: ١٠٤

ความว่า "เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรกเช่นใด เราก็จะให้มันกลับเป็นขึ้นมาใหม่อีกเช่นนั้น ซึ่งเป็นสัญญาผูกพันกับเรา แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน" (อัล-อันบิยาอ์ 104)

การรับสมุดบันทึก

และเราศรัทธาว่าจะมีการมอบสมุดบันทึกการงานให้กับมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะมอบให้ทางด้านขวาหรือด้านหลังทางซ้าย

﴿فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ٧ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ٨ وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ٩ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ ١٠ فَسَوْفَ يَدْعُواْ ثُبُورًا ١١ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا﴾ الانشقاق: ٧ – ١٢

ความว่า "ส่วนผู้ที่ได้รับมอบบันทึกของเขาให้ทางเบื้องขวา เขาก็จะถูกสอบสวนอย่างง่ายดาย และจะกลับไปหาครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ และส่วนผู้ที่ได้รับมอบบันทึกของเขาทางเบื้องหลัง อีกไม่นานเขาก็จะร้องสาปแช่งตัวเอง และต้องเข้าไปในเปลวเพลิง" (อัล-อินชิก๊อก 7-12)

﴿وَكُلَّ إِنسَٰنٍ أَلْزَمْنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِي عُنُقِهِۦۖ وَنُخْرِجُ لَهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ كِتَٰبًا يَلْقَىٰهُ مَنشُورًا ١٣ ٱقْرَأْ كِتَٰبَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ ٱلْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ الإسراء: ١٣ – ١٤

ความว่า "และมนุษย์ทุกคน เราได้แนบบันทึกของเขาแขวนติดไว้ที่คอ และในวันกิยามะฮฺ เราจะเอาบันทึกที่กางแผ่ออกมาให้เขา จง

อ่านบันทึกของเจ้าเสีย พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้วสำหรับวันนี้ ที่จะเป็นผู้คำนวนตัวเอง" (อัล-อิสรออ์ 13-14)

การชั่งความดีความชั่ว

และเราศรัทธาต่อตราชูที่จะถูกนำมาตั้งเพื่อใช้ชั่งการงานในวันกิยามะฮฺ ซึ่งทุกชีวิตจะไม่กลั่นแกล้งโดยอยุติธรรมแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม

﴿ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ﴿٧﴾ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ﴾ الزلزلة: ٧ – ٨

ความว่า "ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน" (อัซ-ซัลซะละฮฺ 7-8)

﴿ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَٰلِحُونَ ﴾ المؤمنون: ١٠٢ – ١٠٤

ความว่า "ดังนั้นผู้ใดที่ตราชูของเขาหนัก ชนเหล่านั้นย่อมเป็นผู้ประสบชัยชนะ และผู้ใดที่ตราชูของเบา ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ทำให้ตัวเองขาดทุน พวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกตลอดกาล ไฟนรกจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขา และพวกเขาจะอยู่ในนั้นอย่างคนหน้าบูดเบี้ยวตลอดไป" (อัล-มุอ์มินูน 102-104)

﴿ مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ الأنعام: ١٦٠

ความว่า "ผู้ใดที่นำความดีมา เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น และผู้ใดนำความชั่วมา เขาจะไม่ได้รับการตอบแทนนอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม" (อัล-อันอาม 160)

ชะฟาอะฮฺ การให้ความช่วยเหลือ

และเราศรัทธาต่อการให้ *ชะฟาอะฮฺ* (การค้ำประกันเพื่อช่วยเหลือ)อันยิ่งใหญ่ ซึ่งมันคือสิทธิของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะ ท่านจะให้ชะฟาอะฮฺ ณ องค์อัลลอฮฺด้วยการอนุมัติของพระองค์ เพื่อให้ทรงเริ่มตัดสินชี้ขาดระหว่างปวงบ่าว ในตอนที่ต้องเจอกับความกังวลและความทุกข์ที่ไม่สามารถจะแบกรับได้อีก ซึ่งพวกเขาก็ไปหานบีอาดัม แล้วไปหานบีนูหฺ แล้วไปยังนบีมูซา จากนั้นก็ไปที่นบีอีซา จนมาสิ้นสุดที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และได้รับชะฟาอะฮฺจากท่านในที่สุด (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ จากหะดีษที่เล่าโดย อบู ฮุร็อยเราะฮฺ 3361 และมุสลิม 194)

และเราศรัทธาต่อการให้ชะฟาอะฮฺแก่คนที่ต้องเข้านรกในหมู่ผู้ศรัทธา เพื่อให้พวกเขาได้ออกมาจากนรก ซึ่งมันเป็นสิทธิของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และนบีคนอื่นๆ รวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาและมะลาอิกะฮฺด้วยเช่นกัน และเรายังศรัทธาว่าอัลลอฮฺจะทรงนำผู้ศรัทธาที่มีบาปบางพวกออกจากนรกโดยปราศจากการให้ชะฟาอะฮฺ แต่ทรงนำออกมาด้วยความประเสริฐและความเมตตาของพระองค์เอง (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ จากหะดีษของ อบู สะอีด อัล-คุดรีย์ 7439 และมุสลิม 183)

สระน้ำของท่านนบี

และเราศรัทธาในสระน้ำของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าน้ำของมันขาวยิ่งกว่าน้ำนม หวานยิ่งกว่าน้ำผึ้ง และหอมยิ่งกว่าชะมดเชียง ความยาวของมันเทียบเท่ากับการเดินทางเป็นระยะเวลาหนึ่งเดือน และความกว้างของมันก็เทียบเท่ากับการเดินทางเป็นระยะเวลาหนึ่งเดือน และภาชนะต่างๆ ของมันมีมากมายและสวยงามประดุจดั่งดวงดาวในฟากฟ้า บรรดาผู้ศรัทธาจากประชาชาติของท่านจะเป็นผู้ที่ได้มาดื่มกินจากสระนี้ ผู้ใดได้ดื่มแล้วเขาจะไม่รู้สึกกระหายอีกเลยหลังจากนั้น (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ จากหะดีษอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ 6579, 6580 และมุสลิม 2300, 2301)

สะพานศิรอฏ

และเราศรัทธาต่อสะพาน *ศิรอฏ* ที่ถูกนำมาทอดไว้บนนรก ซึ่งมวลมนุษย์จะเดินผ่านมันตามสภาพแห่งการงานของพวกเขา คนแรกๆ จะผ่านไปอย่างรวดเร็วราวกับสายฟ้าแลบ จากนั้นก็มีคนที่ผ่านไปอย่างรวดเร็วประดุจดั่งลมพัด จากนั้นก็รวดเร็วเหมือนนกบิน และประหนึ่งการเดินผ่านของผู้ชายที่มีสรีระร่างกายกำยำแข็งแรงที่สุด โดยที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นจะยืนอยู่บนสะพานและกล่าวขอว่า “โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้า ได้โปรดทำให้เขาปลอดภัยเถิด ได้โปรดทำให้เขาปลอดภัยเถิด” จนกระทั่งถึงคราวของบ่าวที่มีการงานอ่อนลดลงไปเรื่อยๆ ซึ่งบางคนก็จะผ่านไปด้วยการคลาน ในขณะที่บริเวณขอบทั้งสองของสะพานนั้นมีตะขอมากมายแขวนอยู่เพื่อรอรับบัญชาให้เกี่ยวคนที่มันถูกสั่งไว้ ซึ่งในจำนวนคนเหล่านั้นจะมีคนที่ถูกข่วนเป็นแผลแต่ก็รอดไปได้ และก็มีคนที่ถูกเกี่ยวให้ตกลงไปในนรกจริงๆ (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ 7439 และมุสลิม 183, 195)

และเราศรัทธาต่อทุกเรื่องราวที่มีระบุในอัลกุรอานและสุนนะฮฺ เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ และความโกลาหลอันน่าสะพรึงกลัวในวันนั้น – ขออัลลอฮฺประทาน

ความช่วยเหลือแก่เรา และทรงทำให้มันง่ายดายแก่เรา ด้วยความโปรดปรานและความใจบุญอันล้นพ้นของพระองค์ด้วยเถิด

และเราศรัทธาต่อการให้ชะฟาอะฮฺของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แก่ชาวสวรรค์ เพื่อให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์(หลังจากการรอคอยเป็นเวลาพอสมควร) ซึ่งมันเป็นสิทธิเฉพาะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เท่านั้น

สวรรค์และนรก และการมีอยู่จริง ณ ปัจจุบัน

และเราศรัทธาต่อสวรรค์และนรก สวรรค์นั้นคือวิมานแห่งความสุข ซึ่งอัลลอฮฺได้เตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาผู้ยำเกรง ในนั้นจะมีความสุขสำราญที่ตาไม่เคยพบเห็นหูไม่เคยรับฟัง และหัวใจของมนุษย์ไม่เคยคาดคิดไปถึง

﴿ فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴾

السجدة: ١٧

ความว่า “ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งหวานตาอันรื่นรมย์ที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ซึ่งเป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้” (อัส-สัจญ์ดะฮฺ 17)

ส่วนนรกนั้น คือสถานที่แห่งการทรมาน ซึ่งอัลลอฮฺได้จัดเตรียมไว้แก่เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้อธรรม ในนั้นจะมีการทรมานและลงทัณฑ์ที่ไม่สามารถจะคาดคิดไปถึงได้

﴿ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ﴾

الكهف: ٢٩

ความว่า “แท้จริง เราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับพวกอธรรม ซึ่งกำแพงของมันล้อมรอบพวกเขา และถ้าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ ก็จะได้รับการสงเคราะห์ด้วยน้ำเสมือนน้ำทองแดงเดือดที่ลวกใบหน้า มันเป็นน้ำดื่มที่ชั่วช้าและเป็นที่พำนักที่เลวร้ายยิ่ง” (อัล-กะฮฺฟุ 29)

ทั้งสวรรค์และนรกนั้นมีอยู่จริงแล้ว ณ เวลาปัจจุบัน และมันทั้งสองจะไม่มีวันสูญสลายตลอดไป

﴿ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزْقًا ﴾ الطلاق: ١١

ความว่า “และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮฺและกระทำความดี พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์อันหลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่นอน พระองค์ได้ทรงจัดปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศไว้ให้แก่เขาแล้ว” (อัฏ-เฏาะลาก 11)

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلْكَٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِى ٱلنَّارِ يَقُولُونَ يَٰلَيْتَنَآ أَطَعْنَا ٱللَّهَ وَأَطَعْنَا ٱلرَّسُولَا۠ ﴾ الأحزاب: ٦٤ – ٦٦

ความว่า “แท้จริง อัลลอฮฺทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับพวกเขา พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ วันที่

ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกกลับไปกลับมาในไฟนรก พวกเขาจะกล่าวว่า โอ้ความระทมทุกข์ของเรา ! มันย่อมดีแท้ หากเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺ และเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามศาสนทูตของพระองค์ !!” (อัล-อะหฺซาบ 64-66)

การเป็นสักขีพยานต่อชาวสวรรค์และชาวนรก

และเราเป็นสักขีพยานยอมรับและยืนยันการเป็นชาวสวรรค์ ของคนทุกคนที่อัลกุรอานและสุนนะฮฺระบุว่าเขาผู้นั้นเป็นชาวสวรรค์ ไม่ว่าจะเป็นการระบุแบบเจาะจงรายบุคคลหรือการระบุคุณลักษณะของเขาก็ตาม

ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งของการระบุแบบเจาะจงรายบุคคล ก็คือ การยืนยันยอมรับการเข้าสวนสวรรค์ของท่านอบู บักรฺ, อุมัรฺ, อุษมาน, อะลี และคนอื่นๆ ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ระบุเจาะจงกับพวกเขา

ส่วนตัวอย่างการระบุตามคุณลักษณะก็คือ การยืนยันสวรรค์แก่ผู้ศรัทธาหรือผู้ยำเกรงทุกคน

และเราเป็นสักขีพยานยืนยันการเป็นชาวนรกของทุกคนที่อัลกุรอานและสุนนะฮฺระบุว่าเขาผู้นั้นเป็นชาวนรก ไม่ว่าจะเป็นการระบุแบบเจาะจงรายบุคคลหรือการระบุคุณลักษณะของเขาก็ตาม

ในจำนวนการระบุแบบเจาะจงรายบุคคล ก็คือ การยืนยันการเข้านรกของ อบูละฮับ และ อัมรฺ บิน ลุหัยย์ อัล-คุซาอีย์ เป็นต้น

และในจำนวนตัวอย่างการระบุตามคุณลักษณะก็คือ การยืนยันการเข้านรกของกาฟิรฺ หรือผู้ตั้งภาคีที่เป็นชิริกอักบัรฺ หรือคนมุนาฟิกทุกคน

และเราศรัทธาต่อการสอบสวนในหลุมฝังศพ นั่นคือการสอบถามคนตายในสุสานของเขาเกี่ยวกับพระเจ้า ศาสนา และนบีของเขา แล้วอัลลอฮฺก็จะทรง ..

﴿ يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ ﴾ إبراهيم: ٢٧

ความว่า "อัลลอฮฺทรงให้บรรดาผู้ศรัทธามีความหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคง ในการมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และในปรโลก" (อิบรอฮีม 27)

ผู้ศรัทธาก็จะกล่าวว่า "พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮฺ ศาสนาของฉันคืออิสลาม และนบีของฉันคือมุหัมมัด" ส่วนกาฟิรฺและมุนาฟิกก็จะกล่าวว่า "ฉันไม่รู้ ฉันได้ฟังผู้คนกล่าวบางสิ่งบางอย่างฉันก็เลยกล่าวตามนั้น"

และเราศรัทธาต่อการเสวยสุขของผู้ศรัทธาในสุสาน

﴿ ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمُ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ النحل: ٣٢

ความว่า "บรรดาผู้ที่มลาอิกะฮฺเอาชีวิตของพวกเขา ในสภาพที่พวกเขาเป็นคนดี มะลาอิกะฮฺจะกล่าวว่า ศานติจงมีแด่พวกเจ้า จงเข้าไปในสวนสวรรค์เถิด ด้วยสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้" (อัน-นะหฺลุ 32)

และเราศรัทธาต่อการถูกทรมานในสุสานของเหล่าผู้อธรรมที่เป็นกาฟิรฺ

﴿ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِى غَمَرَٰتِ ٱلْمَوْتِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓا۟ أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوٓا۟ أَنفُسَكُمُ ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ ءَايَٰتِهِۦ تَسْتَكْبِرُونَ ﴾ الأنعام: ٩٣

ความว่า "และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่บรรดาผู้อธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย โดยที่มีมลาอิกะฮฺกำลังกางมือทุบตี(โดยกล่าวว่า) จงเอาวิญญาณของพวกเจ้าออกมา วันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนด้วยโทษทัณฑ์แห่งความอัปยศ จากเหตุที่พวกเจ้ากล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮฺโดยปราศจากความจริง และจากการที่พวกเจ้าแสดงความยะโสต่อบรรดาโองการของพระองค์" (อัล-อันอาม 93)

หลักฐานต่าง ๆ จะไม่ค้านกับสิ่งที่เราเห็นในดุนยา

หะดีษต่างๆ ที่ระบุถึงเรื่องดังกล่าวนี้มีอยู่มากมายเป็นที่รู้กัน ดังนั้น ผู้ศรัทธาจึงจำเป็นต้องศรัทธาต่อทุกๆ สิ่งที่มีปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและสุนนะฮฺเกี่ยวกับเรื่องราวเร้นลับเหล่านี้ และต้องไม่กล่าวคัดค้านหรือแย้งมันด้วยสิ่งที่เขาเห็นในโลกดุนยานี้ เพราะเรื่องราวในอาคิเราะฮฺนั้นไม่อาจจะนำไปเปรียบเทียบกับเรื่องราวในดุนยาได้ เพราะมีความแตกต่างชัดเจนอย่างใหญ่หลวงระหว่างทั้งสองนั้น วัลลอฮุลมุสตะอาน (ขออัลลอฮฺประทานความช่วยเหลือ)

ภาค

การศรัทธาต่อเกาะดัรฺ หรือกฎสภาวการณ์

ระดับการศรัทธาต่อ เกาะดัรฺ ทั้งสี่ขั้น

เราศรัทธาต่อ *เกาะดัรฺ* (กฎสภาวการณ์) ทั้งที่ดีและร้าย นั่นคือลิขิตที่อัลลอฮฺทรงกำหนดให้เกิดขึ้นกับสรรพสิ่งต่างๆ ตามที่ทรงรู้มาก่อนหน้าแล้ว และดังที่ควรจะเป็นไปตามวิทยความปรีชาญาณแห่งพระองค์

เกาะดัรฺ หรือกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺนั้นมีสี่ระดับ

ระดับที่หนึ่ง : **อัล-อิลมฺ (การที่อัลลอฮฺทรงรู้)** คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ พระองค์ทรงรู้สิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้ว และทรงรู้สิ่งที่จะเกิดขึ้น และทรงรู้ว่ามันจะเกิดขึ้นอย่างไร ด้วยความรอบรู้ที่มีอยู่กับพระองค์มาตั้งแต่ดั้งเดิมและตลอดไป สำหรับพระองค์แล้ว ความรู้จะไม่เกิดขึ้นใหม่หลังจากความไม่รู้(หมายถึง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกอย่างตั้งแต่เดิมอยู่แล้ว และจะทรงรู้ตลอดไปโดยไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ไม่รู้) และจะไม่มีความหลงลืมเกิดขึ้นหลังจากความรอบรู้นั้น

ระดับที่สอง : **อัล-กิตาบะฮฺ (การจดบันทึก)** คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺจะทรงบันทึกทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮฺ ในกระดาน *อัล-เลาหฺ อัล-มะห์ฟูซฺ*

﴿أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ﴾ الحج: ٧٠

ความว่า "เจ้ามิรู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นมีอยู่ในบันทึกแล้ว แท้จริงในการนั้นเป็นเรื่องง่ายดายสำหรับอัลลอฮฺ" (อัล-หัจญ์ 70)

ระดับที่สาม : **อัล-มะชีอะฮฺ (ความประสงค์)** คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺได้ทรงประสงค์ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยความประสงค์ของพระองค์ สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์ก็จะเกิดขึ้น สิ่งใดที่ไม่ทรงประสงค์ก็จะไม่เกิดขึ้น

ระดับที่สี่ : **อัล-ค็อลกฺ (การสร้างหรือบันดาลให้เกิดขึ้น)** คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺนั้น ..

﴿خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢ لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ﴾ الزمر: ٦٢ – ٦٣

ความว่า "...คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์" (อัซ-ซุมัร 62-63)

ระดับทั้งสี่ประการนี้ครอบคลุมสิ่งที่มาจากพระองค์อัลลอฮฺเอง และสิ่งที่มาจากปวงบ่าวทั้งหมดด้วย นั่นคือ ทุกๆ สิ่งที่เกิดขึ้นจากบ่าว ไม่ว่าจะเป็นคำพูด การกระทำ และการละทิ้งของเขา ย่อมเป็นสิ่งที่ถูกรับรู้และถูกจดบันทึกไว้แล้ว ณ อัลลอฮฺ พระองค์ได้ทรงประสงค์ให้มันเกิดขึ้นและทรงบันดาลให้มันเกิดขึ้นจริงตามนั้นด้วย

﴿لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَسۡتَقِيمَ ٢٨ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ﴾ التكوير: ٢٨ – ٢٩

ความว่า “สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์อยู่ในทางอันเที่ยงตรง และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์ในสิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกทรงประสงค์ให้มันเกิดขึ้นเท่านั้น” (อัต-ตักวีร 28-29)

﴿ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلُوا۟ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴾ البقرة: ٢٥٣

ความว่า “และมาตรว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้วไซร้ แน่นอนพวกเขาก็จะไม่รบพุ่งกัน แต่ทว่าอัลลอฮฺทรงกระทำไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 253)

﴿ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴾ الأنعام: ١٣٧

ความว่า “และหากว่าอัลลอฮฺประสงค์แล้วพวกเขาก็ย่อมไม่กระทำสิ่งนั้น ฉะนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จไปเถิด” (อัล-อันอาม 137)

﴿ وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴾ الصافات: ٩٦

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงให้บังเกิดพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้ากระทำด้วย” (อัศ-ศอฟฟาต 96)

แต่ในขณะเดียวกัน เราก็ศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงกำหนดให้บ่าวมีสิทธิในการเลือกและความสามารถที่จะลงมือทำ ซึ่งด้วยเหตุผลสองประการนี้การกระทำของเขาจึงได้บังเกิดขึ้น

โดยหลักฐานที่ชี้ว่าการกระทำของบ่าวนั้นเกิดขึ้นด้วยการเลือกและความสามารถของเขา นั่นก็คือ

หนึ่ง พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿ فَأْتُوا۟ حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ ﴾ البقرة: ٢٢٣

ความว่า “จงเข้าหาที่เพาะปลูก(หมายถึงภรรยา)ของพวกเจ้า จากด้านใดก็ได้ตามที่พวกเจ้าต้องการ” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 223)

﴿ وَلَوْ أَرَادُوا۟ ٱلْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا۟ لَهُۥ عُدَّةً ﴾ التوبة: ٤٦

ความว่า “และหากพวกเขาต้องการออกไปรบด้วย แน่นอนพวกเขาย่อมเตรียมสัมภาระเพื่อการออกไปด้วย” (อัต-เตาบะฮฺ 46)

ในโองการดังกล่าว อัลลอฮฺได้กล่าวยืนยันถึงการเข้าหาภรรยาด้วยความประสงค์ของบ่าวเอง และยืนยันถึงการตระเตรียมสัมภาระด้วยความประสงค์ของบ่าวเองเช่นเดียวกัน

สอง การที่อัลลอฮฺทรงมีคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามไปยังบ่าว ซึ่งถ้าหากบ่าวไม่มีสิทธิในการเลือกและไม่มีความสามารถในการทำแล้วไซร้ การสั่งการดังกล่าวก็จะเป็นการบังคับใช้ให้กระทำในสิ่งที่อยู่นอกเหนือความสามารถ ซึ่งเป็นสิ่งที่ค้านกันอย่าง

ชัดเจนกับวิทยความปรีชาญาณ ความเมตตา และพระดำรัสอันสัจจริงของอัลลอฮฺ ที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ ﴾ البقرة: ٢٨٦

ความว่า "อัลลอฮฺไม่ทรงบังคับใช้ชีวิตหนึ่งชีวิตใด เว้นแต่เท่าที่เขามีความสามารถจะกระทำได้" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 286)

สาม การที่อัลลอฮฺทรงชื่นชมผู้ทำดีในความดีที่เขาทำ และทรงประณามคนชั่วในความชั่วที่เขาทำ และทรงให้ผลตอบแทนแก่ทั้งสองคนต่อสิ่งที่ทั้งสองได้ก่อไว้ ถ้าหากไม่เพราะว่าการกระทำของบ่าวเกิดขึ้นด้วยความต้องการและการเลือกของบ่าวเองแล้วไซร้ การชื่นชมดังกล่าวก็ย่อมเป็นสิ่งไร้สาระ และการลงโทษที่ว่าก็จะเป็นการอธรรม ซึ่งอัลลอฮฺผู้สูงส่งนั้นทรงบริสุทธิ์จากคุณลักษณะแห่งความไร้สาระและความอธรรม

สี่ การที่อัลลอฮฺทรงส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่อ ..

﴿ مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ ﴾ النساء: ١٦٥

ความว่า "เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮฺได้ หลังจากที่มีบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นแล้ว" (อัน-นิสาอ์ 165)

โองการดังกล่าวยืนยันว่า หากการกระทำของบ่าวเกิดขึ้นไม่ใช่ด้วยความต้องการและการเลือกของเขาเอง การกล่าวอ้างเพื่อแก้ตัวของเขาก็จะไม่เป็นโมฆะ (แต่เนื่องจากความจริงก็คือ การกระทำของบ่าวเกิดขึ้นด้วยการเลือกและเจตนาของเขาเอง

ดังนั้นการกล่าวอ้างแก้ตัวนั้นจึงเป็นโมฆะและไม่เป็นผล) นั่นคือ ด้วยการที่อัลลอฮฺส่งบรรดาศาสนทูตลงมา (เพื่อแจ้งเตือนให้พวกเขาทราบถึงความดีความชั่ว และให้พวกเขาเลือกทำด้วยตัวเอง เพื่อไม่ให้พวกเขาแก้ตัวได้อีกต่อไป)

ห้า คนที่ลงมือทำทุกคนย่อมรู้สึกว่าตัวเองกำลังทำบางสิ่งบางอย่าง หรือกำลังละทิ้งมันอยู่ โดยไม่รู้สึกว่าถูกบังคับแต่อย่างใด เขาอาจจะยืน นั่ง เข้า ออก เดินทาง หรืออยู่กับที่ ก็ล้วนด้วยความต้องการของเขาทั้งสิ้น และไม่รู้สึกว่าตนเองถูกใครบังคับอยู่ มิหนำซ้ำ เขายังสามารถที่จะแยกแยะได้อย่างชัดเจนว่ากำลังทำบางสิ่งบางอย่างอยู่ด้วยการเลือกของเขาเองหรือว่ามีผู้อื่นบังคับเขาอยู่ นอกจากนี้ บทบัญญัติทางศาสนาเองก็มีการแยกแยะด้วยว่า ระหว่างการเลือกทำโดยสมัครใจและการถูกบังคับนั้นมีข้อตัดสินที่แตกต่างกัน ซึ่งศาสนาจะไม่เอาโทษแก่ผู้ที่ทำบางอย่างลงไปเพราะโดนบังคับจากผู้อื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิของอัลลอฮฺตะอาลา

และเราเห็นว่า คนที่ทำบาปนั้นไม่มีข้ออ้างสำหรับเขาในการที่จะอ้างถึงกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺต่อความผิดที่เขาได้กระทำ เพราะคนทำบาปย่อมกระทำบาปนั้นลงไปด้วยการเลือกของเขาเอง โดยไม่รู้มาก่อนว่าอัลลอฮฺจะทรงกำหนดสิ่งนั้นให้เกิดขึ้นกับเขา เนื่องจากว่า คนแต่ละคนจะไม่มีทางรู้ว่าอัลลอฮฺทรงกำหนดอะไรบ้างนอกจากเมื่อสิ่งดังกล่าวได้เกิดขึ้นจริงๆ แล้วเท่านั้น

﴿ وَمَا تَدۡرِي نَفۡسٞ مَّاذَا تَكۡسِبُ غَدٗاۖ ﴾ لقمان: ٣٤

ความว่า "และชีวิตใดๆ จะไม่มีทางรู้ว่าเขาจะทำอะไรได้บ้างในวันพรุ่งนี้" (ลุกมาน 34)

ดังนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ที่จะอ้างด้วยกฎสภาวการณ์ที่ผู้อ้างเองยังไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่ ในขณะที่ตนได้ตั้งใจจะกระทำสิ่งที่พยายามหาข้ออ้างด้วยกฎสภาวการณ์นั้น ซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงลบล้างข้ออ้างดังกล่าวด้วยพระดำรัสของพระองค์ว่า

﴿ سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ لَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشۡرَكۡنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا
حَرَّمۡنَا مِن شَيۡءٖۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ حَتَّىٰ ذَاقُواْ بَأۡسَنَاۗ
قُلۡ هَلۡ عِندَكُم مِّنۡ عِلۡمٖ فَتُخۡرِجُوهُ لَنَآۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ
أَنتُمۡ إِلَّا تَخۡرُصُونَ ﴾الأنعام: ١٤٨

ความว่า “บรรดาผู้ตั้งภาคีจะกล่าวว่า หากอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้วไซร้ พวกเราก็ย่อมไม่ตั้งภาคีขึ้น และบรรพบุรุษของพวกเราก็เช่นเดียวกัน และพวกเราก็คงไม่ทำให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้าม ในทำนองนั้นแหละที่บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาเคยปฏิเสธศรัทธามาแล้ว จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านนั้นมีความรู้อันใดพอที่จะเอาออกมาให้เราได้กระนั้นหรือ? พวกท่านไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากทำตามการคาดเดาเอาเท่านั้นเอง และพวกท่านไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากการกล่าวเท็จเท่านั้น” (อัล-อันอาม 148)

เราขอกล่าวแก่ผู้ที่ทำความผิดบาปด้วยการอ้างถึงกฎสภาวการณ์ว่า ทำไมท่านไม่ทำความดีด้วยการอ้างถึงกฎสภาวการณ์บ้างเล่า ว่าอัลลอฮฺทรงบันทึกสิ่งนั้นไว้กับท่านแล้ว ? เพราะไม่ได้แตกต่างกันเลยระหว่างการทำดีและการทำบาป ในแง่ที่ท่านไม่รู้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นหรือไม่ ก่อนที่มันจะบังเกิดขึ้นจริงจากตัวท่าน ด้วยเหตุนี้ เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกแก่บรรดาเศาะหาบะฮฺว่า ทุกๆ คนนั้นถูกจดบันทึก

ไว้แล้วว่ามีที่พักในสวรรค์หรือในนรก เหล่าเศาะหาบะฮฺก็ถามว่า แล้วจะให้เราปล่อยตัวเลยตามเลยและละทิ้งการปฏิบัติความดีได้หรือไม่ ? ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตอบว่า “**ไม่ พวกท่านจงปฏิบัติความดีเถิด เพราะทุกๆ คนนั้นจะได้รับการเอื้ออำนวยให้สะดวกในสิ่งที่เขาถูกกำหนดมา**” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 1362 มุสลิม 2647)

และเราขอกล่าวแก่ผู้ทำบาปที่อ้างถึงกฎสภาวะการณ์ว่า ถ้าท่านต้องการเดินทางไปยังนครมักกะฮฺ ซึ่งมันมีเส้นทางอยู่สองเส้นทาง แล้วมีคนที่ซื่อสัตย์มาบอกกับท่านว่า มีทางหนึ่งนั้นน่ากลัวและยากลำบาก ส่วนอีกทางหนึ่งนั้นปลอดภัยและสะดวกสบาย แน่นอนท่านย่อมจะเลือกทางที่สอง และเป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะเลือกทางแรกแล้วอ้างว่าแท้จริงมันถูกกำหนดมาแก่ฉันแล้ว ถ้าหากท่านทำเช่นนั้น แน่แท้ผู้คนก็จะหาว่าท่านนั้นเป็นพวกคนที่บ้าและวิกลจริตอย่างแน่นอน

และเราจะขอกล่าวแก่คนที่ทำบาปและอ้างถึงกฎสภาวการณ์อีกว่า ถ้าหากมีการเสนอตำแหน่งสองตำแหน่งแก่ท่าน ตำแหน่งหนึ่งนั้นเป็นงานที่มีเงินเดือนสูงกว่า ท่านย่อมที่จะเลือกทำในตำแหน่งนี้แทนที่จะเลือกตำแหน่งที่มีเงินเดือนต่ำกว่า แล้วเหตุใดในเรื่องที่เกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮฺนั้นท่านจึงเลือกเอางานที่ต่ำต้อยกว่า แล้วมาอ้างเอาว่าเป็นเพราะกฎสภาวการณ์ด้วยเล่า ?

และเรายังขอกล่าวอีกด้วยว่า เราเห็นว่า เมื่อท่านป่วยด้วยโรคทางกายใดๆ ท่านก็จะเคาะประตูหาหมอที่มีทั้งหมดเพื่อมาเยียวยารักษาท่าน และท่านก็กัดฟันทนต่อความเจ็บปวดในการผ่าตัดและการกลืนกินยาที่ขมปี๋ แล้วเหตุใดเล่า ท่านจึงทำไม่เยี่ยงเดียวกันนั้นกับโรคทางจิตใจของท่านที่ป่วยด้วยมะอฺศิยะฮฺ(การฝ่าฝืนและทำบาป)มากมาย ?

และเราศรัทธาว่า ความชั่วร้ายนั้นจะไม่ถูกพาดพิงไปยังอัลลอฮฺ เนื่องด้วยความสมบูรณ์แห่งพระเมตตาและวิทยความปรีชาญาณแห่งพระองค์ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ»

ความว่า "**ความชั่วนั้นไม่ถูกพาดพิงไปยังพระองค์**" (บันทึกโดยมุสลิม 771)

ดังนั้น ตัวของการกำหนดกฏเกณฑ์ต่างๆ ของอัลลอฮฺนั้นจะไม่มีด้านเลวร้ายเลยโดยเด็ดขาด เพราะมันเกิดมาจากพระเมตตาและความปรีชาญาณของพระองค์ แต่ความเลวร้ายดังกล่าวจะเกิดขึ้นกับการตัดสินหรือผลแห่งการกำหนดนั้น ดังดุอาอ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งได้กล่าวในกุนูตที่ได้สอน อัล-หะสัน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า

«وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ»

ความว่า "**ขอพระองค์ปกป้องฉัน จากความชั่วร้ายที่พระองค์ทรงตัดสินให้มันเกิดขึ้น**" (บันทึกโดยอบู ดาวูด 1425, อัต-ติรมิซีย์ 646, อัน-นะสาอีย์ 1745, อิบนุ มาญะฮฺ 1178)

ในดุอาอ์นี้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พาดพิงความเลวร้ายไปยัง *เกาะฎออ์* หรือผลการตัดสินที่เกิดขึ้น (ไม่ใช่พาดพิงไปยัง *เกาะดัรฺ* หรือกำหนดการของอัลลอฮฺ) ขณะเดียวกัน ความเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับผลแห่งการกำหนดดังกล่าวก็ไม่ใช่ความเลวร้ายโดยบริสุทธิ์หรือโดยสัมบูรณ์ ทว่ามันจะอาจจะเลวร้ายในแง่หนึ่ง แต่ดีในอีกแง่หนึ่ง หรือเลวร้าย ณ สถานะหนึ่ง แต่ดีในอีกสถานะหนึ่ง เป็นต้น

เช่น ความเสียหายที่ปรากฏขึ้นในแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นความแห้งแล้ง ความเจ็บป่วย ความยากจน และความหวาดกลัว เหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งที่เลวร้าย แต่มันก็เป็นสิ่งที่ดีในอีกสถานะหนึ่ง ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِى ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾ الروم: ٤١

ความว่า "ความหายนะได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ อันเนื่องมาจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ขวนขวายไว้ เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสโทษจากบาปบางอย่างที่พวกเขาประกอบไว้ เพื่อว่าพวกเขาจะกลับเนื้อกลับตัว" (อัร-รูม 41)

การตัดมือคนขโมยและการขว้างหินคนผิดประเวณี ย่อมเป็นสิ่งที่เลวร้ายสำหรับคนขโมยและคนที่ทำผิดประเวณีดังกล่าว เพราะว่าเป็นการตัดมือและคร่าชีวิต แต่มันเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขาทั้งสองในอีกแง่หนึ่ง นั่นคือ เป็นการลบล้างบาปแก่ทั้งสองทดแทนการต้องโดนลงโทษในอาคิเราะฮฺ เพราะว่าจะไม่มีการรวมกันระหว่างการลงโทษในดุนยาและการทรมานในอาคิเราะฮฺ และมันยังมีข้อดีในอีกสถานะหนึ่งด้วย นั่นคือ เป็นการพิทักษ์ปกป้องทรัพย์สิน เกียรติและวงศ์ตระกูลในสังคมโดยภาพรวม ไม่ให้ถูกล่วงละเมิดโดยมิชอบ

ภาค

ผลของการศรัทธาตามหลักความเชื่อดังกล่าวนี้

ผลของการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ

หลักความเชื่อต่างๆ ที่สูงส่งและประกอบด้วยหลักการต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้จะส่งผลให้กับเจ้าของผู้ที่เชื่อมั่นศรัทธาด้วยผลดีต่างๆ อันใหญ่หลวงและมากมาย อาทิ

การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ รวมทั้งพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ จะส่งผลให้บ่าวมีความรักต่ออัลลอฮฺและยกย่องสรรเสริญพระองค์ อันเป็นปัจจัยสองประการที่ทำให้เขาลุกขึ้นมาทำหน้าที่ตามคำสั่งของพระองค์และละเลิกจากสิ่งที่พระองค์ห้าม การกระทำตามคำสั่งของอัลลอฮฺและงดเว้นจากสิ่งที่พระองค์ห้าม จะทำให้บ่าวได้รับความสุขทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮฺ ทั้งระดับปัจเจกบุคคลและระดับสังคมโดยรวม

﴿مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ٩٧

ความว่า "ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา เราก็จะให้เขาได้ดำรงชีวิตที่ดีอย่างแน่นอน และเราจะตอบแทนค่าความเหน็ดเหนื่อยของพวกเขาด้วยการตอบแทนสิ่งที่ดีที่สุด ต่อสิ่งที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้" (อัน-นะหฺลุ 97)

ผลของการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮฺ

ส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮฺ ก็คือ

หนึ่ง การได้รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลผู้ทรงสร้างมะลาอิกะฮฺ รวมถึงพระเดชานุภาพและอำนาจของพระองค์

สอง การได้ขอบคุณอัลลอฮฺที่ทรงให้ความสำคัญกับปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยการส่งให้มีมะลาอิกะฮฺมาเป็นผู้ดูแลพวกเขา คอยจดบันทึกการงานต่างๆ ของพวกเขา และเพื่อคุณประโยชน์อื่นๆ ของมนุษย์

สาม การมีความรู้สึกรักต่อมะลาอิกะฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุด รวมทั้งการที่พวกเขาได้ขออภัยโทษให้กับบรรดาผู้ศรัทธา

ผลของการศรัทธาต่อคัมภีร์

และส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อคัมภีร์ต่าง ๆ ก็คือ

หนึ่ง การได้รู้ถึงความเมตตาของอัลลอฮฺและการที่พระองค์ให้ความสำคัญต่อปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยการที่ทรงประทานมายังมนุษยชาติทุกๆ เผ่าพันธุ์ให้มีคัมภีร์เพื่อทรงชี้ทางให้แก่พวกเขาด้วยคัมภีร์นั้น

สอง การได้เห็นถึงวิทยความปรีชาญาณของอัลลอฮฺ ที่พระองค์ทรงกำหนดบทบัญญัติต่างๆ ในคัมภีร์เหล่านี้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของแต่ละประชาชาติ และอัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์สุดท้ายของพระองค์ก็มีความเหมาะสมสำหรับมนุษย์ทั้งมวลในทุกยุคสมัยและทุกสถานที่ จวบจนถึงวันกิยามะฮฺ

สาม การได้ขอบคุณอัลลอฮฺต่อคุณประโยชน์ต่างๆ ข้างต้น

ผลของการศรัทธาต่อศาสนทูต

และส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต ก็คือ

หนึ่ง การได้รู้ถึงความเมตตาของอัลลอฮฺและการที่พระองค์ให้ความสำคัญต่อปวงบ่าวของพระองค์ โดยการที่ทรงส่งบรรดาศาสนทูตผู้ทรงเกียรติเหล่านั้น เพื่อมาชี้ทางและให้คำแนะนำ

สอง การได้ขอบคุณอัลลอฮฺต่อนิอฺมัต(ความโปรดปราน)ที่ยิ่งใหญ่นี้

สาม การมีความรักต่อบรรดาศาสนทูต การยกย่อง และการสรรเสริญพวกเขาตามสถานะที่เหมาะสม เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขาคือทูตของอัลลอฮฺและเป็นบ่าวที่ถูกคัดสรร พวกเขาได้ทำหน้าที่อิบาดะฮฺต่อพระองค์ เผยแผ่สารแห่งพระองค์ ตักเตือนหมู่บ่าวของพระองค์ และได้อดทนต่อความเดือดร้อนที่คนเหล่านั้นได้ก่อกับพวกเขา

ผลของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ

และส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ ก็คือ

หนึ่ง ความมุมานะในการปฏิบัติตามเชื่อฟังอัลลอฮฺ ด้วยความหวังที่จะได้รับผลบุญในวันนั้น และการหลีกเลี่ยงห่างไกลจากการฝ่าฝืนพระองค์ ด้วยความกลัวว่าจะต้องถูกลงโทษในวันนั้น

สอง เป็นการปลอบโยนบรรดาผู้ศรัทธา ในสิ่งที่พลาดไปจากพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นความสุขและความสำราญในโลกดุนยา ด้วยความหวังว่าพวกเขาจะได้ความสุขสำราญและผลบุญในอาคิเราะฮฺทดแทน

ผลของการศรัทธาต่อเกาะดัรฺ หรือกฎสภาวการณ์

และส่วนหนึ่งของผลต่างๆ ที่ได้รับจากการศรัทธาต่อกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺ ก็คือ

หนึ่ง การยึดอัลลอฮฺเป็นที่พึ่งเมื่อลงมือกระทำสิ่งใดก็ตามที่เป็นเหตุปัจจัย เพราะทั้งเหตุปัจจัยและผลของมันนั้น ล้วนแล้วจะเกิดขึ้นตามกำหนดและลิขิตของอัลลอฮฺทั้งสิ้น

สอง ความรู้สึกสบายใจ และสงบนิ่งในใจ เพราะเมื่อรู้ว่าสิ่งใดก็ตามล้วนเกิดขึ้นด้วยกำหนดของอัลลอฮฺ และสิ่งที่เรารังเกียจก็ย่อมต้องเกิดขึ้นโดยไม่มีทางเลี่ยง จิตใจก็จะรู้สึกผ่อนคลาย หัวใจจะสงบนิ่ง และพอใจกับการกำหนดของอัลลอฮฺ ดังนั้น ไม่มีผู้ใดอีกแล้วที่จะมีชีวิตที่สุขยิ่ง สบายใจเป็นที่สุด และสงบใจอย่างเข้มแข็ง มากไปกว่าผู้ที่ศรัทธาต่อกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺ

สาม กำจัดความรู้สึกผยองโอ้อวดเมื่อได้รับสิ่งที่ตนปรารถนา เพราะการได้มาซึ่งนิอฺมัตดังกล่าวคือสิ่งที่อัลลอฮฺกำหนดให้เขาเป็นปัจจัยแห่งความดีและความสำเร็จ ดังนั้น เขาจึงต้องขอบคุณอัลลอฮฺต่อนิอฺมัตดังกล่าว และละทิ้งการโอ้อวดลืมตัว

สี่ กำจัดความรู้สึกกังวลและฟุ้งซ่าน เมื่อไม่ได้รับสิ่งที่ตนอยากได้หรือต้องประสบกับสิ่งที่ตนรังเกียจ เพราะแท้จริงแล้วมันเกิดขึ้นด้วยกำหนดของอัลลอฮฺผู้ทรงอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ซึ่งมันจะเกิดขึ้นโดยไม่มีทางเลี่ยง ดังนั้น เขาจึงต้องอดทนและคาดหวังว่าอัลลอฮฺจะตอบแทนผลบุญให้กับเขาอันเนื่องจากสิ่งนั้น ในเรื่องนี้อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا فِيٓ أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا۟ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا۟ بِمَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴾ الحديد: ٢٢ – ٢٣

ความว่า "ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเจ้าเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะให้บังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงนั่นเป็นความง่ายดายสำหรับอัลลอฮฺ เพื่อพวกเจ้าจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สูญเสียไปจากพวกเจ้า และ

ไม่ดีใจต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเจ้า และอัลลอฮฺมิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหองและผู้คุยโวโอ้อวด” (อัล-หะดีด 22-23)

ดังนั้น เราจึงขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺ ได้ทรงทำให้เรายืนหยัดมั่นคงบนหลักความเชื่อนี้ ขอทรงประทานผลต่างๆ ของมัน และทรงเพิ่มพูนความประเสริฐของพระองค์แก่เรา อีกทั้ง เราขอวิงวอนให้พระองค์ทรงอย่าทำให้หัวใจของเราหันเหเบี่ยงเบน หลังจากที่พระองค์ได้ทรงชี้ทางแก่เราแล้ว ขอพระองค์ประทานความเมตตาแห่งพระองค์แก่เรา แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงประทานให้อย่างมากมายยิ่ง และการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งโลกทั้งมวล

ขออัลลอฮฺทรงประทานพรและความศานติแด่ท่านนบีมุหัมมัดของเรา บรรดาเครือญาติและเศาะหาบะฮฺของท่าน รวมทั้งผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาเหล่านั้นด้วยดีเทอญ

เรียบเรียงเสร็จด้วยปลายปากกาของผู้เขียน
มุหัมมัด อัศ-ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน
เมื่อ 30 เชาวาล ฮ.ศ. 1404

معلومات ذاتية للمترجم

الاسم: صافي عثمان كارا
الدراسة: ـ حاصل على درجة الماجستير في الدعوة والاحتساب من جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية بالرياض عام ١٤٣١هـ
ـ متخرج في كلية الدعوة وأصول الدين بالجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة عام ١٤٢٢هـ
خبرات عمل: ـ تأليف وترجمة ومراجعة للمواد العلمية في موقع دار الإسلام
ـ يراجع الرابط : http://www.islamhouse.com/ip/8067

معلومات ذاتية للمراجعين

الاسم: شكري نور
الدراسة: ـ حاصل على درجة الماجستير في الدراسات الإسلامية من جامعة الأمير سونكلا ـ جنوب تايلاند عام ١٤٣٠هـ
ـ متخرج في كلية الدعوة وأصول الدين بالجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة
خبرات عمل: ـ تأليف وترجمة للمواد العلمية في موقع دار الإسلام
ـ يراجع الرابط : http://www.islamhouse.com/ip/57623

الاسم: يوسف أبوبكر (تيواكون ييم شانجواد)
الدراسة: ـ حاصل على درجة الماجستير في التاريخ والحضارة من جامعة جالا الإسلامية ـ جنوب تايلاند عام ١٤٣٠هـ
ـ متخرج في كلية الدعوة وأصول الدين بالجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة عام ١٤٢٢هـ
خبرات عمل: ـ تأليف وترجمة للمواد العلمية في موقع دار الإسلام
ـ يراجع الرابط : http://www.islamhouse.com/ip/78598

عقيدة أهل السنة والجماعة

تأليف:

فضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله

اسم الكتاب: عقيدة أهل السنة والجماعة

تأليف: فضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله

ترجمة: صافي عثمان

مراجعة: شكري نور ويوسف أبوبكر

تقديم وتقريظ: عبدالعزيز فيتك خومفول ـ شيخ الإسلام في تايلاند

د.إسماعيل لطفي جافاكيا ـ رئيس جامعة جالا الإسلامية

الطبعة الأولى: محرم ١٤٣٢هـ ـ ديسمبر ٢٠١٠م

عدد النسخ: ٥,٠٠٠ نسخة

ردمك: 978-616-202-281-4

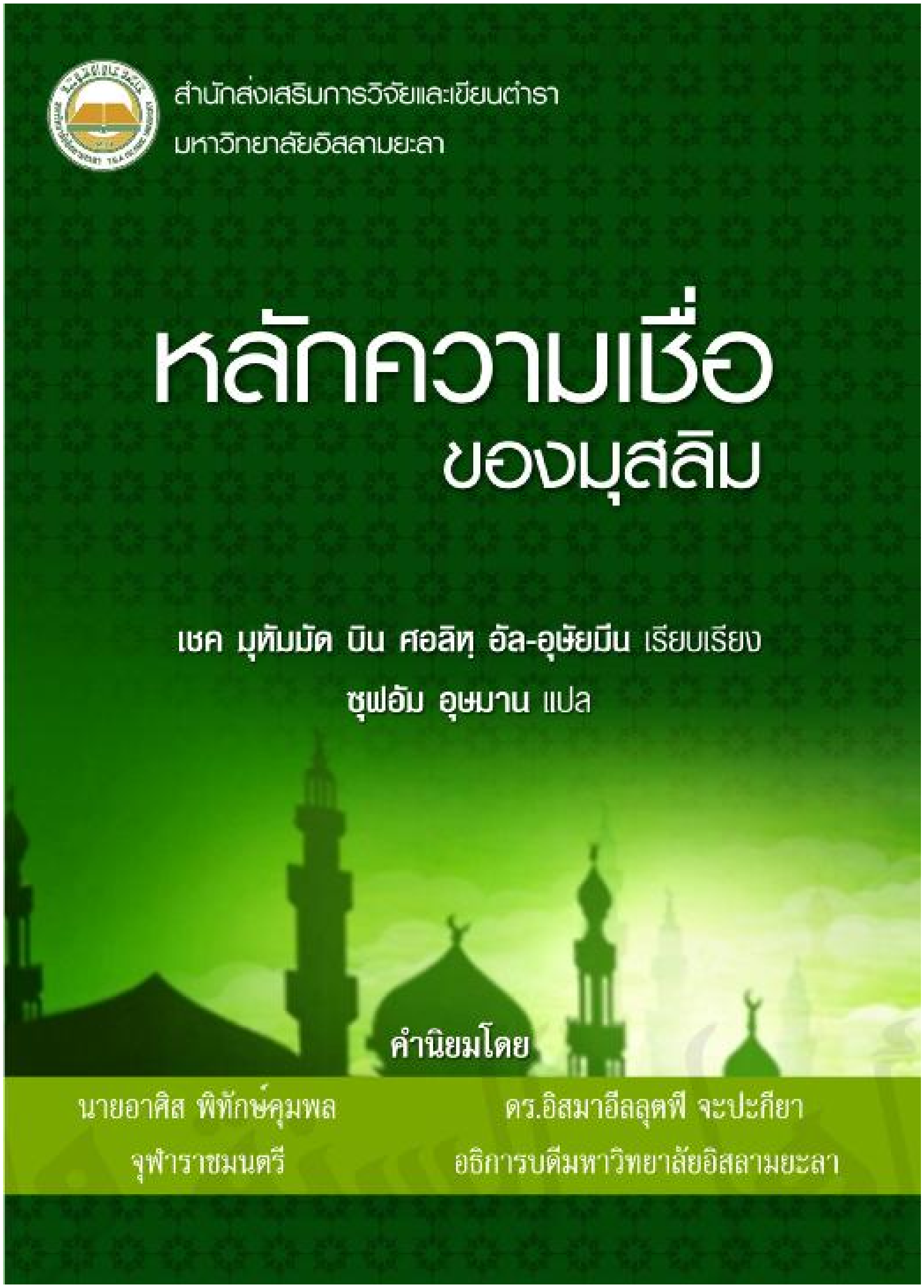
طبع على نفقة فاعل خير

جزاه الله خيرا، وغفر الله له ولوالديه وللمسلمين

نشر بإشراف

إدارة البحوث والتأليف والنشر، جامعة جالا الإسلامية ـ تايلاند

Tel: 0-7341 8613 Fax: 0-7341 8615 www.yiu.ac.th

สำนักส่งเสริมการวิจัยและเขียนตำรา
มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา
หลักความเชื่อ
ของมุสลิม
เชค มุหัมมัด บิน ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน เรียบเรียง
ซุฟอัม อุษมาน แปล
คำนิยมโดย
นายอาศิส พิทักษ์คุมพล
จุฬาราชมนตรี
ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา
อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

หลักความเชื่อของมุสลิม

อธิบายอะกีดะฮฺตามแนวทางอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล ญะมาอะฮฺ

ชื่อหนังสือ	*หลักความเชื่อของมุสลิม*
	อธิบายอะกีดะฮฺตามแนวทางอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัล ญะมาอะฮฺ
ผู้เขียน	*มุหัมมัด บิน ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน*
ผู้แปล	*ซุฟอัม อุษมาน*
ผู้ตรวจทาน	*ซุกรีย์ นูร, ยูซุฟ อบูบักรฺ*
คำนิยม	*นายอาศิส พิทักษ์คุมพล จุฬาราชมนตรี*
	ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา
พิมพ์ครั้งแรก	*มุหัรร็อม ฮ.ศ.1432 – ธันวาคม ค.ศ. 2010*
จำนวนพิมพ์	*5,000 เล่ม*
พิมพ์ที่	*บริษัท เฟิร์สออพเซ็ท 1993 จำกัด*
	99/11 ม.7 ต.ลำโพ อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
	โทรศัพท์ 02-588 0490 โทรสาร 02-588 0491
ISBN:	*978-616-202-281-4*

สนับสนุนงบประมาณจัดพิมพ์โดยผู้ไม่ประสงค์เอ่ยนาม
ขออัลลอฮฺตอบแทนความดีแก่เขาด้วยเทอญ

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย

สำนักส่งเสริมการวิจัยและเขียนตำรา มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

Tel: 0-7341 8613 Fax: 0-7341 8615 www.yiu.ac.th

สารบัญ

بسم الله الرحمن الرحيم

คำนิยม

จุฬาราชมนตรี

การสรรเสริญทั้งมวลล้วนเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ พระองค์ผู้ทรงสร้างมนุษย์บนพื้นฐานแห่งสามัญสำนึกที่ถูกต้องและอุดมคติที่เป็นจริง ขอความสุขสวัสดิ์จงบังเกิดแก่ศาสนทูตของพระองค์ นบีมุฮัมหมัดผู้ที่ได้ใช้ชีวิตไปตามสามัญสำนึกและอุดมคติอันถูกต้องดีงามในทุกโมงยามของชีวิตและได้แสดงตนเป็นแบบอย่างอันประเสริฐแก่มนุษยชาติทั้งมวล

ข้าพเจ้าเขียนคำนิยมนี้ ภายหลังเกิดอุทกภัยและวาตภัยในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทยใหม่ๆ หมาดๆ ข้าพเจ้าได้รับบทเรียนจากภัยพิบัติครั้งนี้ว่า เพราะมนุษย์ใช้ชีวิตไม่สอดคล้องสมดุลกับระบบธรรมชาติ จึงต้องรับผลอันเลวร้ายนั้น ระบบธรรมชาติเป็นเรื่องละเอียดอ่อนลึกซึ้งยากเกินกว่าจะเข้าใจได้เพียงความรู้ผิวเผิน ซึ่งมักถูกแยกส่วนและไม่บูรณาการ มนุษย์มักเข้าใจธรรมชาติในฐานะวัตถุสิ่งของที่เกิดขึ้นเอง โดยไม่มีผู้สร้าง ความเชื่อเช่นนี้นำไปสู่การปฏิบัติต่อธรรมชาติอย่างไม่ถูกต้อง ประหนึ่งว่ามนุษย์เองเป็นผู้ที่สามารถควบคุมทุกสรรพสิ่งในโลกได้ ในที่สุดก็นำไปสู่การทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงและผลของการทำลายเหล่านั้นก็ย้อนกลับมาทำลายมนุษย์อย่างเจ็บปวดเช่นกัน

ความเชื่อที่เบี่ยงเบนนำไปสู่พฤติกรรมที่เบนเบี่ยง และความเชื่อที่ผิดพลาดก็นำไปสู่ผลลัพธ์อันน่าสะพึงกลัวอย่างที่เห็น มีการเรียกร้องให้ป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ นานา แต่ตราบใดที่มนุษย์ยังต้องอยู่กับธรรมชาติอย่างมิอาจหลีกเลี่ยงขณะเดียวกันกลับมองธรรมชาติอย่างแยกส่วนกับผู้ทรงสร้างธรรมชาติ ตราบนั้นความวิบัติเสียหายจะยังเกิดอยู่มิหยุดหย่อน เพราะสภาพเดิมๆ จะไม่เปลี่ยนแปลง หากคนเราไม่เปลี่ยนความคิดและความเชื่อเสียก่อน

ความเชื่อที่ถูกต้องย่อมสองคล้องกับระบบธรรมชาติ ระบบธรรมชาติที่ว่าละเอียดลึกซึ้งแล้ว การแสวงหาความเชื่อที่ถูกต้องและสอดคล้องกับธรรมชาติเพื่อให้จิตใจได้ยึดมั่น ยิ่งละเอียดลึกซึ้งกว่า และเราไม่อาจหวังให้มนุษย์ซึ่งมีข้อจำกัดและจุดอ่อนมากมายมาสอนความเชื่อที่ถูกต้องแก่เราได้ ความเชื่อที่ถูกต้องและสอดคล้องกับธรรมชาติต้องมาจากผู้สร้างธรรมชาติเอง คือ เอกองค์อัลลอฮฺ (สุบหานะฮฺ) เท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังว่าหนังสือเล่มนี้ของ**เชคอุษัยมีน** จะเป็นหนึ่งในประทีปส่องทางให้แก่ผู้แสวงหาความเชื่อหรืออุดมคติที่ถูกต้องเป็นจริง เพราะเป็นหนังสือที่รวบรวมคำสอนจากพระดำรัสของอัลลอฮฺ (สุบหานะฮฺ) และวจนะของศาสนทูต (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) มาเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือ เมื่อมีที่มาจากอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ จึงย่อมไม่มีความผิดพลาดเบี่ยงเบนแฝงอยู่ หากจะมีก็เป็นแต่เพียงความเข้าใจที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนของผู้ศึกษาเอง หรืออาจเกิดจากการถ่ายทอดใจความภาษาหนึ่งสู่อีกภาษาหนึ่งก็ได้

ข้าพเจ้าขอให้อัลลอฮฺทรงประทานผลประโยชน์อันมหาศาลแก่หนังสือเล่มนี้ และขอให้ทรงตอบแทนความดีงามแก่ผู้เขียน ผู้แปล และผู้มีส่วนร่วมทุกท่านให้มหาศาลยิ่งกว่า และหวังว่าจะมีหนังสือดีๆ ที่บอกเล่าความเชื่อที่ถูกต้องผ่านการอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ออกมาบ้างในโอกาสต่อไป อามีน

(นายอาศิส พิทักษ์คุมพล)

จุฬาราชมนตรี

بسم الله الرحمن الرحيم

คำนิยม

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

อัลหัมดุลิลลาฮฺ ขอสรรเสริญเอกองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างมนุษย์และประทานปัจจัยต่างๆ ในการดำรงชีวิต พร้อมทั้งทรงชี้นำและกำหนดแนวทางอันเที่ยงตรงให้เราได้ใช้เป็นวิถีในการแสดงตนเป็นบ่าวของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นหลักความเชื่อหรือหลักปฏิบัติต่างๆ ที่มีอยู่ในคำสอนของอิสลามอันเป็นศาสนาแห่งพระองค์

แท้จริงแล้ว หลักความเชื่อหรือที่เรียกว่า "อะกีดะฮฺ" นั้น คือพื้นฐานสำคัญในชีวิตของมนุษย์ เพราะจากหลักความเชื่อนี่เองที่จะทำให้มนุษย์สามารถกำหนดแนวทางการประพฤติปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ในการเคารพอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ และยังส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ในทุกๆ กิจกรรมการดำรงชีวิตของเขาอีกด้วย

ในอิสลาม หลักความเชื่อที่ถูกต้องซึ่งมุสลิมทุกคนจำเป็นต้องยึดถือนั้น คือหลักความเชื่อที่มาจากองค์อัลลอฮฺเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่งรวมทั้งมนุษย์ทั้งมวล ซึ่งพระองค์ได้ประทานหลักความเชื่อดังกล่าวลงมาในรูปของการประทานวะหฺยูหรือวิวรณ์ผ่านมายังศาสนทูตของพระองค์ การที่อัลลอฮฺได้ประทานหลักความเชื่อดังกล่าวลงมาเพื่อให้มนุษย์ได้ใช้ยึดถือและปฏิบัติ ย่อมเป็นเครื่องหมายว่าสิ่งดังกล่าวนั้นมีคุณค่าที่อนันต์และใหญ่หลวงยิ่ง และนับเป็นบุญคุณอันล้นพ้นประการหนึ่งที่พระองค์ทรงอำนวยให้แก่ปวงบ่าวได้ใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตของพวกเขาบนโลกนี้

โดยแท้จริงแล้ว คนอื่นนอกจากอัลลอฮฺพระผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง ไม่สามารถที่จะกำหนดหรือคิดค้นหลักความเชื่อขึ้นมาเองได้ เพราะมีเพียงอัลลอฮฺเท่านั้นที่ทรงรอบรู้ถึงสภาพความเป็นจริงของบ่าว และความประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อบ่าวทั้งหลาย สิ่งอื่นนอกจากพระองค์มิอาจที่จะล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดๆ ได้อย่างถูกต้องหากพระองค์ไม่ทรงบอกเล่าหรือแจ้งให้ทราบ

ดังนั้น หลักความเชื่อที่ถูกต้องก็คือหลักความเชื่อที่กำหนดโดยพระองค์อัลลอฮฺผ่านการเผยแผ่และอธิบายโดยศาสนทูตของพระองค์ และเมื่อใดที่เราได้ยึดมั่นกับหลักความเชื่อที่ถูกต้องดังกล่าว ก็จะส่งผลทำให้เกิดความถูกต้องในด้านการอิบาดะฮฺและจรรยามารยาทตามมาด้วย

หนังสือ "อะกีดะฮฺ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วะ อัลญะมาอะฮฺ" ที่เรียบเรียงโดยท่านเชค มุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน (เราะหิมะฮุลลอฮฺ – ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน) เล่มนี้ นับเป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่ได้อธิบายถึงหลักความเชื่อตามเจตนารมย์ที่แท้จริงของอิสลาม ซึ่งตรงตามแนวทางที่อัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ได้บัญญัติไว้ให้มุสลิมยึดถือและปฏิบัติ เป็นหนังสือที่เพียบพร้อมด้วยหลักฐานจากแหล่งข้อมูลหลักอันเป็นต้นตอของบทบัญญัติอิสลาม นั่นคืออัลกุรอานและวจนะของท่านศาสนทูต แม้จะเรียบเรียงขึ้นมาอย่างรวบรัดแต่ก็ครอบคลุมการอธิบายหลักความเชื่อที่จำเป็นสำหรับมุสลิมไว้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ในระดับหนึ่งแล้ว จึงนับว่าเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้เป็นคู่มือเรียนรู้สำหรับมุสลิม หรือใช้อ้างอิงสำหรับผู้สนใจศึกษาอิสลามทุกคน

ข้าพเจ้าขอกล่าวขอบคุณบุคคลและฝ่ายต่างๆ อาทิ ผู้แปล ผู้ตรวจทาน ผู้ประสานงาน ผู้สนับสนุนงบประมาณ ฯลฯ ที่ได้พยายามจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ออกมาแก่ผู้อ่านและสาธารณะชน และขอกล่าวชื่นชมต่อผลงานของท่านเชค มุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน อันทรงคุณค่ายิ่งเล่มนี้ ขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮฺพระผู้เป็นเจ้าให้ทรงประทานการยืนหยัดบนเส้นทางอันเที่ยงธรรมแก่มุสลิมทั้งมวล และขอทรงประทานทางนำแห่งอิสลามแก่ผู้ใฝ่หาสัจธรรมทุกคน

ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

6/10/1431 – 15/9/2010

بسم الله الرحمن الرحيم

บทนำผู้เขียน

อัลหัมดุลิลลาฮฺ มวลการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นเอกสิทธิของอัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก และชัยชนะนั้นย่อมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง และไม่มีการเป็นศัตรูนอกจากกับบรรดาผู้อธรรมทั้งหลายเท่านั้น

ขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ต้องเคารพอิบาดะฮฺนอกจากอัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้น โดยไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ พระองค์ผู้ทรงครอบครองและทรงสัจจริงอย่างชัดแจ้ง และขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ ท่านเป็นศาสนทูตคนสุดท้ายซึ่งมาปิดท้ายเหล่านบีทั้งหลายและเป็นผู้นำของบรรดาผู้ยำเกรง ขออัลลอฮฺทรงประทานพรแก่ท่าน วงศ์วานของท่าน เศาะหาบะฮฺของท่าน และบรรดาผู้ที่เจริญรอยตามพวกเขาด้วยดีจวบจนวันแห่งการตอบแทน

แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺได้ส่งศาสนทูตของพระองค์ ท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ให้พาทางนำและศาสนาแห่งสัจธรรมเพื่อเป็นความเมตตาแก่โลกทั้งมวล เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย และเพื่อเป็นหลักฐานที่จะใช้อ้างความชอบธรรมเหนือบ่าวทั้งหมด

พระองค์ทรงชี้แจงด้วยท่านนบีและด้วยสิ่งที่ทรงประทานมาพร้อมกับท่าน ทั้งที่เป็นเนื้อหาในอัลกุรอาน หรือที่เป็นหิกมะฮฺ(ความรู้ที่เป็นสุนนะฮฺของท่านนบี) โดยชี้แจงทุกๆ สิ่งที่จะก่อให้เกิดความดีงามแก่ปวงบ่าว และทำให้ชีวิตของพวกเขาดำเนินบนความเที่ยงธรรม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องทางโลกหรือทางศาสนาของพวกเขา อาทิ ในด้านความ

เชื่อที่ถูกต้อง การปฏิบัติอะมัลที่เที่ยงตรง การมีคุณลักษณะนิสัยที่ประเสริฐและจรรยามารยาทที่สูงส่ง

ด้วยเหตุนี้ จึงนับได้ว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ลาจากประชาชาติของท่านไปโดยเหลือคำสอนไว้เป็นหลักฐานอย่างชัดแจ้งแล้ว เปรียบได้เสมือนว่ากลางคืนของมันก็ยังสว่างไสวดุจดังกลางวันไม่แตกต่างกันเลย และไม่มีผู้ใดที่หันเหออกจากคำสอนนั้นเว้นแต่เขาย่อมต้องเป็นผู้ที่ประสบกับความหายนะ

จากนั้น บรรดาประชาชาติของท่านที่ตอบรับคำเชิญอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ต่างก็ได้ดำเนินตามคำสอนดังกล่าว พวกเขาคือบรรดาผู้คนที่ประเสริฐที่สุด นั่นก็คือเหล่าเศาะหาบะฮฺ เหล่าตาบิอีน และบรรดาผู้เจริญรอยตามพวกเขาด้วยดี พวกเขาทั้งหลายได้ยืนหยัดบนชะรีอะฮฺ(บทบัญญัติ)ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ยึดมั่นต่อสุนนะฮฺ(แบบอย่าง)ของท่าน และได้ยึดถือมันอย่างเหนียวแน่นประหนึ่งการขบกัดมันไว้ด้วยฟันกราม ทั้งในด้านอะกีดะฮฺ(ความเชื่อ) อิบาดะฮฺ(การปฏิบัติ) คุณลักษณะนิสัยและจรรยามารยาท จนได้กลายเป็นกลุ่มคนที่ดำเนินอยู่บนเส้นทางแห่งสัจธรรมอย่างโดดเด่นตลอดมา คนที่มุ่งร้ายหรือต่อต้านคัดค้านกับพวกเขามิอาจจะก่อความเดือดร้อนแก่พวกเขาได้ โดยที่พวกเขาจะดำเนินอยู่เช่นนั้นสืบเนื่องกันตลอดไป จวบจนวันที่กำหนดแห่งคำสั่งของอัลลอฮฺจะมาถึง

และอัลหัมดุลิลลาฮฺ ขอสรรเสริญต่อพระองค์อัลลอฮฺ พวกเราเองก็ได้ดำเนินตามบนเส้นทางของพวกเขาเหล่านี้ และได้พึ่งพาเรื่องราวชีวประวัติของพวกเขา ตามที่มีหลักฐานสนับสนุนจากอัลกุรอานและสุนนะฮฺมาใช้เป็นทางนำของเราแล้ว เหตุที่เรากล่าวเช่นนี้ ก็เพื่อเป็นการระลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และเพื่ออธิบายถึงหน้าที่ที่มุสลิมทุกคนควรจะเป็นเยี่ยงนั้น

เราขอต่ออัลลอฮฺให้ทรงประทานความยืนหยัดแก่เราและพี่น้องมุสลิมของเราด้วยถ้อยคำอันมั่นคงทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และขอทรงประทานความเมตตาแก่เราจากพระองค์ด้วย เพราะแน่แท้ พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ให้อย่างแท้จริง

และเนื่องด้วยเล็งเห็นถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าวนี้ และเพราะมีความเห็นแตกต่างมากมายเกี่ยวกับมัน ฉันจึงใคร่ที่จะเขียนถึงอะกีดะฮฺ(ความเชื่อ)ของเราอย่างคร่าวๆ “อะกีดะฮฺ อะฮฺลิสสุนนะฮฺ วัล ญะมาอะฮฺ” นั่นคือ การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ต่อมะลาอิกะฮฺของพระองค์ ต่อคัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ต่อวันกิยามะฮฺ และต่อเกาะดัร(กฎสภาวการณ์)ทั้งที่ดีและที่ร้าย

ขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺผู้สูงส่ง ได้ทรงทำให้งานเขียนนี้เป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์ ตรงตามความโปรดปรานของพระองค์ และเป็นประโยชน์แก่บ่าวทั้งหลายของพระองค์ด้วยเถิด

ผู้เขียน

อะกีดะฮฺของเรา

การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ, เอกภาพในด้านต่าง ๆ ของอัลลอฮฺ

อะกีดะฮฺ (หลักความเชื่อ) ของเรา : คือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ต่อเหล่ามะลาอิกะฮฺของพระองค์ ต่อคัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ต่อวันกิยามะฮฺ และต่อเกาะดัร(กฎสภาวการณ์)ทั้งที่ดีและไม่ดี(ทั้งในด้านบวกและด้านลบ)

ทั้งนี้ เราศรัทธาต่อ *รุบูบียะฮฺ* ของอัลลอฮฺ อันหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงครอบครอง ผู้ทรงจัดการทุกสรรพสิ่ง

และเราศรัทธาต่อ *อุลูฮียะฮฺ* ของอัลลอฮฺ อันหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้คู่ควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริง สิ่งอื่นที่ถูกกราบไหว้บูชานอกจากพระองค์ล้วนเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

และเราศรัทธาต่อ *อัสมาอ์ วัศ ศิฟาต* ของพระองค์ อันหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์ทรงมีพระนามต่างๆ ที่งดงาม และทรงมีคุณลักษณะต่างๆ ที่สมบูรณ์และสูงส่ง

และเราศรัทธาต่อความเป็นเอกะของพระองค์ในด้านต่างๆ ที่กล่าวมา ซึ่งหมายถึง การศรัทธาว่าพระองค์ไม่มีคู่ภาคีในด้าน *รุบูบียะฮฺ* และไม่มีภาคีในด้าน *อุลูฮียะฮฺ* รวมทั้ง ไม่มีภาคีในด้าน *อัสมาอ์ วัศ ศิฟาต* ด้วยเช่นกัน

พระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا فَٱعۡبُدۡهُ وَٱصۡطَبِرۡ لِعِبَٰدَتِهِۦۚ هَلۡ تَعۡلَمُ لَهُۥ سَمِيّٗا ﴾ مريم : ٦٥

ความว่า "(พระองค์คือ)พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่มีอยู่ระหว่างทั้งสอง ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจงอดทนในการเคารพภักดีพระองค์ หรือสูเจ้ารู้ว่ามีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์กระนั้นฤา ?" (มัรยัม 65)

อายะฮฺกุรสีย์

และเราศรัทธาว่า

﴿ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ﴾ البقرة: ٢٥٥

ความว่า "อัลลอฮฺ ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าใดๆ ที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงชีวิน ผู้ทรงดำรงอยู่และบริหารจัดการ ความง่วงและความหลับไม่ครอบงำพระองค์ พระองค์ทรงสิทธิ์ในสรรพสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าและสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน ใครเล่าที่จะให้การสงเคราะห์(แก่ผู้อื่น) ณ พระองค์ได้ นอกจากจะเป็นไปโดยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มีอยู่เบื้องหน้าและที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาไม่มีความรอบรู้ในความรู้ใดๆ ของพระองค์แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม นอกจากในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์(จะให้พวกเขารู้)เท่านั้น *อัล-กุรสีย์*(เก้าอี้ที่อยู่เบื้องหน้าบัลลังก์อะรัชฺ)ของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดินและการพิทักษ์มันทั้งสองไม่ทำให้พระองค์เหนื่อยยากเลย และ

พระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง อีกทั้งทรงยิ่งใหญ่" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 255)

คุณลักษณะต่าง ๆ ของอัลลอฮฺ

และเราศรัทธาว่า

﴿ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ
ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ
ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ
سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ
ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ
ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴾ الحشر: ٢٢ – ٢٤

ความว่า "พระองค์คืออัลลอฮฺ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ พระองค์คือ อัลลอฮฺ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงความศานติสุข ผู้ทรงคุ้มครอง ผู้ทรงพิทักษ์ความปลอดภัย ผู้ทรงเกียรติยศและอำนาจยิ่ง ผู้ทรงบังคับควบคุม ผู้ทรงยิ่งใหญ่ทระนง มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์ พระองค์คือ อัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้บังเกิด ผู้ทรงออกแบบ พระองค์ทรงมีพระนามต่างๆ ที่สวยงามไพเราะ สิ่งต่างๆ ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ" (อัล-หัชรฺ 22-24)

คุณลักษณะแห่งการครอบครอง

และเราศรัทธาว่าพระองค์ทรงครอบครองสิทธิแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์ตรัสว่า

﴿ لِّلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ
إِنَٰثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَٰثًا ۖ
وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴾ الشورى: ٤٩ – ٥٠

ความว่า "อำนาจเด็ดขาดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานบุตรหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงประทานบุตรชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ หรือพระองค์ทรงประทานควบรวมทั้งบุตรชายและบุตรหญิงให้แก่พวกเขา และพระองค์ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอนุภาพ" (อัช-ชูรอ 49-50)

คุณลักษณะแห่งการรู้

และเราศรัทธาว่า

﴿ فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا وَمِنَ
ٱلْأَنْعَٰمِ أَزْوَٰجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ
ٱلْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴾ الشورى: ١١ – ١٢

ความว่า "พระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงทำให้มีคู่ครองแก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าด้วยกันเอง และ

จากปศุสัตว์ก็ทรงให้มีคู่ผัวเมียเช่นกัน ด้วยกระบวนการนี้ พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเจ้าให้มากมาย ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยินและผู้ทรงเห็น กุญแจ(การควบคุมกิจการ)แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงเพิ่มพูนปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงจำกัดให้คับแคบต่อผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์นั้นทรงรอบรู้ในทุกๆ สิ่ง" (อัช-ชูรอ 11-12)

และเราศรัทธาว่า

﴿ وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزۡقُهَا وَيَعۡلَمُ مُسۡتَقَرَّهَا وَمُسۡتَوۡدَعَهَاۚ كُلّٞ فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ﴾هود: ٦

ความว่า "และไม่มีสัตว์ตัวใดที่มีอยู่ในแผ่นดิน เว้นแต่เครื่องยังชีพของมันเป็นภาระของอัลลอฮฺที่จะทรงประทานให้ โดยพระองค์ทรงรู้ที่พำนักถาวรและที่พักชั่วคราวของมัน ทุกสิ่งนั้นมีอยู่แล้วในบันทึกอันชัดแจ้ง" (ฮูด 6)

และเราศรัทธาว่า

﴿ وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلۡغَيۡبِ لَا يَعۡلَمُهَآ إِلَّا هُوَۚ وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِۚ وَمَا تَسۡقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعۡلَمُهَا وَلَا حَبَّةٖ فِي ظُلُمَٰتِ ٱلۡأَرۡضِ وَلَا رَطۡبٖ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٖ ﴾ الأنعام: ٥٩

ความว่า "และที่พระองค์นั้นมีกุญแจแห่งความเร้นลับต่างๆ โดยที่ไม่มีใครรู้กุญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์

ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใดร่วงหล่นลงนอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใดซึ่งอยู่ในความมืดมิดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่เปียกชื้นใดๆ และสิ่งที่แห้งกรังใดๆ นอกจากจะมีอยู่แล้วในบันทึกอันชัดแจ้ง" (อัล-อันอาม 59)

และเราศรัทธาว่า

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ ٱلۡغَيۡثَ وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡأَرۡحَامِۖ وَمَا تَدۡرِي نَفۡسٞ مَّاذَا تَكۡسِبُ غَدٗاۖ وَمَا تَدۡرِي نَفۡسُۢ بِأَيِّ أَرۡضٖ تَمُوتُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرُۢ ﴾ لقمان: ٣٤

ความว่า "แท้จริงอัลลอฮฺนั้น ณ ที่พระองค์ มีความรู้แห่งวันอวสานอยู่ และพระองค์ทรงประทานฝนลงมา และพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก และไม่มีชีวิตใดรู้ว่าเขาจะทำอะไรในวันพรุ่งนี้ และไม่มีชีวิตใดรู้ว่าตนจะตาย ณ แผ่นดินใด แท้จริงอัลลอฮฺทรงรู้และรอบรู้อย่างถี่ถ้วน" (ลุกมาน 34)

คุณลักษณะแห่งการตรัส

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺตรัสด้วยถ้อยคำที่ทรงประสงค์ ณ เวลาใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และด้วยวิธีการตามที่พระองค์ทรงประสงค์เอง

﴿وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكۡلِيمٗا ﴾ النساء: ١٦٤

ความว่า "และอัลลอฮฺได้ตรัสแก่มูซาด้วยการตรัสของพระองค์จริง" (อัน-นิสาอ์ 164)

﴿ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ ﴾ الأعراف: ١٤٣

ความว่า “และเมื่อมูซาได้มายังจุดนัดหมายที่เรากำหนด และพระผู้อภิบาลของเขาก็ได้ตรัสกับเขา” (อัล-อะอฺรอฟ 143)

﴿وَنَادَيْنَاهُ مِن جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا﴾ مريم: ٥٢

ความว่า “และเราได้เรียกเขา ณ ด้านขวาของภูเขา และเราได้ให้เขาเข้าประชิดเพื่อเข้าเฝ้ารับสั่ง(โดยไม่ผ่านสื่อกลาง)” (มัรยัม 52)

และเราศรัทธาว่า

﴿لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي﴾ الكهف: ١٠٩

ความว่า “หากสมมุติว่าทะเลเป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึกพจนารถของพระผู้เป็นเจ้าของฉัน แน่นอน ทะเลนั้นย่อมจะเหือดแห้งก่อนที่พจนารถของพระผู้เป็นเจ้าของฉันจะจบสิ้นลง” (อัล-กะฮฺฟุ 109)

﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ لقمان: ٢٧

ความว่า “และหากสมมุติว่าต้นไม้ทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินเป็นปากกาหลายๆ ด้าม และมหาสมุทรนั้น(เป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึก) พร้อมกับมีสำรองไว้อีกเจ็ดมหาสมุทรแล้วไซร้ พระพจนารถของอัลลอฮฺก็ย่อมจะยังไม่หมดสิ้นไป แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (ลุกมาน 27)

และเราศรัทธาว่าถ้อยดำรัสแห่งพระองค์นั้น เป็นถ้อยคำที่สัจจริงอย่างสมบูรณ์ที่สุดในแง่เรื่องราวของการเล่าและการถ่ายทอด ยุติธรรมที่สุดในแง่ของการเป็นข้อตัดสินชี้ขาด และวิจิตรงดงามที่สุดในแง่ของการเป็นวจีสำนวน

﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ الأنعام: ١١٥

ความว่า “พระดำรัสแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นได้สมบูรณ์แล้วด้วยความสัจจริงและยุติธรรมยิ่ง” (อัล-อันอาม 115)

﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ النساء: ٨٧

ความว่า “ผู้ใดอีกเล่า ที่จะสัจจริงในคำพูดมากไปกว่าพระองค์อัลลอฮฺ” (อัน-นิสาอ์ 87)

และเราศรัทธาว่าอัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงดำรัสมันด้วยความสัจจริง และทรงมอบมันให้กับมะลาอิกะฮฺญิบรีล จากนั้น มะลาอิกะฮฺญิบรีลจึงได้นำลงมาสู่หัวใจของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ النحل: ١٠٢

ความว่า “จงกล่าวเถิด วิญญาณอันบริสุทธิ์(หมายถึง มะลาอิกะฮฺญิบรีล)ได้นำมัน(อัลกุรอาน)ลงมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความเที่ยงแท้สัจจริง” (อัน-นะหฺลุ 102)

﴿ وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٩٢ نَزَلَ بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلۡأَمِينُ ١٩٣ عَلَىٰ قَلۡبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُنذِرِينَ ١٩٤ بِلِسَانٍ عَرَبِيّٖ مُّبِينٖ ١٩٥ ﴾ الشعراء: ١٩٢ – ١٩٥

ความว่า “และแท้จริง มันคือการประทานลงมาของพระผู้อภิบาลแห่งโลกทั้งมวลอย่างแน่นอน วิญญาณอันซื่อสัตย์(ญิบรีล)เป็นผู้นำมันลงมาสู่หัวใจของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ประกาศเตือน ด้วยภาษาอาหรับอันชัดเจนยิ่ง” (อัช-ชุอะรออ์ 192-195)

อิสติวาอ์ คุณลักษณะแห่งการอยู่เหนือทุกสรรพสิ่ง

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงสูงส่งเหนือมัคลูก(สิ่งถูกสร้างทั้งมวล)ของพระองค์ ด้วย *ซาต* (ตัวพระองค์เอง) และ *ศิฟาต* (คุณลักษณะของพระองค์)

﴿ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ﴾ البقرة: ٢٥٥

ความว่า “และพระองค์นั้นทรงสูงส่งและทรงยิ่งใหญ่” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 255)

﴿ وَهُوَ ٱلۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهِۦۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ﴾ الأنعام: ١٨

ความว่า “พระองค์คือผู้ทรงกำราบอยู่เหนือปวงบ่าวทั้งมวลของพระองค์ และพระองค์ปรีชาและทรงรอบรู้ยิ่ง” (อัล-อันอาน 18)

และเราศรัทธาว่า

﴿ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۖ ﴾ يونس: ٣

ความว่า “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวันแล้วจึงทรงประทับเหนือบัลลังก์ *อะรัช* โดยทรงบริหารกิจการ” (ยูนุส 3)

การที่ทรงอยู่เหนือบัลลังก์อะรัชของพระองค์นั้น คือการอยู่เหนือมันด้วย *ซาต* ของพระองค์ ซึ่งเป็นคุณลักษณะความสูงส่งเฉพาะที่คู่ควรกับความเกรียงไกรและความยิ่งใหญ่พระองค์ โดยที่ไม่มีผู้ใดสามารถล่วงรู้ได้ว่าความสูงส่งนั้นมีวิธีการและรูปแบบอย่างไรนอกจากพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น

คุณลักษณะการอยู่เคียงข้างบ่าว

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺนั้นทรงเคียงข้างปวงบ่าวทั้งมวล ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงอยู่เหนือบัลลังก์อะรัชของพระองค์ ด้วยการที่ว่าพระองค์ทรงรู้ถึงสภาพของพวกเขา ได้ยินคำพูดของพวกเขา และเห็นการกระทำต่างๆ ของพวกเขา และทรงจัดการเรื่องราวต่างๆ ของพวกเขาทั้งหมด ทรงประทานริซกีแก่ผู้ขัดสน ทรงแก้ไขเยียวยาผู้เพลี่ยงพล้ำ ทรงมอบอำนาจแก่คนที่ทรงประสงค์ ทรงยึดอำนาจคืนจากคนที่ทรงประสงค์เช่นกัน ทรงยกย่องให้เกียรติผู้ที่ทรงประสงค์ และทรงทำให้ต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ในพระหัตถ์ของพระองค์นั้นทรงครอบครองโชคลาภอยู่ และทรงมีความสามารถเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้น พระองค์ผู้ที่มีคุณลักษณะเช่นนี้ก็คือผู้ที่ทรงอยู่เคียงข้างบ่าวของพระองค์อย่างแน่แท้ ถึงแม้ว่าโดยสภาพจริงแล้วพระองค์จะทรงอยู่เหนือพวกเขา ณ บัลลังก์ของพระองค์ก็ตาม

﴿ لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ﴾ الشورى: ١١

ความว่า “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์นั้นทรงได้ยินและทรงเห็น” (อัช-ชูรอ 11)

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับคุณลักษณะการอยู่เคียงข้างบ่าว

และเราจะไม่กล่าวเหมือนที่พวก *หุลูลิยะฮฺ* (พวกที่อ้างว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในตัวตนของสรรพสิ่งและอยู่ทุกๆ ที่) เช่นพวก *ญะฮฺมียะฮฺ* และคนกลุ่มอื่นๆ ที่กล่าวว่า "แท้จริงพระองค์นั้นอยู่กับบ่าวของพระองค์บนพื้นแผ่นดิน" ซึ่งเรามีความเห็นว่า คนที่กล่าวเช่นนั้นเป็นกาฟิรฺหรือไม่ก็เป็นผู้หลงทาง เพราะแท้จริงแล้วเขาได้ให้คุณลักษณะแก่อัลลอฮฺด้วยความบกพร่องที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อพระองค์

การเสด็จลงมายังชั้นฟ้าของโลกดุนยา และการเสด็จเพื่อตัดสินคดีในวันกิยามะฮฺ

และเราศรัทธาต่อสิ่งที่ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกกล่าวถึงพระองค์ ว่าพระองค์นั้นทรงลงมายังโลกดุนยาในทุกค่ำคืน โดยเมื่อเวลาผ่านไปเหลืออยู่หนึ่งในสามส่วนสุดท้ายของกลางคืนพระองค์ก็จะตรัสว่า

«مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ»

ความว่า "ผู้ใดที่จะวิงวอนต่อข้า แล้วข้าจะได้ตอบรับเขา? ผู้ใดเล่าที่จะขอต่อข้า ข้าจะได้มอบแก่เขา? ผู้ใดเล่าที่จะกล่าวขออภัยโทษต่อข้า แล้วข้าจะได้อภัยให้แก่เขา?" (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 1145 และมุสลิม 758)

และเราศรัทธาว่าพระองค์จะเสด็จมาในวันกิยามะฮฺเพื่อการตัดสินระหว่างปวงบ่าว เพราะพระองค์ตรัสว่า

﴿كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ ٱلۡأَرۡضُ دَكّٗا دَكّٗا ٢١ وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلۡمَلَكُ صَفّٗا صَفّٗا ٢٢ وَجِاْيٓءَ يَوۡمَئِذِۭ بِجَهَنَّمَۚ يَوۡمَئِذٖ يَتَذَكَّرُ ٱلۡإِنسَٰنُ وَأَنَّىٰ لَهُ ٱلذِّكۡرَىٰ ٢٣﴾ الفجر: ٢١ – ٢٣

ความว่า "หามิได้ เมื่อแผ่นดินถูกเขย่าให้สั่นสะเทือนเป็นผุยผง และพระเจ้าของเจ้าก็เสด็จมาพร้อมทั้งมะลาอิกะฮฺด้วยเป็นแถว ๆ และวันนั้นนรกญะฮันนัมจะถูกนำมาให้ปรากฏ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไรเล่า? (ในเมื่อเวลาได้ผ่านล่วงเลยมาแล้ว)" (อัล-ฟัจญ์รฺ 21-23)

คุณลักษณะความประสงค์ของอัลลอฮฺ

และเราศรัทธาว่า

﴿فَعَّالٞ لِّمَا يُرِيدُ﴾ هود: ١٠٧

ความว่า "พระองค์เป็นผู้ทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์" (ฮูด 107)

และเราศรัทธาว่าความประสงค์(อิรอดะฮฺ)ของพระองค์นั้นมีสองประเภท คือ

หนึ่ง ความประสงค์ในแง่ *เกานียะฮฺ* (ความประสงค์ตามกฎธรรมชาติที่พระองค์ทรงกำหนด) คือความมุ่งหมายของพระองค์จะเกิดขึ้นตามความประสงค์ประเภทนี้ โดยที่ไม่จำเป็นว่าสิ่งนั้นต้องเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงชอบ ความประสงค์ประเภทนี้คือประเภทที่มีระบุว่าเป็น *มะชีอะฮฺ* ของพระองค์ เช่นที่ปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقۡتَتَلُواْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ البقرة: ٢٥٣

ความว่า "และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ พวกเขาก็ย่อมไม่รบราฆ่าฟันกัน แต่ทว่าอัลลอฮฺนั้นทรงทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 253)

﴿إِن كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغۡوِيَكُمۡۚ هُوَ رَبُّكُمۡ﴾ هود: ٣٤

ความว่า “...หากแม้นว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์ให้พวกเจ้าหลงผิด พระองค์คือพระเจ้าของพวกเจ้า” (ฮูด 34)

สอง ความประสงค์ในแง่ *ชัรอียะฮฺ* (ความประสงค์ตามบทบัญญัติที่ทรงกำหนด) คือ ไม่จำเป็นว่าสิ่งที่พระองค์มุ่งหมายนั้นจะเกิดขึ้นตามความประสงค์นี้ (พระองค์อาจจะไม่ทำให้เกิดขึ้นจริงก็ได้) และความมุ่งหมายดังกล่าวต้องเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงชอบเท่านั้น เช่นทรงมีพระดำรัสว่า

﴿وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡكُمۡ﴾ النساء: ٢٧

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้อภัยแก่พวกเจ้า” (อัน-นิสาอ์ 27)

และเราศรัทธาว่าความมุ่งหมายของอัลลอฮฺทั้งในแง่ *เกานียะฮฺ* หรือในแง่ *ชัรอียะฮฺ* ล้วนเป็นไปด้วยเหตุผลแห่งวิทยความปรีชาญาณ(หิกมะฮฺ)ของพระองค์ ดังนั้น ทุกสิ่งที่ทรงกำหนดให้เกิดขึ้นตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ หรือทุกสิ่งที่ทรงใช้ให้บ่าวปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ ย่อมต้องมีเหตุผลตามหิกมะฮฺของพระองค์และย่อมเป็นไปตามหิกมะฮฺนั้นด้วย ไม่ว่าเราจะทราบถึงเหตุผลนั้น หรือสติปัญญาของเราอาจจะคาดคิดไปไม่ถึงเหตุผลดังกล่าวก็ตามที

﴿أَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَحۡكَمِ ٱلۡحَٰكِمِينَ﴾ التين: ٨

ความว่า “อัลลอฮฺนั้นมิใช่ผู้ที่ทรงปรีชายิ่งในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลายดอกหรือ?” (อัต-ตีน 8)

﴿أَفَحُكۡمَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ يَبۡغُونَۚ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكۡمٗا لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ﴾ المائدة: ٥٠

ความว่า “หรือว่าพวกเขานั้นแสวงหาข้อตัดสินของญาฮิลียะฮฺกัน ? ยังจะมีผู้ใดอีกเล่าที่ตัดสินได้ดีที่สุดยิ่งกว่าพระองค์อัลลอฮฺ สำหรับบรรดาคนที่เชื่อมั่นทั้งหลาย” (อัล-มาอิดะฮฺ 50)

คุณลักษณะแห่งความรัก ความรังเกียจ และความพิโรธ

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงรักบรรดาวะลีย์(ผู้ใกล้ชิด)ของพระองค์ และพวกเขาเองก็รักพระองค์เช่นเดียวกัน

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ﴾ آل عمران: ٣١

ความว่า “จงกล่าวเถิด หากพวกเจ้ารักอัลลอฮฺแล้วไซร้ ก็จงปฏิบัติตามฉัน แล้วอัลลอฮฺก็จะทรงรักพวกเจ้า” (อาล อิมรอน 31)

﴿فَسَوۡفَ يَأۡتِي ٱللَّهُ بِقَوۡمٖ يُحِبُّهُمۡ وَيُحِبُّونَهُۥٓ﴾ المائدة: ٥٤

ความว่า “แล้วอัลลอฮฺก็จะทรงนำคนกลุ่มหนึ่งมา ซึ่งพระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขาก็รักพระองค์ด้วย” (อัล-มาอิดะฮฺ 54)

﴿وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ﴾ آل عمران: ١٤٦

ความว่า “และอัลลอฮฺนั้นทรงรักบรรดาผู้ที่อดทน” (อาล อิมรอน 146)

﴿وَأَقۡسِطُوٓاْۖ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ﴾ الحجرات: ٩

ความว่า “จงยุติธรรมเถิด แท้จริง อัลลอฮฺทรงรักบรรดาผู้ที่ยุติธรรม” (อัล-หุญุรอต 9)

﴿وَأَحۡسِنُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ﴾ البقرة: ١٩٥

ความว่า “และจงปฏิบัติดี แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักบรรดาผู้ที่ปฏิบัติดี” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 195)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงโปรดปรานสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ ไม่ว่าจะเป็นในรูปของการกระทำหรือคำพูด และพระองค์ทรงรังเกียจสิ่งที่ได้ห้ามมัน

﴿إِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمۡۖ وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ وَإِن تَشۡكُرُواْ يَرۡضَهُ لَكُمۡۗ﴾ الزمر: ٧

ความว่า “หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาแล้วไซร้ แท้จริงอัลลอฮฺก็ทรงมั่งมีโดยไม่ต้องพึ่งพวกเจ้า และพระองค์ไม่ทรงโปรดปรานให้บ่าวนั้นปฏิเสธศรัทธา และหากพวกเจ้าขอบคุณ นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงโปรดปรานแก่เจ้า” (อัซ-ซุมัร 7)

﴿وَلَٰكِن كَرِهَ ٱللَّهُ ٱنۢبِعَاثَهُمۡ فَثَبَّطَهُمۡ وَقِيلَ ٱقۡعُدُواْ مَعَ ٱلۡقَٰعِدِينَ﴾ التوبة: ٤٦

ความว่า “แต่ทว่าอัลลอฮฺทรงรังเกียจการออกไปของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงกีดขวางพวกเขาไว้ และได้ถูกกล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงนั่งอยู่กับที่พร้อมกับผู้คนทั้งหลายที่ไม่ออกไปสงครามเถิด” (อัต-เตาบะฮฺ 46)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงโปรดปรานบรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติความดีทั้งหลาย

﴿رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ رَبَّهُۥ﴾ البينة: ٨

ความว่า “อัลลอฮฺทรงโปรดปรานพวกเขา และพวกเขาก็พึงพอใจต่อพระองค์ นั่นคือสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับผู้ที่เกรงกลัวต่อพระผู้อภิบาลของเขา” (อัล-บัยยินะฮฺ 8)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงพิโรธต่อผู้ที่สมควรได้รับความพิโรธของพระองค์ เช่นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และคนอื่นๆ ที่สมควรได้รับ เช่น

﴿ٱلظَّآنِّينَ بِٱللَّهِ ظَنَّ ٱلسَّوۡءِۚ عَلَيۡهِمۡ دَآئِرَةُ ٱلسَّوۡءِۖ وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ﴾ الفتح: ٦

ความว่า “บรรดาคนที่คิดกับอัลลอฮฺในทางที่ชั่วร้าย ความชั่วร้ายก็จะประสบกับพวกเขา และอัลลอฮฺจะทรงพิโรธพวกเขา” (อัล-ฟัตหฺ 6)

﴿وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلۡكُفۡرِ صَدۡرٗا فَعَلَيۡهِمۡ غَضَبٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ﴾ النحل: ١٠٦

ความว่า “แต่ทว่า ผู้ใดที่รู้สึกสบายใจกับการปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็จะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮฺ และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันต์” (อัน-นะหฺลุ 106)

พระพักตร์ พระเนตร และพระหัตถ์

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงมีพระพักตร์ที่ทรงคุณลักษณะแห่งความยิ่งใหญ่และมีเกียรติ(ซึ่งพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ยิ่งว่ามันเป็นเช่นไร)

﴿ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو ٱلْجَلَٰلِ وَٱلْإِكْرَامِ ﴾ الرحمن: ٢٧

ความว่า "และพระพักตร์แห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า ที่เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และทรงเกียรตินั้น จะยังคงอยู่ถาวร" (อัร-เราะห์มาน 27)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงมีสองพระหัตถ์ที่ทรงเกียรติและยิ่งใหญ่(ซึ่งพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ยิ่งว่ามันเป็นเช่นไร)

﴿ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ﴾ المائدة: ٦٤

ความว่า "หว่า สองพระหัตถ์แห่งพระองค์นั้นแผ่กว้าง พระองค์ทรงมอบปัจจัยให้ตามที่ทรงประสงค์" (อัล-มาอิดะฮฺ 64)

﴿ وَمَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ وَٱلْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطْوِيَّٰتُۢ بِيَمِينِهِۦ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ الزمر: ٦٧

ความว่า "และพวกเขามิได้มอบความยิ่งใหญ่แด่อัลลอฮฺตามที่พึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง ทั้งๆ ที่แผ่นดินนี้ทั้งหมดจะอยู่ในกำพระหัตถ์ของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะถูกม้วนกลมอยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี" (อัซ-ซุมัร 67)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงมีพระเนตรสองข้างโดยแท้จริง เนื่องจากพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا ﴾ هود: ٣٧

ความว่า "และเจ้าจงสร้างเรือด้วยพระเนตรของเรา(คือภายใต้การเฝ้ามองและการดูแลของเรา) และตามคำบัญชาของเรา" (ฮูด 37)

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«حِجَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهُ لأَحْرَقَ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ»

ความว่า "ม่านกั้นของพระองค์เป็นแสงรัศมี ถ้าหากพระองค์ทรงเปิดม่านที่กั้นอยู่นั้น แน่นอนว่า ความเจิดจรัสแห่งพระพักตร์ของพระองค์ ย่อมต้องเผาทุกสรรพสิ่งที่พระเนตรของพระองค์มองไปถึง" (บันทึกโดยมุสลิม 179)

และบรรดาอะฮฺลุสสุนนะฮฺต่างก็เห็นพ้อง(อิจญ์มาอฺ)ว่า พระเนตรของพระองค์นั้นมีสองข้าง ซึ่งถูกสนับสนุนโดยหลักฐานจากวจนะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เกี่ยวกับดัจญาลว่า

«إِنَّهُ أَعْوَرُ وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ»

ความว่า "แท้จริงแล้ว มัน(ดัจญาล)นั้นตาบอดข้าง และแท้จริง พระผู้อภิบาลของพวกเจ้านั้นไม่ได้ตาบอดข้าง" (อัล-บุคอรีย์ 7131 มุสลิม 2933)

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺนั้น ..

﴿ لَا تُدۡرِكُهُ ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَهُوَ يُدۡرِكُ ٱلۡأَبۡصَٰرَۖ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ ﴾ الأنعام: ١٠٣

ความว่า "สายตาทั้งหลายย่อมไม่บรรลุถึงพระองค์ แต่พระองค์ทรงบรรลุถึงสายตาเหล่านั้น และพระองค์เป็นผู้ทรงอ่อนโยนละเมียดยิ่ง และเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วน" (อัล-อันอาม 103)

ผู้ศรัทธาจะได้เห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ

และเราศรัทธาว่า บรรดาผู้ศรัทธานั้นจะได้มองเห็นพระเจ้าของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ

﴿ وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ نَّاضِرَةٌ ٢٢ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٞ ٢٣ ﴾ القيامة: ٢٢ – ٢٣

ความว่า "ใบหน้าทั้งหลายในวันนั้นจะเจิดจรัส ต่างจ้องมองไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา" (อัล-กิยามะฮฺ 22-23)

และจากความสมบูรณ์แห่งคุณลักษณะของอัลลอฮฺ เราศรัทธาว่าพระองค์นั้นไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนโดยเด็ดขาด

﴿ لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ﴾ الشورى: ١١

ความว่า "ไม่มีสิ่งใดที่เสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ทรงได้ยินและทรงเห็น" (อัช-ชูรอ 11)

การปฏิเสธคุณลักษณะของความง่วง การหลับ ความอธรรม ความเผลอ ความอ่อนแอ และความเหนื่อย

และเราศรัทธาว่าพระองค์ ..

﴿ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ ﴾ البقرة: ٢٥٥

ความว่า "ความง่วงและการนอนหลับจะไม่ครอบงำพระองค์" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 255)

ทั้งนี้ เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งการทรงชีวินและทรงบริหารจัดการ

และเราศรัทธาว่าพระองค์จะไม่ทรงอธรรมต่อสิ่งใดทั้งสิ้น เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งความยุติธรรมของพระองค์ และไม่ทรงเผลอจากพฤติกรรมของปวงบ่าวเนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งการควบคุมและการรู้รอบครอบคลุมของพระองค์

และเราศรัทธาว่าไม่มีสิ่งใดที่ทำให้พระองค์นั้นอ่อนแอได้ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งความรู้และเดชานุภาพของพระองค์

﴿ إِنَّمَآ أَمۡرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيۡـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴾ يس: ٨٢

ความว่า "แท้จริง กิจการของพระองค์เมื่อทรงประสงค์สิ่งใดๆ นั้น ก็คือจะทรงกล่าวกับมันว่า 'จงเป็น' แล้วมันก็จะบังเกิดขึ้น" (ยาสีน 82)

และเราศรัทธาว่าพระองค์ไม่ทรงมีความเหน็ดเหนื่อยและอ่อนล้า เนื่องด้วยความสมบูรณ์ของคุณลักษณะแห่งเดชานุภาพอันเกรียงไกรของพระองค์

﴿ وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٖ ﴾ ق: ٣٨

ความว่า “และแท้จริง เราได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน รวมทั้งสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้นในหกวัน และความเหนื่อยล้าจะไม่เกิดขึ้นกับเราเลย” (กอฟ 38)

การยืนยันคุณลักษณะของอัลลอฮฺโดยปราศจากการเปรียบเทียบและการอธิบายวิธี

และเรายึดมั่นศรัทธา ด้วยการยืนยันต่อทุก ๆ อย่างที่อัลลอฮฺได้ทรงยืนยันให้กับตัวพระองค์เอง หรือที่ท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ยืนยันต่อพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นพระนามหรือคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์

พร้อมกันนั้น เราก็ขอปฏิเสธและประกาศไม่ข้องเกี่ยวกับข้อควรระวังต้องห้ามสองประการ คือ

หนึ่ง *ตัมษีล* (การเปรียบเทียบ) คือ การนึกในใจหรือกล่าวด้วยคำพูดว่า คุณลักษณะของอัลลอฮฺนั้นเหมือนกับคุณลักษณะของมัคลูกสิ่งถูกสร้าง

สอง *ตักยีฟ* (การอธิบายวิธีหรือรูปแบบ) คือ การนึกในใจหรือกล่าวด้วยคำพูดว่า คุณลักษณะของอัลลอฮฺนั้นมีรูปแบบเป็นอย่างนั้น อย่างนี้

และเรายังยึดมั่นศรัทธา ด้วยการปฏิเสธทุก ๆ อย่างที่อัลลอฮฺได้ทรงปฏิเสธต่อตัวพระองค์เอง หรือที่ท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ปฏิเสธสิ่งนั้นต่อพระองค์ และยังยึดมั่นศรัทธาว่า การปฏิเสธดังกล่าวมีนัยแห่งการยืนยันถึงความสมบูรณ์แห่งคุณลักษณะตรงข้ามของมันด้วย

การเงียบเฉยต่อสิ่งที่อัลลอฮฺและท่านศาสนทูตไม่ได้กล่าวถึง

วิถีทางของบรรดาผู้ศรัทธาเกี่ยวกับการยืนยันคุณลักษณะของอัลลอฮฺ

พระดำรัสของอัลลอฮฺและวจนะของท่านศาสนทูตคือองค์ความรู้ที่สมบูรณ์อย่างสัจจริงและชัดเจนแล้ว

และเราจะเงียบเฉย(การงดออกความเห็น คือ ไม่กล่าวยืนยันหรือปฏิเสธใดๆ ทั้งสิ้น)ต่อสิ่งที่อัลลอฮฺและท่านศาสนทูตได้เงียบเฉย

เราเห็นว่าการยึดมั่นในวิธีการนี้ถือว่าเป็นฟัรฎูที่จำเป็น ทั้งนี้เนื่องจากว่าสิ่งที่อัลลอฮฺทรงยืนยันแก่ตัวพระองค์เอง หรือทรงปฏิเสธจากตัวพระองค์เองนั้น คือการบอกเล่าถึงตัวของพระองค์ ซึ่งพระองค์ย่อมต้องเป็นผู้ที่รอบรู้ที่สุดเกี่ยวกับตัวพระองค์เอง และย่อมเป็นผู้สัจจริงที่สุดในการบอกเล่าและดีที่สุดในการชี้แจง ในขณะที่บ่าวทั้งหลายนั้นไม่มีทางที่จะมีความรู้เกี่ยวกับพระองค์ได้ครอบคลุมโดยเด็ดขาด

และสิ่งที่ศาสนทูตของพระองค์ได้ยืนยันต่ออัลลอฮฺ หรือได้ปฏิเสธจากพระองค์นั้น ก็คือการบอกเล่าของท่านศาสนทูตถึงเอกองค์อัลลอฮฺ ซึ่งท่านศาสนทูตย่อมเป็นคนที่รู้จักพระองค์ดีที่สุดมากกว่าคนอื่นใด และเป็นคนที่ปรารถนาดีที่สุดต่อมวลมนุษย์ ท่านยังเป็นคนที่สัจจริงที่สุดและพูดกล่าวได้ชัดเจนที่สุดอีกด้วย

ดังนั้น ในพระดำรัสของอัลลอฮฺและวจนะของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น ย่อมเป็นความรู้ที่สมบูรณ์ มีความสัจจริง และความชัดเจนอย่างที่สุดแล้ว จึงไม่มีข้ออ้างใดๆ ที่สามารถจะบอกปัดไม่ยอมรับ หรือมีความลังเลสงสัยในการตอบรับมันอีกต่อไป

ภาค

การยืนยันและการปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮฺตามวิถีทางแห่งอัลกุรอานและสุนนะฮฺ และแนวทางของสะลัฟและอุละมาอ์

การยืนยันต่อตัวบทหลักฐานตามที่มีปรากฏ

การประกาศไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของกลุ่มที่บิดเบือน กลุ่มที่ปฏิเสธ และกลุ่มที่สุดโต่ง

ทุกสิ่งข้างต้นที่เราได้กล่าวถึงคุณลักษณะของอัลลอฮฺ ทั้งโดยรวมและโดยละเอียด ไม่ว่าจะเป็นการยืนยันหรือการปฏิเสธนั้น แท้จริงแล้ว เราได้ยึดมั่นตามพระคัมภีร์ของอัลลอฮฺ และสุนนะฮฺแห่งศาสนทูตของพระองค์ รวมทั้งดำเนินตามวิถีทางของบรรดาสะลัฟ(บรรพบุรุษยุคแรก)แห่งประชาชาติอิสลาม และเหล่าผู้นำแห่งทางนำหลังจากพวกเขา

เรามีความเห็นว่าวาญิบที่จะต้องปล่อยผ่านตัวบทของหลักฐานจากอัลกุรอานและสุนนะฮฺให้เป็นไปตามที่มันปรากฏ และต้องยึดถือความหมายตามความเป็นจริงของมันตามที่คู่ควรเหมาะสมกับอัลลอฮฺผู้เกรียงไกรและยิ่งใหญ่

อีกทั้ง เราขอประกาศไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของบรรดาผู้บิดเบือนตัวบท (ตะหฺรีฟ) ที่ได้เบี่ยงเบนคำอธิบายคุณลักษณะของอัลลอฮฺออกไปจากเป้าประสงค์ของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์

และไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของบรรดาผู้ปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮฺโดยสิ้นเชิง (ตะอฺฏีล) ซึ่งได้ปฏิเสธความหมายเดิมที่มันบ่งชี้ตามเป้าประสงค์ของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์

และไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของบรรดาผู้สุดโต่ง ที่ยึดใช้ความหมายของมันด้วยการเปรียบเทียบ(ตัมษีล) หรือพยายามที่จะระบุความหมายด้วยการอธิบายรูปแบบและวิธีการ(ตักยีฟ)

ความสัจจริงของหลักฐาน และการไม่ค้านกันเองของหลักฐานจากอัลกุรอานและสุนนะฮฺ

เรารู้อย่างมั่นใจว่า สิ่งที่มีมาตามคัมภีร์ของอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์นั้น ย่อมต้องสัจจริง ไม่มีการค้านหรือขัดแย้งกันเองระหว่างหลักฐานเหล่านั้น เพราะอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ ٱللَّهِ لَوَجَدُوا۟ فِيهِ ٱخْتِلَـٰفًا كَثِيرًا ﴾ النساء: ٨٢

ความว่า “พวกเขาไม่ได้พินิจอัลกุรอานดูดอกหรือ? และถ้าหากว่ามันมาจากผู้อื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮฺ แน่แท้พวกเขาย่อมต้องพบกับความขัดแย้งมากมายในนั้น” (อัน-นิสาอ์ 82)

และเพราะการค้านหรือขัดแย้งกันเองระหว่างหลักฐานนั้น ย่อมหมายถึงการปฏิเสธระหว่างหลักฐานกันเองด้วย ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้และไม่เกิดขึ้นกับพระดำรัสของอัลลอฮฺและวจนะของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ส่วนผู้ใดที่อ้างว่า ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺและสุนนะฮฺของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หรือระหว่างทั้งสองอย่างนั้นมีการค้านหรือขัดแย้งกันเองแล้วไซร้ นั่นย่อมเป็นเพราะเขาผู้นั้นมีเจตนาที่ไม่ดีและมีหัวใจที่เบี่ยงเบน ดังนั้น ขอให้เขากลับตัวต่ออัลลอฮฺและละเลิกจากความหลงผิดของเขาเสีย

และผู้ใดที่คาดเดาไปว่ามีการค้านหรือขัดแย้งกันเองในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ หรือในสุนนะฮฺของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม หรือคาดเดาว่ามีการขัดแย้งกันระหว่างอัลกุรอานและสุนนะฮฺนั้น ย่อมเป็นเพราะการที่เขาด้อยความรู้ หรือด้อยความเข้าใจ หรือมีความบกพร่องในการพินิจพิเคราะห์ไตร่ตรอง ดังนั้น ให้เขาหาความรู้เพิ่มมากขึ้น และพยายามพินิจพิเคราะห์อย่างแน่วแน่ จนกระทั่งความจริงเป็นที่ประจักษ์แก่เขา และหากยังไม่ประจักษ์แก่เขาอีกก็จงมอบหมายมันต่อผู้ที่รู้ และจงเลิกที่จะคาดเดาเอง พร้อมทั้งให้กล่าวเหมือนที่บรรดาผู้มีความรู้หนักแน่นได้กล่าวว่า

﴿ءَامَنَّا بِهِۦ كُلٌّ مِّنۡ عِندِ رَبِّنَاۗ﴾ آل عمران: ٧

ความว่า “เราได้ศรัทธาต่อมัน ทั้งหมดล้วนมาจาก ณ ที่พระผู้อภิบาลของเรา” (อาล อิมรอน 7)

พึงทราบเถิดว่า ย่อมไม่มีการค้านกันเองในคัมภีร์อัลกุรอานและสุนนะฮฺ หรือการค้านกันระหว่างอัลกุรอานกับสุนนะฮฺ รวมทั้งไม่มีการขัดแย้งหรือการไม่สอดคล้องกันอีกด้วย

ภาค

การศรัทธาต่อมะลาอิกะฮฺ

เราศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮฺ(เทวทูต)ของอัลลอฮฺ โดยที่เราศรัทธาว่าพวกเขานั้น...

﴿عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِٱلْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِۦ يَعْمَلُونَ﴾ الأنبياء: ٢٦ – ٢٧

ความว่า “คือปวงบ่าวทั้งหลายที่ได้รับเกียรติ พวกเขาจะไม่พูดตัดหน้าพระองค์ และพวกเขาจะทำตามคำสั่งของพระองค์” (อัล-อันบิยาอ์ 26-27)

อัลลอฮฺได้สร้างพวกเขาจาก *นูรฺ* (แสงรัศมี) แล้วพวกเขาก็ได้ยืนหยัดอิบาดะฮฺต่อพระองค์และนอบน้อมต่อการเชื่อฟังพระองค์

﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ الأنبياء: ١٩ – ٢٠

ความว่า “พวกเขาไม่หยิ่งในการที่จะอิบาดะฮฺต่อพระองค์ และไม่เคยอ่อนล้า พวกเขาจะกล่าวตัสบีหฺทั้งกลางคืนและกลางวันโดยไม่เหนื่อยหน่าย” (อัล-อันบิยาอ์ 19-20)

อัลลอฮฺได้ปิดกั้นเราไม่ให้มองเห็นพวกเขา พระองค์อาจจะเปิดให้บ่าวของพระองค์บางคนได้เห็น ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เห็นมะลาอิกะฮฺญิบรีลในรูปจริงของท่าน ซึ่งมีปีกหกร้อยอันที่ยิ่งใหญ่ไพศาลเต็มห้วงเวหา (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 3232 และมุสลิม 174)

นอกจากนี้ ญิบรีลยังเคยแปลงกายเป็นมนุษย์ให้มัรยัม(มาเรียม มารดาของศาสนทูตอีซาหรือเยซู)ได้เห็น ท่านได้พูดกับนางและนางก็พูดกับท่าน

เช่นเดียวกับที่ญิบรีลเคยมาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งขณะนั้นมีเศาะหาบะฮฺนั่งอยู่พร้อมๆ กับท่าน โดยที่ญิบรีลมาในร่างของชายแปลกหน้า ที่ไม่มีร่องรอยของการเดินทาง ใส่เสื้อผ้าสีขาวกระจ่างและมีผมดกดำ แล้วเข้ามานั่งกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยประชิดหัวเข่าของเขาเข้ากับหัวเข่าของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และวางมือของเขาบนหน้าขาทั้งสองของท่าน อีกทั้งยังได้พูดสนทนากับท่านด้วย ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้สนทนากับเขา แล้วท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้ชี้แจงให้เศาะหาบะฮฺทราบว่า เขาผู้นั้นคือมะลาอิกะฮฺ ญิบรีล (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 50 และมุสลิม 8)

หน้าที่ต่าง ๆ ของมะลาอิกะฮฺ

และเราศรัทธาว่า บรรดามะลาอิกะฮฺนั้นมีหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งในจำนวนนั้นคือ **ญิบรีล** ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับวะห์ยู หรือการส่งวิวรณ์แห่งพระผู้เป็นเจ้า โดยท่านจะนำสารแห่งวิวรณ์นั้นจากอัลลอฮฺมาให้กับบรรดานบีและรอซูลของพระองค์ตามที่ทรงประสงค์

และ **มิกาอีล** ที่รับหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับฝนและพืชพรรณต่างๆ

และ **อิสรอฟีล** ที่รับหน้าที่เป่าแตรเมื่อถึงเวลาปลิดชีวิตทุกสรรพสิ่ง และเป่าอีกครั้งเพื่อการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮฺ

และ **มะละกุล เมาตฺ** ที่รับหน้าที่ปลิดวิญญาณสิ่งมีชีวิตเมื่อถึงกำหนดเวลาตาย

และ **มะละกุล ญิบาล** ที่รับหน้าที่ดูแลภูเขาต่างๆ

และ **มาลิก** ที่รับหน้าที่เป็นยามผู้เฝ้าดูแลนรก

นอกจากนี้ ยังมีเหล่ามะลาอิกะฮฺที่รับหน้าที่ดูแลทารกในครรภ์ อีกพวกหนึ่งมีหน้าที่คอยพิทักษ์ปกป้องมนุษย์ และยังมีอีกพวกที่รับหน้าที่คอยจดบันทึกการงานต่างๆ ของมนุษย์ ซึ่งแต่ละคนนั้นจะมีมะลาอิกะฮฺประจำตัวอยู่สองท่าน

﴿ عَنِ ٱلۡيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ قَعِيدٞ ١٧ مَّا يَلۡفِظُ مِن قَوۡلٍ إِلَّا لَدَيۡهِ رَقِيبٌ عَتِيدٞ ﴾

ق: ١٧ – ١٨

ความว่า “จากทางขวาและทางซ้ายมีมะลาอิกะฮฺนั่งอยู่ เขา(มนุษย์) จะไม่เอ่ยเอื้อนกล่าวคำใดๆ เว้นแต่ ณ ที่เขานั้นมีทั้งมะลาอิกะฮฺ *เราะกีบ* (ผู้เฝ้า) และ *อะตีด* (ผู้เตรียมบันทึก) อยู่ด้วย” (กอฟ 17-18)

มะลาอิกะฮฺอีกกลุ่มจะรับหน้าที่ในการสอบสวนคนตายเมื่อเขาถูกส่งเข้าสู่หลุมฝังศพ ซึ่งจะมีมะลาอิกะฮฺสองท่านมาหาเพื่อสอบสวนเขาเกี่ยวกับพระเจ้า ศาสนา และศาสนทูตของเขา ซึ่งอัลลอฮฺได้บอกว่า ..

﴿ يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱلۡقَوۡلِ ٱلثَّابِتِ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَۚ وَيَفۡعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ﴾

إبراهيم: ٢٧

ความว่า “อัลลอฮฺจะทรงให้ความหนักแน่นแก่บรรดาผู้ศรัทธาหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคงในชีวิตนี้และในปรโลก และอัลลอฮฺจะทรงให้บรรดาผู้อธรรมต้องหลงทาง และอัลลอฮฺทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” (อิบรอฮีม 27)

และยังมีมะลาอิกะฮฺที่รับหน้าที่ดูแลชาวสวรรค์

﴿يَدۡخُلُونَ عَلَيۡهِم مِّن كُلِّ بَابٖ ٢٣ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُم بِمَا صَبَرۡتُمۡۚ فَنِعۡمَ عُقۡبَى ٱلدَّارِ﴾ الرعد: ٢٣ – ٢٤

ความว่า “พวกเขา(มะลาอิกะฮฺ)จะเข้าไปหาพวกเขาเหล่านั้น(ชาวสวรรค์)จากทุกๆ ประตู โดยกล่าวแก่ชาวสวรรค์เหล่านั้นว่า ศานติจงประสบแก่พวกท่าน เพราะการที่พวกท่านได้อดทน ดังนั้น มันคือที่พำนักสุดท้ายที่ดียิ่งแล้ว” (อัร-เราะอฺดุ 23-24)

บัยตุลมะอฺมูรฺ สถานที่อิบาดะฮฺของมะลาอิกะฮฺ

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้บอกว่า ณ ท้องฟ้านั้น มีสถานที่ที่เรียกว่า *บัยตุล มะอฺมูรฺ* ซึ่ง ทุกๆ วันจะมีมะลาอิกะฮฺเข้าไปละหมาดในนั้นเจ็ดหมื่นท่านด้วยกัน ซึ่งเมื่อมะลาอิกะฮฺท่านใดเข้าไปละหมาดในนั้นแล้วก็จะไม่มีการหวนกลับมาอีก เพราะนั่นคือการมาครั้งเดียวและครั้งสุดท้ายสำหรับเขา (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 3207 และมุสลิม 164)

ภาค

การศรัทธาต่อคัมภีร์ต่าง ๆ

การประทานคัมภีร์แก่บรรดาศาสนทูต

เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺได้ประทานคัมภีร์ต่างๆ ลงมายังบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เพื่อเป็นหลักฐานในการอ้างความชอบธรรมเหนือปวงบ่าว และเป็นตำราให้บรรดาผู้ปฏิบัติความดีต่างๆ ได้อ้างอิง ให้บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นได้ใช้สั่งสอนความรู้และขัดเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์

เราศรัทธาว่า อัลลอฮฺได้ประทานคัมภีร์มายังรอซูล(ศาสนทูต)ทุกคน เนื่องด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلْقِسْطِ ۖ ﴾الحديد: ٢٥

ความว่า “โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเรามาพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง และเราได้ประทานคัมภีร์และตราชูแห่งความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่ด้วยความยุติธรรม” (อัล-หะดีด 25)

คัมภีร์ต่าง ๆ ที่เรารู้จัก

คัมภีร์บางเล่มที่เรารู้จักก็คือ

ก. เตารอต (โทราห์) เป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮฺได้ประทานมายังนบี มูซา(โมเสส) อะลัยฮิสสลาม และเป็นคัมภีร์ที่ใหญ่ที่สุดสำหรับชนเผ่าบนี อิสรออีล (ชาวยิว)

﴿ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسْلَمُوا۟ لِلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلْأَحْبَارُ بِمَا ٱسْتُحْفِظُوا۟ مِن كِتَٰبِ ٱللَّهِ وَكَانُوا۟ عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ ﴾المائدة: ٤٤

ความว่า “ในนั้นมีข้อแนะนำและแสงสว่าง ซึ่งบรรดานบีที่สวามิภักดิ์ได้ใช้พิพากษาชาวยิว และบรรดาผู้ที่รู้แล้วในอัลลอฮฺและนักปราชญ์ทั้งหลาย(ก็ได้ใช้ *เตารอต* ตัดสินด้วยเช่นกัน) เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้(นั่นคือ)คัมภีร์ของอัลลอฮฺ และพวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้นด้วย” (อัล-มาอิดะฮฺ 44)

ข. อินญีล (ไบเบิล) เป็นคัมภีร์ที่ทรงประทานลงมายังนบี อีซา(เยซู) อะลัยฮิสสลาม ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่มายืนยันความสัจจริงของคัมภีร์เตารอตและเติมแต่งทำให้มันสมบูรณ์

﴿ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴾المائدة: ٤٦

ความว่า “และเราได้ให้ *อินญีล* แก่เขา ซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง และเป็นคัมภีร์ที่ยืนยันความสัจจริงของคัมภีร์เล่มก่อนหน้า อันได้แก่คัมภีร์เตารอต อีกทั้งยังเป็นคำแนะนำและคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย” (อัล-มาอิดะฮฺ 46)

ค. ซะบูรฺ ซึ่งทรงประทานลงมายังนบี ดาวูด(เดวิด) อะลัยฮิสสลาม

ง. ศุหุฟ ของนบี อิบรอฮีม(อับราฮัม)และมูซา อะลัยฮิมัศเศาะลาตุวัสสลาม

จ. อัลกุรอาน คัมภีร์อันยิ่งใหญ่ ที่ทรงประทานลงมายังศาสนทูตของพระองค์ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งเป็นผู้ปิดท้ายบรรดานบีทั้งหลาย

﴿هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ﴾ البقرة: ١٨٥

ความว่า "เป็นทางนำแก่มนุษยชาติ และเป็นข้อกระจ่างแห่งทางนำและการแยกแยะ" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 185)

ซึ่งมัน ..

﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ﴾ المائدة: ٤٨

ความว่า "เป็นสิ่งยืนยันความสัจจริงของคัมภีร์เล่มก่อนหน้า และเป็นสิ่งที่มาควบคุมเหนือคัมภีร์เหล่านั้น" (อัล-มาอิดะฮฺ 48)

อัลกุรอาน ยกเลิกคัมภีร์เล่มก่อนหน้าทั้งหมด และได้รับการพิทักษ์จากอัลลอฮฺ

แล้วอัลลอฮฺก็ได้ยกเลิกคัมภีร์ทั้งหมดในอดีตด้วยคัมภีร์อัลกุรอาน และทรงรับที่จะพิทักษ์รักษามันให้ปลอดรอดพ้นจากการทำลายของผู้คิดร้ายและจากการหันเหของผู้บิดเบือน

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٩﴾ الحجر: ٩

ความว่า "แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานลงมา และแท้จริง เราจะเป็นผู้พิทักษ์รักษามัน" (อัล-หิจญ์รฺ 9)

และเหตุที่พระองค์ทรงพิทักษ์อัลกุรอานไว้ ก็เนื่องจากว่าพระองค์จะทรงให้มันยืนหยัดเป็นหลักฐานแก่มนุษย์ทั้งปวงตราบจนวันกิยามะฮฺ

การแก้ไขบิดเบือนคัมภีร์ก่อน ๆ

ส่วนคัมภีร์ต่างๆ ก่อนหน้านั้น แท้จริงแล้ว มันเป็นคัมภีร์ที่ใช้ชั่วคราวในช่วงระยะเวลาที่กำหนด จนกว่าจะมีคัมภีร์อื่นถูกประทานลงมาเพื่อยกเลิกมัน พร้อมทั้งชี้แจงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการบิดเบือนหรือแก้ไข ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์เหล่านั้นจึงไม่บริสุทธิ์จากสิ่งดังกล่าว ดังที่ปรากฏว่ามีการบิดเบือน การเพิ่มเติม และการตัดทิ้งเกิดขึ้น

﴿مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ﴾ النساء: ٤٦

ความว่า "ในหมู่พวกยิว มีผู้ที่ทำการดัดแปลงแก้ไขถ้อยคำให้เบี่ยงเบนจากที่เดิมๆ ของมัน" (อัน-นิสาอ์ 46)

﴿فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ ٱلْكِتَٰبَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشْتَرُوا۟ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ﴾ البقرة: ٧٩

ความว่า "ดังนั้น ความวิบัติจงมีแด่ผู้เขียนคัมภีร์ด้วยมือของพวกเขา แล้วกล่าวว่า นี่คือสิ่งที่มาจากอัลลอฮฺ เพื่อที่พวกเขาจะได้ขายมันด้วยราคาที่น้อยนิด ดังนั้น ความวิบัติจงมีแด่พวกเขา จากสิ่งที่มือของพวกเขาเขียนขึ้น และความวิบัติจงมีแด่พวกเขา จากสิ่งที่พวกเขาขวนขวายมา" (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 79)

﴿ قُلْ مَنْ أَنزَلَ ٱلْكِتَـٰبَ ٱلَّذِى جَآءَ بِهِۦ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۖ تَجْعَلُونَهُۥ
قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۖ ﴾ الأنعام: ٩١

ความว่า "จงกล่าวเถิดว่า ผู้ใดเล่าที่ได้ทรงประทานคัมภีร์ที่มูซานำมาเป็นแสงสว่างและคำแนะนำแก่มนุษย์ ซึ่งพวกเจ้าได้บันทึกมันไว้เป็นกระดาษ โดยที่พวกเจ้าเปิดเผยมัน(บางส่วน) และยังปกปิดมันไว้อีกมากมาย" (อัล-อันอาม 91)

﴿ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُۥنَ أَلْسِنَتَهُم بِٱلْكِتَـٰبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ
ٱلْكِتَـٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلْكِتَـٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا
هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ
لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلْكِتَـٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ
كُونُوا۟ عِبَادًا لِّى مِن دُونِ ٱللَّهِ ﴾ آل عمران: ٧٨ – ٧٩

ความว่า "และแท้จริง จากหมู่พวกเขานั้น มีคนกลุ่มหนึ่งที่ตวัดลิ้นอ่านคัมภีร์อย่างไพเราะ เพื่อให้พวกเจ้าหลงคิดว่ามันเป็นเนื้อหาจากคัมภีร์ ทั้งๆ ที่มันมิได้มาจากคัมภีร์แต่อย่างใด และพวกเขากล่าวว่า มันมาจากที่อัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่มันมิใช่มาจากอัลลอฮฺ และพวกเขากล่าวความเท็จด้วยการแอบอ้างอัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่พวกเขาก็รู้กันดีอยู่ ทั้งนี้ ไม่เคยปรากฏมีบุคคลใดที่อัลลอฮฺทรงประทานคัมภีร์ กฎหมายพิพากษา และการเป็นนบีแก่เขา แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนว่า 'ท่านทั้งหลายจงเป็นบ่าวของฉันเถิด ไม่ต้องเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ'

(กล่าวคือ พวกยิวอ้างว่าท่านนบีอีซาเป็นพระเจ้าโดยแบ่งภาคมาเกิดเป็นพระบุตร ในการนี้พวกเขาจึงเป็นบ่าวของท่าน ทั้งๆ ที่ท่านมิได้ประกาศตนว่าเป็นพระเจ้าและมิได้เชิญชวนให้พวกเขาเป็นบ่าวของท่านแต่อย่างใดเลย)" (อาล อิมรอน 78-79)

﴿ يَـٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
كَثِيرًا مِّمَّا كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ ٱلْكِتَـٰبِ وَيَعْفُوا۟ عَن
كَثِيرٍ ۚ قَدْ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَـٰبٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾
يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَـٰمِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَـٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِهِۦ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ
هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ ۚ ﴾ المائدة: ١٥ – ١٧

ความว่า "โอ้ ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย ! แท้จริงรอซูลของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว โดยที่เขาจะชี้แจงแก่พวกเจ้าซึ่งสิ่งที่พวกเจ้าปกปิดไว้มากมายจากเนื้อหาในคัมภีร์ และงดพูด(สิ่งที่ไม่จำเป็นต้องพูดถึง)อีกมากมาย แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮฺและคัมภีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มาถึงพวกเจ้าแล้ว ด้วยคัมภีร์นี้แหละ อัลลอฮฺจะทรงแนะนำหนทางแห่งความศานติแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระองค์ และจะทรงนำพวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วยการอนุมัติของพระองค์ และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง แน่นอน ย่อมได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วสำหรับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นคือ อัล-มะสีหฺ บุตรของมัรยัม" (อัล-มาอิดะฮฺ 15-17)

การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต และเหตุผลของการแต่งตั้งศาสนทูต

ศาสนทูตคนแรกและคนสุดท้าย

เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงส่งบรรดาศาสนทูตมายังมวลมนุษย์เพื่อ

﴿ مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴾النساء: ١٦٥

ความว่า "เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้แจ้งข่าวร้าย เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวกับอัลลอฮฺได้ หลังจากที่มีบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นแล้ว และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง" (อัน-นิสาอ์ 165)

และเราศรัทธาว่า ศาสนทูตคนแรกที่รับหน้าที่เผยแผ่ก็คือ *นูหฺ* ส่วนคนสุดท้ายคือ *มุหัมมัด* ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิม วะสัลลัม อัจญ์มะอีน

﴿ إِنَّآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ كَمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ نُوحٖ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعۡدِهِۦۚ ﴾ النساء: ١٦٣

ความว่า "แท้จริง เราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่นูหฺ และบรรดานบีหลังจากเขา" (อัน-นิสาอ์ 163)

﴿ مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَۗ ﴾ الأحزاب: ٤٠

ความว่า "มุหัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า แต่เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ และเป็นคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี" (อัล-อะหฺซาบ 40)

ศาสนทูตที่ประเสริฐที่สุด

และเราเชื่อว่าผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเขาคือมุหัมมัด จากนั้นคืออิบรอฮีม จากนั้นคือมูซา จากนั้นคือนูหฺ และอีซา บุตร มัรยัม ตามลำดับ ซึ่งถูกระบุจำเพาะเจาะจงในพระดำรัสของอัลลอฮฺว่า

﴿ وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِيثَٰقَهُمۡ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٖ وَإِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۖ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ﴾ الأحزاب: ٧

ความว่า "และจงรำลึกถึง ตอนที่เราได้ขอคำมั่นสัญญาจากบรรดานบีทั้งหลาย จากเจ้า(นบีมุหัมมัด) จากนูหฺ จากอิบรอฮีม จากมูซา และจากอีซาบุตรของมัรยัม และเราได้ขอคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา" (อัล-อะหฺซาบ 7)

บทบัญญัติของศาสนทูตมุหัมมัดครอบคลุมบทบัญญัติของศาสนทูตทั้งหมด

และเรายึดมั่นว่า บทบัญญัติของศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น ได้ครอบคลุมและรวมไว้ซึ่งความประเสริฐต่างๆ ที่มีอยู่ในบทบัญญัติของบรรดาศาสนทูตผู้ทรงเกียรติทั้งหลายที่ได้รับการระบุอย่างจำเพาะเจาะจงเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เพราะอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ وَمَا وَصَّيۡنَا بِهِۦٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓۖ أَنۡ أَقِيمُواْ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُواْ فِيهِۚ ﴾ الشورى: ١٣

ความว่า "พระองค์ได้ทรงกำหนดบทบัญญัติทางศาสนาแก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูหฺ และสิ่งที่เราได้ประทานวิวรณ์แก่เจ้า ก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม มูซา และอีซา ว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา" (อัช-ชูรอ 13)

ศาสนทูตปราศจากคุณลักษณะการเป็นพระเจ้า

และเราศรัทธาว่า ศาสนทูตทุกคนนั้นเป็นมนุษย์ พวกเขาไม่ได้มีคุณสมบัติแห่งการเป็นพระเจ้าเลยแม้แต่น้อย อัลลอฮฺได้ตรัสถึงคำพูดของนูหฺซึ่งเป็นศาสนทูตคนแรกว่า

﴿ وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ إِنِّي مَلَكٞ ﴾ هود: ٣١

ความว่า "ฉันมิได้กล่าวแก่พวกท่านว่า ณ ที่ฉันมีขุมคลังของอัลลอฮฺอยู่ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งที่เร้นลับพ้นญาณวิสัย และฉันมิได้กล่าวว่าแท้จริงฉันนี้เป็นมะลาอิกะฮฺ" (ฮูด 31)

และพระองค์ได้สั่งให้ท่านนบีมุหัมมัดซึ่งเป็นศาสนทูตคนสุดท้ายให้กล่าวว่า

﴿ لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ وَلَآ أَقُولُ لَكُمۡ إِنِّي مَلَكٌ ﴾ الأنعام: ٥٠

ความว่า "ฉันไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ณ ที่ฉันมีขุมคลังของอัลลอฮฺอยู่ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งที่เร้นลับพ้นญาณวิสัย และฉันมิได้กล่าวว่าแท้จริงฉันเป็นมะลาอิกะฮฺ" (อัล-อันอาม 50)

﴿ لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ ﴾ الأعراف: ١٨٨

ความว่า "ฉันไม่ได้ครอบครองประโยชน์ใดๆ และโทษใดๆ ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์เท่านั้น" (อัล-อะอฺรอฟ 188)

﴿ إِنِّي لَآ أَمۡلِكُ لَكُمۡ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ٢١ قُلۡ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٞ وَلَنۡ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلۡتَحَدًا ٢٢ ﴾ الجن: ٢١ – ٢٢

ความว่า "แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกท่าน จงกล่าวเถิดว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮฺได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย" (อัล-ญิน 21-22)

และเราศรัทธาว่า บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นล้วนเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ ที่พระองค์ทรงให้เกียรติพวกเขาด้วยการประทานสารแห่งพระองค์ลงมายังพวกเขา และพระองค์ได้ให้คุณลักษณะแก่พวกเขาด้วยสถานะแห่ง *อุบูดิยะฮฺ* หรือการเป็นบ่าวที่สมบูรณ์ ซึ่งมันเป็นสถานะที่สูงสุดสำหรับพวกเขา และพระองค์ได้ชื่นชมยกย่องพวกเขาด้วยสถานะดังกล่าวนั้นอีกด้วย

พระองค์ได้ตรัสถึงนูหฺผู้เป็นศาสนทูตคนแรกว่า

﴿ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴾
الإسراء: ٣

ความว่า "เผ่าพันธุ์ที่เราได้บรรทุก(ไว้ในเรือ)กับนบีนูหฺ แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้รู้จักขอบคุณยิ่ง" (อัล-อิสรออ์ 3)

และพระองค์ยังได้กล่าวถึงมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ผู้เป็นศาสนทูตคนสุดท้ายว่า

﴿ تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ لِلْعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ﴾
الفرقان: ١

ความว่า "ประเสริฐยิ่งพระผู้ทรงประทานอัลกุรอานลงมาให้กับบ่าวของพระองค์ เพื่อให้เขาได้เป็นผู้ตักเตือนแก่โลกทั้งมวล" (อัล-ฟุรกอน)

และพระองค์ได้ตรัสถึงศาสนทูตคนอื่นๆ ว่า

﴿ وَٱذْكُرْ عِبَٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ أُو۟لِى ٱلْأَيْدِى وَٱلْأَبْصَٰرِ ﴾ ص: ٤٥

ความว่า "และจงระลึกถึงปวงบ่าวของข้า ทั้งอิบรอฮีม อิสหาก และยะอฺกูบ ซึ่งเป็นบ่าวทั้งหลายผู้มีมือและตา(หมายถึงมีความรู้ การปฏิบัติ ความเข้มแข็งและสายตาอันยาวไกล)" (ศอด 45)

﴿ وَٱذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُۥدَ ذَا ٱلْأَيْدِ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴾ ص: ١٧

ความว่า "และจงระลึกถึงบ่าวของเรา ดาวูดผู้มีความเข้มแข็ง(ทั้งความรู้และการปฏิบัติ) แท้จริง เขาเป็นผู้นอบน้อมยิ่ง(ต่อพระองค์อัลลอฮฺ)" (ศอด 17)

﴿ وَوَهَبْنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيْمَٰنَ ۚ نِعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴾ ص: ٣٠

ความว่า "และเราได้ประทานให้กับดาวูดซึ่ง(บุตรชายของเขา) สุลัยมาน เขานั้นเป็นยอดบ่าว แท้จริง เขาเป็นผู้นอบน้อมยิ่ง" (ศอด 30)

พระองค์ได้ตรัสถึงอีซา(เยซู)บุตรของมัรยัมว่า

﴿ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴾
الزخرف: ٥٩

ความว่า "เขา(อีซา)มิใช่ใครอื่นใด นอกจากเป็นบ่าวคนหนึ่ง ซึ่งเราได้ให้ความโปรดปรานแก่เขา และเราได้ทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่วงศ์วานของอิสรออีล" (อัซ-ซุครุฟ 59)

อิสลาม คือบทบัญญัติของศาสนทูตมุหัมมัดที่อัลลอฮฺทรงเลือกสรรให้เป็นบทบัญญัติสุดท้าย

และเราศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงปิดท้ายสารแห่งพระองค์ ด้วยสารแห่งศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และได้ส่งท่านมายังมวลมนุษย์ทั้งโลก ด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ

﴿ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلْأُمِّيِّ ٱلَّذِي يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾ الأعراف: ١٥٨

ความว่า "จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย! แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกท่านทั้งมวล ซึ่งพระองค์นั้นทรงถือกรรมสิทธิ์แห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่งเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺและพระดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขาเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับทางนำ" (อัล-อะอฺรอฟ 158)

และเราศรัทธาว่าบทบัญญัติของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คือศาสนาอิสลามที่อัลลอฮฺทรงโปรดปรานเลือกสรรให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์จะไม่ทรงรับศาสนาอื่นนอกจากอิสลาม พระองค์ตรัสว่า

﴿ إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ ﴾آل عمران: ١٩

ความว่า "แท้จริง ศาสนา ณ ที่อัลลอฮฺนั้น คือ อิสลาม" (อาล อิมรอน 19)

﴿ ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا ﴾ المائدة: ٣

ความว่า "วันนี้ข้าได้ทำให้ศาสนาของพวกเจ้าสมบูรณ์แล้ว และข้าได้ทำให้ความกรุณาเมตตาของข้าที่มีต่อพวกเจ้าครบถ้วนสมบูรณ์

และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว" (อัล-มาอิดะฮฺ 3)

﴿ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي ٱلْآخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴾ آل عمران: ٨٥

ความว่า "และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน" (อาล อิมรอน 85)

การอ้างศาสนาอื่นนอกจากอิสลาม

และเราเห็นว่า ใครก็ตามที่อ้างว่า ณ วันนี้มีศาสนาอื่นที่อัลลอฮฺทรงตอบรับนอกเหนือไปจากศาสนาอิสลาม ไม่ว่าจะเป็นศาสนายูดาย คริสต์ หรืออื่นๆ เขาผู้นั้นก็ย่อมเป็นกาฟิรฺ และถ้าหากว่าคนที่อ้างนั้นเป็นมุสลิมแต่เดิม เขาก็ต้องถูกเรียกตัวมาเพื่อให้เตาบะฮฺกลับตัว ถ้าเขาไม่ยอมกลับตัวก็ต้องโทษประหารฐานตกเป็นมุรตัด เพราะว่าเขาได้ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน

การปฏิเสธบทบัญญัติของศาสนทูตมุหัมมัด หมายถึงการไม่ศรัทธาต่อศาสนทูตคนอื่น ๆ ด้วย

และเราเห็นว่า ใครก็ตามที่ปฏิเสธศรัทธาต่อสารของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ถูกส่งมายังมนุษย์ทั้งมวล เขาผู้นั้นก็ย่อมกลายเป็นผู้ปฏิเสธต่อสารแห่งศาสนทูตทั้งมวลโดยปริยาย แม้กระทั่งกับศาสนทูตที่ตนอ้างว่าได้ยึดถือศรัทธาก็ตามที เพราะอัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴾ الشعراء: ١٠٥

ความว่า "พวกของนูหฺได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต" (อัช-ชุอะรออ์ 105)

พระองค์ได้บอกว่าชนของนูหฺที่ระบุในอายะฮฺนั้นเป็นผู้ปฏิเสธต่อศาสนทูตทั้งหมด ทั้งๆ ที่นูหฺเป็นศาสนทูตคนแรก และยังไม่เคยมีศาสนทูตคนใดมาก่อนหน้าท่านเลย

และพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ﴾ النساء: ١٥٠ – ١٥١

ความว่า "แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮฺและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ อีกทั้งต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮฺและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และกล่าวว่าเราศรัทธาต่อบางคนและปฏิเสธต่ออีกบางคน และพวกเขาต้องการที่จะยึดเอาทางใดทางหนึ่งในระหว่างนั้น ชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแท้จริง และเราได้เตรียมไว้แล้วซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย" (อัน-นิสาอ์ 150-151)

ไม่มีศาสนทูตคนใดอีกหลังจากท่านนบีมุหัมมัด และหุก่มการกล่าวอ้างเป็นศาสนทูต

และเราศรัทธาว่า ไม่มีนบีคนใดอีกแล้วหลังจากท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และผู้ใดก็ตามที่อ้างว่าเป็นนบี หรือเชื่อว่ามีนบีอีกหลังจากท่าน เขาผู้นั้นก็เป็นกาฟิรฺ เพราะเขาได้ปฏิเสธต่ออัลกุรอานและสุนนะฮฺ รวมทั้ง *อิจญ์มาอฺ หรือ*การเห็นพ้องของประชาชาติอิสลาม

และเราศรัทธาว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นมีเหล่าเคาะลีฟะฮฺผู้ปกครองที่สืบทอดการดูแลประชาชาติหลังจากท่าน ทั้งในด้านความรู้ การเผยแผ่ และการปกครอง และผู้ที่ประเสริฐที่สุดและคู่ควรที่สุดสำหรับตำแหน่งนั้นก็คือ อบู บักรฺ อัศ-ศิดดีก จากนั้นก็คืออุมัรฺ บิน อัล-ค็อฏฏอบ จากนั้นก็อุษมาน บิน อัฟฟาน จากนั้นก็เป็นอะลี บิน อบี ฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม อัจญ์มะอีน

เช่นนี้แหล่ะคือเกียรติหรือสถานะของพวกเขาในแง่ของการเป็นเคาะลีฟะฮฺเหมือนกับความประเสริฐของพวกเขาในแง่ของบทบัญญัติทางศาสนา และอัลลอฮฺนั้น – พระองค์ย่อมเปี่ยมด้วยวิทยปัญญาและความปรีชาญาณยิ่ง – พระองค์ย่อมไม่ทรงกำหนดให้ผู้ใดเป็นเคาะลีฟะฮฺในยุคที่ประเสริฐที่สุด ในขณะที่มีผู้อื่นซึ่งคู่ควรและเหมาะสมกว่ากับตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺนั้น

และเราศรัทธาว่า ผู้ที่ประเสริฐน้อยกว่าในบรรดาเคาะลีฟะฮฺเหล่านั้น อาจจะมีคุณสมบัติบางประการที่เด่นเหนือกว่าผู้ที่ประเสริฐมากกว่าเขา แต่กระนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าคุณสมบัติดังกล่าวทำให้เขามีความประเสริฐเหนืออีกคนหนึ่งโดยสัมบูรณ์ เพราะแท้จริงแล้ว ปัจจัยแห่งความประเสริฐนั้นย่อมมีมากมายหลายประเภท

และเราศรัทธาว่า ประชาชาตินี้เป็นประชาชาติที่ดีที่สุด และอัลลอฮฺทรงให้เกียรติพวกเขามากที่สุด อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ كُنتُمۡ خَيۡرَ أُمَّةٍ أُخۡرِجَتۡ لِلنَّاسِ تَأۡمُرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَتَنۡهَوۡنَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِۗ ﴾ آل عمران: ١١٠

ความว่า "พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่ง ซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮฺ" (อาล อิมรอน 110)

ยุคที่ดีที่สุดคือยุคเศาะหาบะฮฺ จากนั้นคือยุคตาบิอีน และยุคตาบิอฺ อัต-ตาบิอีนตามลำดับ

กลุ่มที่ยืนหยัดบนความถูกต้องและได้รับความสำเร็จทุกยุคสมัย

และเราศรัทธาว่า กลุ่มชนที่ดีที่สุดของประชาชาตินี้คือบรรดาเศาะหาบะฮฺ จากนั้นก็เป็นบรรดา *ตาบิอีน* (ผู้ที่ทันกับสมัยเศาะหาบะฮฺ) จากนั้นก็เป็นบรรดา *ตาบิอฺ อัต-ตาบิอีน* (ผู้ที่ทันกับยุคตาบิอีน) และเราเชื่อว่าจะยังคงมีคนกลุ่มหนึ่งในหมู่ประชาชาติอิสลามที่ยังคงโดดเด่นด้วยสัจธรรม ซึ่งผู้มิหวังดีหรือผู้ที่ขัดแย้งกับพวกเขาไม่อาจจะทำร้ายพวกเขาได้ จนกระทั่งถึงเวลาบั้นปลายตามกำหนดการของอัลลอฮฺ

จุดยืนเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างเศาะหาบะฮฺ

และเราเชื่อมั่นว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นฟิตนะฮฺระหว่างเศาะหาบะฮฺนั้น เกิดมาจากการตีความซึ่งพวกเขาต่างก็ได้อาศัยการวินิจฉัยมาแล้ว ใครที่วินิจฉัยได้ถูกต้องก็ได้รับสองผลบุญ และใครที่วินิจฉัยผิดก็ยังได้รับหนึ่งผลบุญอยู่ อีกทั้งความผิดนั้นก็ได้รับการอภัยอีกด้วย

และเราเห็นว่า จำเป็นต้องหยุดกล่าวถึงเรื่องราวเลวร้ายและไม่ดีเกี่ยวกับพวกเขา โดยไม่กล่าวถึงพวกเขาเว้นแต่สิ่งที่เหมาะสมกับพวกเขา ด้วยการกล่าวยกย่องที่งดงาม และต้องทำให้ใจบริสุทธิ์จากความอคติ เคียดแค้น และอิจฉาริษยาต่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาเหล่านั้น เพราะอัลลอฮฺตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿لَا يَسْتَوِي مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ﴾ الحديد: ١٠

ความว่า "ย่อมไม่เท่าเทียมกันระหว่างพวกเจ้าที่ได้บริจาคและได้ต่อสู้ก่อนการพิชิต(นครมักกะฮฺ) ชนเหล่านั้นย่อมมีฐานะสูงกว่าบรรดาผู้บริจาคและต่อสู้ หลังการพิชิต(นครมักกะฮฺ) และอัลลอฮฺทรงสัญญาจะตอบแทนความดีงามแก่ทั้งสองฝ่าย" (อัล-หะดีด 10)

และพระองค์ตรัสถึงพวกเราว่า

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ الحشر: ١٠

ความว่า "และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา จะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่เราและพี่น้องของเรา ผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเรา และขอพระองค์อย่าได้ให้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ" (อัล-หัชรฺ 10)

ภาค

การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ

การศรัทธาต่อการฟื้นคืนชีพ

และเราศรัทธาต่อวันสุดท้าย นั่นคือวันกิยามะฮฺ ซึ่งจะไม่มีวันอื่นใดหลังจากนั้นอีก เป็นวันที่มวลมนุษย์จะถูกให้ฟื้นชีพขึ้นมาใหม่และมีชีวิตถาวร โดยหากไม่พำนักอยู่ในวิมานแห่งสวนสวรรค์อันสถาพร ก็ต้องถูกขังไว้ในนรกสถานทรมานอันเจ็บปวดยวดยิ่ง

เราศรัทธาต่อการที่อัลลอฮฺจะทรงทำให้คนตายฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อมะลาอิกะฮฺอิสรอฟีลได้เป่าลงในแตรเป็นครั้งที่สอง

﴿وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا مَن
شَآءَ ٱللَّهُۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخۡرَىٰ فَإِذَا هُمۡ قِيَامٞ يَنظُرُونَ﴾ الزمر: ٦٨

ความว่า "และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แล้วสังข์ก็ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาต่างก็ลุกขึ้นยืนมองดู" (อัซ-ซุมัร 68)

จากนั้นมนุษย์ก็จะฟื้นขึ้นมาจากที่ฝังศพของพวกเขา ในสภาพเท้าเปล่าล่อนจ้อนไม่มีเสื้อผ้าใส่ อยู่ในสภาพเดิมที่ไม่ขลิบอวัยวะเพศ

﴿كَمَا بَدَأۡنَآ أَوَّلَ خَلۡقٖ نُّعِيدُهُۥۚ وَعۡدًا عَلَيۡنَآۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ﴾
الأنبياء: ١٠٤

ความว่า "เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรกเช่นใด เราก็จะให้มันกลับเป็นขึ้นมาใหม่อีกเช่นนั้น ซึ่งเป็นสัญญาผูกพันกับเรา แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน" (อัล-อันบิยาอ์ 104)

การรับสมุดบันทึก

และเราศรัทธาว่าจะมีการมอบสมุดบันทึกการงานให้กับมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะมอบให้ทางด้านขวาหรือด้านหลังทางซ้าย

﴿فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ٧ فَسَوۡفَ يُحَاسَبُ حِسَابٗا يَسِيرٗا ٨
وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورٗا ٩ وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهۡرِهِۦ ١٠ فَسَوۡفَ
يَدۡعُواْ ثُبُورٗا ١١ وَيَصۡلَىٰ سَعِيرًا﴾ الانشقاق: ٧ – ١٢

ความว่า "ส่วนผู้ที่ได้รับมอบบันทึกของเขาให้ทางเบื้องขวา เขาก็จะถูกสอบสวนอย่างง่ายดาย และจะกลับไปหาครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ และส่วนผู้ที่ได้รับมอบบันทึกของเขาทางเบื้องหลัง อีกไม่นานเขาก็จะร้องสาปแช่งตัวเอง และต้องเข้าไปในเปลวเพลิง" (อัล-อินชิก๊อก 7-12)

﴿وَكُلَّ إِنسَٰنٍ أَلۡزَمۡنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِي عُنُقِهِۦۖ وَنُخۡرِجُ لَهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ كِتَٰبٗا
يَلۡقَىٰهُ مَنشُورًا ١٣ ٱقۡرَأۡ كِتَٰبَكَ كَفَىٰ بِنَفۡسِكَ ٱلۡيَوۡمَ عَلَيۡكَ حَسِيبٗا﴾ الإسراء:
١٣ – ١٤

ความว่า "และมนุษย์ทุกคน เราได้แนบบันทึกของเขาแขวนติดไว้ที่คอ และในวันกิยามะฮฺ เราจะเอาบันทึกที่กางแผ่ออกมาให้เขา จง

อ่านบันทึกของเจ้าเสีย พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้วสำหรับวันนี้ ที่จะเป็นผู้คำนวนตัวเอง” (อัล-อิสรออ์ 13-14)

การชั่งความดีความชั่ว

และเราศรัทธาต่อตราชูที่จะถูกนำมาตั้งเพื่อใช้ชั่งการงานในวันกิยามะฮฺ ซึ่งทุกชีวิตจะไม่กลั่นแกล้งโดยอยุติธรรมแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม

﴿ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ۝٧ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ﴾ الزلزلة: ٧ – ٨

ความว่า “ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน” (อัซ-ซัลซะละฮฺ 7-8)

﴿ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ۝١٠٢ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ۝١٠٣ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَٰلِحُونَ ﴾ المؤمنون: ١٠٢ – ١٠٤

ความว่า “ดังนั้นผู้ใดที่ตราชูของเขาหนัก ชนเหล่านั้นย่อมเป็นผู้ประสบชัยชนะ และผู้ใดที่ตราชูของเบา ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ทำให้ตัวเองขาดทุน พวกเขาจะพำนักอยู่ในนรกตลอดกาล ไฟนรกจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขา และพวกเขาจะอยู่ในนั้นอย่างคนหน้าบูดเบี้ยวตลอดไป” (อัล-มุอ์มินูน 102-104)

﴿ مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ الأنعام: ١٦٠

ความว่า “ผู้ใดที่นำความดีมา เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น และผู้ใดนำความชั่วมา เขาจะไม่ได้รับการตอบแทนนอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม” (อัล-อันอาม 160)

ชะฟาอะฮฺ การให้ความช่วยเหลือ

และเราศรัทธาต่อการให้ *ชะฟาอะฮฺ* (การค้ำประกันเพื่อช่วยเหลือ)อันยิ่งใหญ่ ซึ่งมันคือสิทธิของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะท่านจะให้ชะฟาอะฮฺ ณ องค์อัลลอฮฺด้วยการอนุมัติของพระองค์ เพื่อให้ทรงเริ่มตัดสินชี้ขาดระหว่างปวงบ่าว ในตอนที่ต้องเจอกับความกังวลและความทุกข์ที่ไม่สามารถจะแบกรับได้อีก ซึ่งพวกเขาก็ไปหานบีอาดัม แล้วไปหานบีนูหฺ แล้วไปยังนบีมูซา จากนั้นก็ไปที่นบีอีซา จนมาสิ้นสุดที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และได้รับชะฟาอะฮฺจากท่านในที่สุด (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ จากหะดีษที่เล่าโดย อบู ฮุร็อยเราะฮฺ 3361 และมุสลิม 194)

และเราศรัทธาต่อการให้ชะฟาอะฮฺแก่คนที่ต้องเข้านรกในหมู่ผู้ศรัทธา เพื่อให้พวกเขาได้ออกมาจากนรก ซึ่งมันเป็นสิทธิของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และนบีคนอื่นๆ รวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาและมะลาอิกะฮฺด้วยเช่นกัน และเรายังศรัทธาว่าอัลลอฮฺจะทรงนำผู้ศรัทธาที่มีบาปบางพวกออกจากนรกโดยปราศจากการให้ชะฟาอะฮฺ แต่ทรงนำออกมาด้วยความประเสริฐและความเมตตาของพระองค์เอง (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ จากหะดีษของ อบู สะอีด อัล-คุดรีย์ 7439 และมุสลิม 183)

สระน้ำของท่านนบี

และเราศรัทธาในสระน้ำของท่านศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าน้ำของมันขาวยิ่งกว่าน้ำนม หวานยิ่งกว่าน้ำผึ้ง และหอมยิ่งกว่าชะมดเชียง ความยาวของมันเทียบเท่ากับการเดินทางเป็นระยะเวลาหนึ่งเดือน และความกว้างของมันก็เทียบเท่ากับการเดินทางเป็นระยะเวลาหนึ่งเดือน และภาชนะต่างๆ ของมันมีมากมายและสวยงามประดุจดั่งดวงดาวในฟากฟ้า บรรดาผู้ศรัทธาจากประชาชาติของท่านจะเป็นผู้ที่ได้มาดื่มกินจากสระนี้ ผู้ใดได้ดื่มแล้วเขาจะไม่รู้สึกกระหายอีกเลยหลังจากนั้น (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ จากหะดีษอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ 6579, 6580 และมุสลิม 2300, 2301)

สะพานศิรอฏ

และเราศรัทธาต่อสะพาน *ศิรอฏ* ที่ถูกนำมาทอดไว้บนนรก ซึ่งมวลมนุษย์จะเดินผ่านมันตามสภาพแห่งการงานของพวกเขา คนแรกๆ จะผ่านไปอย่างรวดเร็วราวกับสายฟ้าแลบ จากนั้นก็มีคนที่ผ่านไปอย่างรวดเร็วประดุจดั่งลมพัด จากนั้นก็รวดเร็วเหมือนนกบิน และประหนึ่งการเดินผ่านของผู้ชายที่มีสรีระร่างกายกำยำแข็งแรงที่สุด โดยที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นจะยืนอยู่บนสะพานและกล่าวขอว่า “โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้า ได้โปรดทำให้เขาปลอดภัยเถิด ได้โปรดทำให้เขาปลอดภัยเถิด” จนกระทั่งถึงคราวของบ่าวที่มีการงานอ่อนลดลงไปเรื่อยๆ ซึ่งบางคนก็จะผ่านไปด้วยการคลาน ในขณะที่บริเวณขอบทั้งสองของสะพานนั้นมีตะขอมากมายแขวนอยู่เพื่อรอรับบัญชาให้เกี่ยวคนที่มันถูกสั่งไว้ ซึ่งในจำนวนคนเหล่านั้นจะมีคนที่ถูกข่วนเป็นแผลแต่ก็รอดไปได้ และก็มีคนที่ถูกเกี่ยวให้ตกลงไปในนรกจริงๆ (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ 7439 และมุสลิม 183, 195)

และเราศรัทธาต่อทุกเรื่องราวที่มีระบุในอัลกุรอานและสุนนะฮฺ เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ และความโกลาหลอันน่าสะพรึงกลัวในวันนั้น – ขออัลลอฮฺประทานความช่วยเหลือแก่เรา และทรงทำให้มันง่ายดายแก่เรา ด้วยความโปรดปรานและความใจบุญอันล้นพ้นของพระองค์ด้วยเถิด

และเราศรัทธาต่อการให้ชะฟาอะฮฺของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แก่ชาวสวรรค์ เพื่อให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์(หลังจากการรอคอยเป็นเวลาพอสมควร) ซึ่งมันเป็นสิทธิเฉพาะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เท่านั้น

สวรรค์และนรก และการมีอยู่จริง ณ ปัจจุบัน

และเราศรัทธาต่อสวรรค์และนรก สวรรค์นั้นคือวิมานแห่งความสุข ซึ่งอัลลอฮฺได้เตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาผู้ยำเกรง ในนั้นจะมีความสุขสำราญที่ตาไม่เคยพบเห็นหูไม่เคยรับฟัง และหัวใจของมนุษย์ไม่เคยคาดคิดไปถึง

﴿ فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴾ السجدة: ١٧

ความว่า “ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งหวานตาอันรื่นรมย์ที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ซึ่งเป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้” (อัส-สัจญ์ดะฮฺ 17)

ส่วนนรกนั้น คือสถานที่แห่งการทรมาน ซึ่งอัลลอฮฺได้จัดเตรียมไว้แก่เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาผู้อธรรม ในนั้นจะมีการทรมานและลงทัณฑ์ที่ไม่สามารถจะคาดคิดไปถึงได้

﴿إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا﴾ الكهف: ٢٩

ความว่า “แท้จริง เราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับพวกอธรรม ซึ่งกำแพงของมันล้อมรอบพวกเขา และถ้าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ ก็จะได้รับการสงเคราะห์ด้วยน้ำเสมือนน้ำทองแดงเดือดที่ลวกใบหน้า มันเป็นน้ำดื่มที่ชั่วช้าและเป็นที่พำนักที่เลวร้ายยิ่ง” (อัล-กะฮฺฟฺ 29)

ทั้งสวรรค์และนรกนั้นมีอยู่จริงแล้ว ณ เวลาปัจจุบัน และมันทั้งสองจะไม่มีวันสูญสลายตลอดไป

﴿وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا يُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ قَدۡ أَحۡسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزۡقًا﴾ الطلاق: ١١

ความว่า “และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮฺและกระทำความดี พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์อันหลากหลาย ณ เบื้องล่างสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่นอน พระองค์ได้ทรงจัดปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศไว้ให้แก่เขาแล้ว” (อัฏ-เฏาะลาก 11)

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمۡ سَعِيرًا ٦٤ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ٦٥ يَوۡمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمۡ فِي ٱلنَّارِ يَقُولُونَ يَٰلَيۡتَنَآ أَطَعۡنَا ٱللَّهَ وَأَطَعۡنَا ٱلرَّسُولَا۠﴾ الأحزاب: ٦٤ – ٦٦

ความว่า “แท้จริง อัลลอฮฺทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับพวกเขา พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ วันที่

ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกกลับไปกลับมาในไฟนรก พวกเขาจะกล่าวว่า โอ้ความระทมทุกข์ของเรา ! มันย่อมดีแท้ หากเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺ และเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามศาสนทูตของพระองค์ !!” (อัล-อะหฺซาบ 64-66)

การเป็นสักขีพยานต่อชาวสวรรค์และชาวนรก

และเราเป็นสักขีพยานยอมรับและยืนยันการเป็นชาวสวรรค์ ของคนทุกคนที่อัลกุรอานและสุนนะฮฺระบุว่าเขาผู้นั้นเป็นชาวสวรรค์ ไม่ว่าจะเป็นการระบุแบบเจาะจงรายบุคคลหรือการระบุคุณลักษณะของเขาก็ตาม

ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งของการระบุแบบเจาะจงรายบุคคล ก็คือ การยืนยันยอมรับการเข้าสวนสวรรค์ของท่านอบู บักรฺ, อุมัรฺ, อุษมาน, อะลี และคนอื่นๆ ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ระบุเจาะจงกับพวกเขา

ส่วนตัวอย่างการระบุตามคุณลักษณะก็คือ การยืนยันสวรรค์แก่ผู้ศรัทธาหรือผู้ยำเกรงทุกคน

และเราเป็นสักขีพยานยืนยันการเป็นชาวนรกของทุกคนที่อัลกุรอานและสุนนะฮฺระบุว่าเขาผู้นั้นเป็นชาวนรก ไม่ว่าจะเป็นการระบุแบบเจาะจงรายบุคคลหรือการระบุคุณลักษณะของเขาก็ตาม

ในจำนวนการระบุแบบเจาะจงรายบุคคล ก็คือ การยืนยันการเข้านรกของ อบูละฮับ และ อัมรฺ บิน ลุหัยย์ อัล-คุซาอีย์ เป็นต้น

และในจำนวนตัวอย่างการระบุตามคุณลักษณะก็คือ การยืนยันการเข้านรกของกาฟิรฺ หรือผู้ตั้งภาคีที่เป็นชิริกอักบัรฺ หรือคนมุนาฟิกทุกคน

และเราศรัทธาต่อการสอบสวนในหลุมฝังศพ นั่นคือการสอบถามคนตายในสุสานของเขาเกี่ยวกับพระเจ้า ศาสนา และนบีของเขา แล้วอัลลอฮฺก็จะทรง ..

﴿ يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ ﴾إبراهيم: ٢٧

ความว่า "อัลลอฮฺทรงให้บรรดาผู้ศรัทธามีความหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคง ในการมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และในปรโลก" (อิบรอฮีม 27)

ผู้ศรัทธาก็จะกล่าวว่า "พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮฺ ศาสนาของฉันคืออิสลาม และนบีของฉันคือมุหัมมัด" ส่วนกาฟิรฺและมุนาฟิกก็จะกล่าวว่า "ฉันไม่รู้ ฉันได้ฟังผู้คนกล่าวบางสิ่งบางอย่างฉันก็เลยกล่าวตามนั้น"

และเราศรัทธาต่อการเสวยสุขของผู้ศรัทธาในสุสาน

﴿ ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلَـٰمٌ عَلَيْكُمُ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾النحل: ٣٢

ความว่า "บรรดาผู้ที่มลาอิกะฮฺเอาชีวิตของพวกเขา ในสภาพที่พวกเขาเป็นคนดี มะลาอิกะฮฺจะกล่าวว่า ศานติจงมีแด่พวกเจ้า จงเข้าไปในสวนสวรรค์เถิด ด้วยสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้" (อัน-นะหฺลุ 32)

และเราศรัทธาต่อการถูกทรมานในสุสานของเหล่าผู้อธรรมที่เป็นกาฟิรฺ

﴿ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّـٰلِمُونَ فِى غَمَرَٰتِ ٱلْمَوْتِ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓا۟ أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوٓا۟ أَنفُسَكُمُ ۖ ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ ءَايَـٰتِهِۦ تَسْتَكْبِرُونَ ﴾ الأنعام: ٩٣

ความว่า "และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่บรรดาผู้อธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย โดยที่มีมลาอิกะฮฺกำลังกางมือทุบตี(โดยกล่าวว่า) จงเอาวิญญาณของพวกเจ้าออกมา วันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนด้วยโทษทัณฑ์แห่งความอัปยศ จากเหตุที่พวกเจ้ากล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮฺโดยปราศจากความจริง และจากการที่พวกเจ้าแสดงความยะโสต่อบรรดาโองการของพระองค์" (อัล-อันอาม 93)

หลักฐานต่าง ๆ จะไม่ค้านกับสิ่งที่เราเห็นในดุนยา

หะดีษต่างๆ ที่ระบุถึงเรื่องดังกล่าวนี้มีอยู่มากมายเป็นที่รู้กัน ดังนั้น ผู้ศรัทธาจึงจำเป็นต้องศรัทธาต่อทุกๆ สิ่งที่มีปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและสุนนะฮฺเกี่ยวกับเรื่องราวเร้นลับเหล่านี้ และต้องไม่กล่าวคัดค้านหรือแย้งมันด้วยสิ่งที่เขาเห็นในโลกดุนยานี้ เพราะเรื่องราวในอาคิเราะฮฺนั้นไม่อาจจะนำไปเปรียบเทียบกับเรื่องราวในดุนยาได้ เพราะมีความแตกต่างชัดเจนอย่างใหญ่หลวงระหว่างทั้งสองนั้น วัลลอฮุลมุสตะอาน (ขออัลลอฮฺประทานความช่วยเหลือ)

การศรัทธาต่อเกาะดัรฺ หรือกฎสภาวการณ์

ระดับการศรัทธาต่อ เกาะดัรฺ ทั้งสี่ขั้น

เราศรัทธาต่อ *เกาะดัรฺ* (กฎสภาวการณ์) ทั้งที่ดีและร้าย นั่นคือลิขิตที่อัลลอฮฺทรงกำหนดให้เกิดขึ้นกับสรรพสิ่งต่างๆ ตามที่ทรงรู้มาก่อนหน้าแล้ว และดังที่ควรจะเป็นไปตามวิทยความปรีชาญาณแห่งพระองค์

เกาะดัรฺ หรือกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺนั้นมีสี่ระดับ

ระดับที่หนึ่ง : **อัล-อิลมุ (การที่อัลลอฮฺทรงรู้)** คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ พระองค์ทรงรู้สิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้ว และทรงรู้สิ่งที่จะเกิดขึ้น และทรงรู้ว่ามันจะเกิดขึ้นอย่างไร ด้วยความรอบรู้ที่มีอยู่กับพระองค์มาตั้งแต่ดั้งเดิมและตลอดไป สำหรับพระองค์แล้ว ความรู้จะไม่เกิดขึ้นใหม่หลังจากความไม่รู้(หมายถึง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกอย่างตั้งแต่เดิมอยู่แล้ว และจะทรงรู้ตลอดไปโดยไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ไม่รู้) และจะไม่มีความหลงลืมเกิดขึ้นหลังจากความรอบรู้นั้น

ระดับที่สอง : **อัล-กิตาบะฮฺ (การจดบันทึก)** คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺจะทรงบันทึกทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮฺ ในกระดาน *อัล-เลาหฺ อัล-มะห์ฟูซฺ*

﴿أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ﴾ الحج: ٧٠

ความว่า "เจ้ามิรู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นมีอยู่ในบันทึกแล้ว แท้จริงในการนั้นเป็นเรื่องง่ายดายสำหรับอัลลอฮฺ" (อัล-หัจญ์ 70)

ระดับที่สาม : **อัล-มะชีอะฮฺ (ความประสงค์)** คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺได้ทรงประสงค์ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยความประสงค์ของพระองค์ สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์ก็จะเกิดขึ้น สิ่งใดที่ไม่ทรงประสงค์ก็จะไม่เกิดขึ้น

ระดับที่สี่ : **อัล-ค็อลกฺ (การสร้างหรือบันดาลให้เกิดขึ้น)** คือ เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺนั้น ..

﴿خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢ لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ﴾الزمر: ٦٢ – ٦٣

ความว่า "...คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์" (อัซ-ซุมัร 62-63)

ระดับทั้งสี่ประการนี้ครอบคลุมสิ่งที่มาจากพระองค์อัลลอฮฺเอง และสิ่งที่มาจากปวงบ่าวทั้งหมดด้วย นั่นคือ ทุกๆ สิ่งที่เกิดขึ้นจากบ่าว ไม่ว่าจะเป็นคำพูด การกระทำและการละทิ้งของเขา ย่อมเป็นสิ่งที่ถูกรับรู้และถูกจดบันทึกไว้แล้ว ณ อัลลอฮฺ พระองค์ได้ทรงประสงค์ให้มันเกิดขึ้นและทรงบันดาลให้มันเกิดขึ้นจริงตามนั้นด้วย

﴿لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَسۡتَقِيمَ ٢٨ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ﴾ التكوير: ٢٨ – ٢٩

ความว่า “สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์อยู่ในทางอันเที่ยงตรง และพวกเจ้าจะไม่สมประสงค์ในสิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกทรงประสงค์ให้มันเกิดขึ้นเท่านั้น” (อัต-ตักวีร 28-29)

﴿ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقۡتَتَلُواْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ ﴾ البقرة: ٢٥٣

ความว่า “และมาตรว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้วไซร้ แน่นอนพวกเขาก็จะไม่รบพุ่งกัน แต่ทว่าอัลลอฮฺทรงกระทำไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 253)

﴿ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا فَعَلُوهُۖ فَذَرۡهُمۡ وَمَا يَفۡتَرُونَ ﴾ الأنعام: ١٣٧

ความว่า “และหากว่าอัลลอฮฺประสงค์แล้วพวกเขาก็ย่อมไม่กระทำสิ่งนั้น ฉะนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จไปเถิด” (อัล-อันอาม 137)

﴿ وَٱللَّهُ خَلَقَكُمۡ وَمَا تَعۡمَلُونَ ﴾ الصافات: ٩٦

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงให้บังเกิดพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้ากระทำด้วย” (อัศ-ศอฟฟาต 96)

แต่ในขณะเดียวกัน เราก็ศรัทธาว่าอัลลอฮฺทรงกำหนดให้บ่าวมีสิทธิในการเลือกและความสามารถที่จะลงมือทำ ซึ่งด้วยเหตุผลสองประการนี้การกระทำของเขาจึงได้บังเกิดขึ้น

โดยหลักฐานที่ชี้ว่าการกระทำของบ่าวนั้นเกิดขึ้นด้วยการเลือกและความสามารถของเขา นั่นก็คือ

หนึ่ง พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿ فَأۡتُواْ حَرۡثَكُمۡ أَنَّىٰ شِئۡتُمۡۖ ﴾ البقرة: ٢٢٣

ความว่า “จงเข้าหาที่เพาะปลูก(หมายถึงภรรยา)ของพวกเจ้า จากด้านใดก็ได้ตามที่พวกเจ้าต้องการ” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 223)

﴿ وَلَوۡ أَرَادُواْ ٱلۡخُرُوجَ لَأَعَدُّواْ لَهُۥ عُدَّةً ﴾ التوبة: ٤٦

ความว่า “และหากพวกเขาต้องการออกไปรบด้วย แน่นอนพวกเขาย่อมเตรียมสัมภาระเพื่อการออกไปด้วย” (อัต-เตาบะฮฺ 46)

ในโองการดังกล่าว อัลลอฮฺได้กล่าวยืนยันถึงการเข้าหาภรรยาด้วยความประสงค์ของบ่าวเอง และยืนยันถึงการตระเตรียมสัมภาระด้วยความประสงค์ของบ่าวเองเช่นเดียวกัน

สอง การที่อัลลอฮฺทรงมีคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามไปยังบ่าว ซึ่งถ้าหากบ่าวไม่มีสิทธิในการเลือกและไม่มีความสามารถในการทำแล้วไซร้ การสั่งการดังกล่าวก็จะเป็นการบังคับใช้ให้กระทำในสิ่งที่อยู่นอกเหนือความสามารถ ซึ่งเป็นสิ่งที่ค้านกันอย่าง

ชัดเจนกับวิทยความปรีชาญาณ ความเมตตา และพระดำรัสอันสัจจริงของอัลลอฮฺ ที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ ﴾ البقرة: ٢٨٦

ความว่า “อัลลอฮฺไม่ทรงบังคับใช้ชีวิตหนึ่งชีวิตใด เว้นแต่เท่าที่เขามีความสามารถจะกระทำได้” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 286)

สาม การที่อัลลอฮฺทรงชื่นชมผู้ทำดีในความดีที่เขาทำ และทรงประณามคนชั่วในความชั่วที่เขาทำ และทรงให้ผลตอบแทนแก่ทั้งสองคนต่อสิ่งที่ทั้งสองได้ก่อไว้ ถ้าหากไม่เพราะว่าการกระทำของบ่าวเกิดขึ้นด้วยความต้องการและการเลือกของบ่าวเองแล้วไซร้ การชื่นชมดังกล่าวก็ย่อมเป็นสิ่งไร้สาระ และการลงโทษที่ว่าก็จะเป็นการอธรรม ซึ่งอัลลอฮฺผู้สูงส่งนั้นทรงบริสุทธิ์จากคุณลักษณะแห่งความไร้สาระและความอธรรม

สี่ การที่อัลลอฮฺทรงส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่อ ..

﴿ مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ ﴾ النساء: ١٦٥

ความว่า “เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮฺได้ หลังจากที่มีบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นแล้ว” (อัน-นิสาอ์ 165)

โองการดังกล่าวยืนยันว่า หากการกระทำของบ่าวเกิดขึ้นไม่ใช่ด้วยความต้องการและการเลือกของเขาเอง การกล่าวอ้างเพื่อแก้ตัวของเขาก็จะไม่เป็นโมฆะ (แต่เนื่องจากความจริงก็คือ การกระทำของบ่าวเกิดขึ้นด้วยการเลือกและเจตนาของเขาเอง

ดังนั้นการกล่าวอ้างแก้ตัวนั้นจึงเป็นโมฆะและไม่เป็นผล) นั่นคือ ด้วยการที่อัลลอฮฺส่งบรรดาศาสนทูตลงมา (เพื่อแจ้งเตือนให้พวกเขาทราบถึงความดีความชั่ว และให้พวกเขาเลือกทำด้วยตัวเอง เพื่อไม่ให้พวกเขาแก้ตัวได้อีกต่อไป)

ห้า คนที่ลงมือทำทุกคนย่อมรู้สึกว่าตัวเองกำลังทำบางสิ่งบางอย่าง หรือกำลังละทิ้งมันอยู่ โดยไม่รู้สึกว่าถูกบังคับแต่อย่างใด เขาอาจจะยืน นั่ง เข้า ออก เดินทาง หรืออยู่กับที่ ก็ล้วนด้วยความต้องการของเขาทั้งสิ้น และไม่รู้สึกว่าตนเองถูกใครบังคับอยู่ มิหนำซ้ำ เขายังสามารถที่จะแยกแยะได้อย่างชัดเจนว่ากำลังทำบางสิ่งบางอย่างอยู่ด้วยการเลือกของเขาเองหรือว่ามีผู้อื่นบังคับเขาอยู่ นอกจากนี้ บทบัญญัติทางศาสนาเองก็มีการแยกแยะด้วยว่า ระหว่างการเลือกทำโดยสมัครใจและการถูกบังคับนั้นมีข้อตัดสินที่แตกต่างกัน ซึ่งศาสนาจะไม่เอาโทษแก่ผู้ที่ทำบางอย่างลงไปเพราะโดนบังคับจากผู้อื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิของอัลลอฮฺตะอาลา

และเราเห็นว่า คนที่ทำบาปนั้นไม่มีข้ออ้างสำหรับเขาในการที่จะอ้างถึงกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺต่อความผิดที่เขาได้กระทำ เพราะคนทำบาปย่อมกระทำบาปนั้นลงไปด้วยการเลือกของเขาเอง โดยไม่รู้มาก่อนว่าอัลลอฮฺจะทรงกำหนดสิ่งนั้นให้เกิดขึ้นกับเขา เนื่องจากว่า คนแต่ละคนจะไม่มีทางรู้ว่าอัลลอฮฺทรงกำหนดอะไรบ้างนอกจากเมื่อสิ่งดังกล่าวได้เกิดขึ้นจริงๆ แล้วเท่านั้น

﴿ وَمَا تَدۡرِي نَفۡسٞ مَّاذَا تَكۡسِبُ غَدٗاۖ ﴾ لقمان: ٣٤

ความว่า “และชีวิตใดๆ จะไม่มีทางรู้ว่าเขาจะทำอะไรได้บ้างในวันพรุ่งนี้” (ลุกมาน 34)

ดังนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ที่จะอ้างด้วยกฎสภาวการณ์ที่ผู้อ้างเองยังไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่ ในขณะที่ตนได้ตั้งใจจะกระทำสิ่งที่พยายามหาข้ออ้างด้วยกฎสภาวการณ์นั้น ซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงลบล้างข้ออ้างดังกล่าวด้วยพระดำรัสของพระองค์ว่า

﴿ سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ لَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشۡرَكۡنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمۡنَا مِن شَيۡءٖۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ حَتَّىٰ ذَاقُواْ بَأۡسَنَاۗ قُلۡ هَلۡ عِندَكُم مِّنۡ عِلۡمٖ فَتُخۡرِجُوهُ لَنَآۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا تَخۡرُصُونَ ﴾الأنعام: ١٤٨

ความว่า "บรรดาผู้ตั้งภาคีจะกล่าวว่า หากอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้วไซร้ พวกเราก็ย่อมไม่ตั้งภาคีขึ้น และบรรพบุรุษของพวกเราก็เช่นเดียวกัน และพวกเราก็คงไม่ทำให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้าม ในทำนองนั้นแหละที่บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาเคยปฏิเสธศรัทธามาแล้ว จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านนั้นมีความรู้อันใดพอที่จะเอาออกมาให้เราได้กระนั้นหรือ? พวกท่านไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากทำตามการคาดเดาเอาเท่านั้นเอง และพวกท่านไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากการกล่าวเท็จเท่านั้น" (อัล-อันอาม 148)

เราขอกล่าวแก่ผู้ที่ทำความผิดบาปด้วยการอ้างถึงกฎสภาวการณ์ว่า ทำไมท่านไม่ทำความดีด้วยการอ้างถึงกฎสภาวการณ์บ้างเล่า ว่าอัลลอฮฺทรงบันทึกสิ่งนั้นไว้กับท่านแล้ว ? เพราะไม่ได้แตกต่างกันเลยระหว่างการทำดีและการทำบาป ในแง่ที่ท่านไม่รู้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นหรือไม่ ก่อนที่มันจะบังเกิดขึ้นจริงจากตัวท่าน ด้วยเหตุนี้ เมื่อท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกแก่บรรดาเศาะหาบะฮฺว่า ทุกๆ คนนั้นถูกจดบันทึก

ไว้แล้วว่ามีที่พักในสวรรค์หรือในนรก เหล่าเศาะหาบะฮฺก็ถามว่า แล้วจะให้เราปล่อยตัวเลยตามเลยและละทิ้งการปฏิบัติความดีได้หรือไม่ ? ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตอบว่า "**ไม่ พวกท่านจงปฏิบัติความดีเถิด เพราะทุกๆ คนนั้นจะได้รับการเอื้ออำนวยให้สะดวกในสิ่งที่เขาถูกกำหนดมา**" (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ 1362 มุสลิม 2647)

และเราขอกล่าวแก่ผู้ทำบาปที่อ้างถึงกฎสภาวะการณ์ว่า ถ้าท่านต้องการเดินทางไปยังนครมักกะฮฺ ซึ่งมันมีเส้นทางอยู่สองเส้นทาง แล้วมีคนที่ซื่อสัตย์มาบอกกับท่านว่า มีทางหนึ่งนั้นน่ากลัวและยากลำบาก ส่วนอีกทางหนึ่งนั้นปลอดภัยและสะดวกสบาย แน่นอนท่านย่อมจะเลือกทางที่สอง และเป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะเลือกทางแรกแล้วอ้างว่าแท้จริงมันถูกกำหนดมาแก่ฉันแล้ว ถ้าหากท่านทำเช่นนั้น แน่แท้ผู้คนก็จะหาว่าท่านนั้นเป็นพวกคนที่บ้าและวิกลจริตอย่างแน่นอน

และเราจะขอกล่าวแก่คนที่ทำบาปและอ้างถึงกฎสภาวการณ์อีกว่า ถ้าหากมีการเสนอตำแหน่งสองตำแหน่งแก่ท่าน ตำแหน่งหนึ่งนั้นเป็นงานที่มีเงินเดือนสูงกว่า ท่านย่อมที่จะเลือกทำในตำแหน่งนี้แทนที่จะเลือกตำแหน่งที่มีเงินเดือนต่ำกว่า แล้วเหตุใดในเรื่องที่เกี่ยวกับโลกอาคิเราะฮฺนั้นท่านจึงเลือกเอางานที่ต่ำต้อยกว่า แล้วมาอ้างเอาว่าเป็นเพราะกฎสภาวการณ์ด้วยเล่า ?

และเรายังขอกล่าวอีกด้วยว่า เราเห็นว่า เมื่อท่านป่วยด้วยโรคทางกายใดๆ ท่านก็จะเคาะประตูหาหมอที่มีทั้งหมดเพื่อมาเยียวยารักษาท่าน และท่านก็กัดฟันทนต่อความเจ็บปวดในการผ่าตัดและการกลืนกินยาที่ขมปี๋ แล้วเหตุใดเล่า ท่านจึงทำไม่เยี่ยงเดียวกันนั้นกับโรคทางจิตใจของท่านที่ป่วยด้วยมะอฺศิยะฮฺ(การฝ่าฝืนและทำบาป) มากมาย ?

และเราศรัทธาว่า ความชั่วร้ายนั้นจะไม่ถูกพาดพิงไปยังอัลลอฮฺ เนื่องด้วยความสมบูรณ์แห่งพระเมตตาและวิทยความปรีชาญาณแห่งพระองค์ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ»

ความว่า "**ความชั่วนั้นไม่ถูกพาดพิงไปยังพระองค์**" (บันทึกโดย มุสลิม 771)

ดังนั้น ตัวของการกำหนดกฏเกณฑ์ต่างๆ ของอัลลอฮฺนั้นจะไม่มีด้านเลวร้ายเลยโดยเด็ดขาด เพราะมันเกิดมาจากพระเมตตาและความปรีชาญาณของพระองค์ แต่ความเลวร้ายดังกล่าวจะเกิดขึ้นกับการตัดสินหรือผลแห่งการกำหนดนั้น ดังดุอาอ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งได้กล่าวในกุนูตที่ได้สอน อัล-หะสัน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า

«وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ»

ความว่า "**ขอพระองค์ปกป้องฉัน จากความชั่วร้ายที่พระองค์ทรงตัดสินให้มันเกิดขึ้น**" (บันทึกโดยอบู ดาวูด 1425, อัต-ติรมิซีย์ 646, อัน-นะสาอีย์ 1745, อิบนุ มาญะฮฺ 1178)

ในดุอาอ์นี้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พาดพิงความเลวร้ายไปยัง *เกาะฎออ์* หรือผลการตัดสินที่เกิดขึ้น (ไม่ใช่พาดพิงไปยัง *เกาะดัรฺ* หรือกำหนดการของอัลลอฮฺ) ขณะเดียวกัน ความเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับผลแห่งการกำหนดดังกล่าวก็ไม่ใช่ความเลวร้ายโดยบริสุทธิ์หรือโดยสัมบูรณ์ ทว่ามันจะอาจจะเลวร้ายในแง่หนึ่ง แต่ดีในอีกแง่หนึ่ง หรือเลวร้าย ณ สถานะหนึ่ง แต่ดีในอีกสถานะหนึ่ง เป็นต้น

เช่น ความเสียหายที่ปรากฏขึ้นในแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นความแห้งแล้ง ความเจ็บป่วย ความยากจน และความหวาดกลัว เหล่านี้ย่อมเป็นสิ่งที่เลวร้าย แต่มันก็เป็นสิ่งที่ดีในอีกสถานะหนึ่ง ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ ظَهَرَ ٱلۡفَسَادُ فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ بِمَا كَسَبَتۡ أَيۡدِي ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعۡضَ ٱلَّذِي عَمِلُواْ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ﴾ الروم: ٤١

ความว่า "ความหายนะได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ อันเนื่องมาจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ขวนขวายไว้ เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสโทษจากบาปบางอย่างที่พวกเขาประกอบไว้ เพื่อว่าพวกเขาจะกลับเนื้อกลับตัว" (อัร-รูม 41)

การตัดมือคนขโมยและการขว้างหินคนผิดประเวณี ย่อมเป็นสิ่งที่เลวร้ายสำหรับคนขโมยและคนที่ทำผิดประเวณีดังกล่าว เพราะว่าเป็นการตัดมือและคร่าชีวิต แต่มันเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขาทั้งสองในอีกแง่หนึ่ง นั่นคือ เป็นการลบล้างบาปแก่ทั้งสองทดแทนการต้องโดนลงโทษในอาคิเราะฮฺ เพราะว่าจะไม่มีการรวมกันระหว่างการลงโทษในดุนยาและการทรมานในอาคิเราะฮฺ และมันยังมีข้อดีในอีกสถานะหนึ่งด้วย นั่นคือ เป็นการพิทักษ์ปกป้องทรัพย์สิน เกียรติและวงศ์ตระกูลในสังคมโดยภาพรวม ไม่ให้ถูกล่วงละเมิดโดยมิชอบ

ภาค

ผลของการศรัทธาตามหลักความเชื่อดังกล่าวนี้

ผลของการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ

หลักความเชื่อต่างๆ ที่สูงส่งและประกอบด้วยหลักการต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้จะส่งผลให้กับเจ้าของผู้ที่เชื่อมั่นศรัทธาด้วยผลดีต่างๆ อันใหญ่หลวงและมากมาย อาทิ

การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ รวมทั้งพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ จะส่งผลให้บ่าวมีความรักต่ออัลลอฮฺและยกย่องสรรเสริญพระองค์ อันเป็นปัจจัยสองประการที่ทำให้เขาลุกขึ้นมาทำหน้าที่ตามคำสั่งของพระองค์และละเลิกจากสิ่งที่พระองค์ห้าม การกระทำตามคำสั่งของอัลลอฮฺและงดเว้นจากสิ่งที่พระองค์ห้าม จะทำให้บ่าวได้รับความสุขทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮฺ ทั้งระดับปัจเจกบุคคลและระดับสังคมโดยรวม

﴿ مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴾ النحل: ٩٧

ความว่า "ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา เราก็จะให้เขาได้ดำรงชีวิตที่ดีอย่างแน่นอน และเราจะตอบแทนค่าความเหน็ดเหนื่อยของพวกเขาด้วยการตอบแทนสิ่งที่ดีที่สุด ต่อสิ่งที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้" (อัน-นะหฺลุ 97)

ส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮฺ ก็คือ

หนึ่ง การได้รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลผู้ทรงสร้างมะลาอิกะฮฺ รวมถึงพระเดชานุภาพและอำนาจของพระองค์

สอง การได้ขอบคุณอัลลอฮฺที่ทรงให้ความสำคัญกับปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยการส่งให้มีมะลาอิกะฮฺมาเป็นผู้ดูแลพวกเขา คอยจดบันทึกการงานต่างๆ ของพวกเขาและเพื่อคุณประโยชน์อื่นๆ ของมนุษย์

สาม การมีความรู้สึกรักต่อมะลาอิกะฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุด รวมทั้งการที่พวกเขาได้ขออภัยโทษให้กับบรรดาผู้ศรัทธา

ผลของการศรัทธาต่อคัมภีร์

และส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อคัมภีร์ต่าง ๆ ก็คือ

หนึ่ง การได้รู้ถึงความเมตตาของอัลลอฮฺและการที่พระองค์ให้ความสำคัญต่อปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยการที่ทรงประทานมายังมนุษยชาติทุกๆ เผ่าพันธุ์ให้มีคัมภีร์เพื่อทรงชี้ทางให้แก่พวกเขาด้วยคัมภีร์นั้น

สอง การได้เห็นถึงวิทยความปรีชาญาณของอัลลอฮฺ ที่พระองค์ทรงกำหนดบทบัญญัติต่างๆ ในคัมภีร์เหล่านี้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของแต่ละประชาชาติ และอัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์สุดท้ายของพระองค์ก็มีความเหมาะสมสำหรับมนุษย์ทั้งมวลในทุกยุคสมัยและทุกสถานที่ จวบจนถึงวันกิยามะฮฺ

สาม การได้ขอบคุณอัลลอฮฺต่อคุณประโยชน์ต่างๆ ข้างต้น

ผลของการศรัทธาต่อศาสนทูต

และส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต ก็คือ

หนึ่ง การได้รู้ถึงความเมตตาของอัลลอฮฺและการที่พระองค์ให้ความสำคัญต่อปวงบ่าวของพระองค์ โดยการที่ทรงส่งบรรดาศาสนทูตผู้ทรงเกียรติเหล่านั้น เพื่อมาชี้ทางและให้คำแนะนำ

สอง การได้ขอบคุณอัลลอฮฺต่อนิอฺมัต(ความโปรดปราน)ที่ยิ่งใหญ่นี้

สาม การมีความรักต่อบรรดาศาสนทูต การยกย่อง และการสรรเสริญพวกเขาตามสถานะที่เหมาะสม เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขาคือทูตของอัลลอฮฺและเป็นบ่าวที่ถูกคัดสรร พวกเขาได้ทำหน้าที่อิบาดะฮฺต่อพระองค์ เผยแผ่สารแห่งพระองค์ ตักเตือนหมู่บ่าวของพระองค์ และได้อดทนต่อความเดือดร้อนที่คนเหล่านั้นได้ก่อกับพวกเขา

ผลของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ

และส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับจากการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮฺ ก็คือ

หนึ่ง ความมุมานะในการปฏิบัติตามเชื่อฟังอัลลอฮฺ ด้วยความหวังที่จะได้รับผลบุญในวันนั้น และการหลีกเลี่ยงห่างไกลจากการฝ่าฝืนพระองค์ ด้วยความกลัวว่าจะต้องถูกลงโทษในวันนั้น

สอง เป็นการปลอบโยนบรรดาผู้ศรัทธา ในสิ่งที่พลาดไปจากพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นความสุขและความสำราญในโลกดุนยา ด้วยความหวังว่าพวกเขาจะได้ความสุขสำราญและผลบุญในอาคิเราะฮฺทดแทน

ผลของการศรัทธาต่อเกาะดัรฺ หรือกฎสภาวการณ์

และส่วนหนึ่งของผลต่าง ๆ ที่ได้รับจากการศรัทธาต่อกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺ ก็คือ

หนึ่ง การยึดอัลลอฮฺเป็นที่พึ่งเมื่อลงมือกระทำสิ่งใดก็ตามที่เป็นเหตุปัจจัย เพราะทั้งเหตุปัจจัยและผลของมันนั้น ล้วนแล้วจะเกิดขึ้นตามกำหนดและลิขิตของอัลลอฮฺทั้งสิ้น

สอง ความรู้สึกสบายใจ และสงบนิ่งในใจ เพราะเมื่อรู้ว่าสิ่งใดก็ตามล้วนเกิดขึ้นด้วยกำหนดของอัลลอฮฺ และสิ่งที่เรารังเกียจก็ย่อมต้องเกิดขึ้นโดยไม่มีทางเลี่ยง จิตใจก็จะรู้สึกผ่อนคลาย หัวใจจะสงบนิ่ง และพอใจกับการกำหนดของอัลลอฮฺ ดังนั้น ไม่มีผู้ใดอีกแล้วที่จะมีชีวิตที่สุขยิ่ง สบายใจเป็นที่สุด และสงบใจอย่างเข้มแข็ง มากไปกว่าผู้ที่ศรัทธาต่อกฎสภาวการณ์ของอัลลอฮฺ

สาม กำจัดความรู้สึกผยองโอ้อวดเมื่อได้รับสิ่งที่ตนปรารถนา เพราะการได้มาซึ่งนิอฺมัตดังกล่าวคือสิ่งที่อัลลอฮฺกำหนดให้เขาเป็นปัจจัยแห่งความดีและความสำเร็จ ดังนั้น เขาจึงต้องขอบคุณอัลลอฮฺต่อนิอฺมัตดังกล่าว และละทิ้งการโอ้อวดลืมตัว

สี่ กำจัดความรู้สึกกังวลและฟุ้งซ่าน เมื่อไม่ได้รับสิ่งที่ตนอยากได้หรือต้องประสบกับสิ่งที่ตนรังเกียจ เพราะแท้จริงแล้วมันเกิดขึ้นด้วยกำหนดของอัลลอฮฺผู้ทรงอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ซึ่งมันจะเกิดขึ้นโดยไม่มีทางเลี่ยง ดังนั้น เขาจึงต้องอดทนและคาดหวังว่าอัลลอฮฺจะตอบแทนผลบุญให้กับเขาอันเนื่องจากสิ่งนั้น ในเรื่องนี้อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ
مِّن قَبۡلِ أَن نَّبۡرَأَهَآۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٢٢ لِّكَيۡلَا تَأۡسَوۡاْ عَلَىٰ
مَا فَاتَكُمۡ وَلَا تَفۡرَحُواْ بِمَآ ءَاتَىٰكُمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٖ
فَخُورٍ﴾ الحديد: ٢٢ – ٢٣

ความว่า "ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเจ้าเอง เว้นแต่ได้มีไว้ในบันทึกก่อนที่เราจะให้บังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงนั่นเป็นความง่ายดายสำหรับอัลลอฮฺ เพื่อพวกเจ้าจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สูญเสียไปจากพวกเจ้า และ

ไม่ดีใจต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเจ้า และอัลลอฮฺมิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหองและผู้คุยโวโอ้อวด” (อัล-หะดีด 22-23)

ดังนั้น เราจึงขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺ ได้ทรงทำให้เรายืนหยัดมั่นคงบนหลักความเชื่อนี้ ขอทรงประทานผลต่างๆ ของมัน และทรงเพิ่มพูนความประเสริฐของพระองค์แก่เรา อีกทั้ง เราขอวิงวอนให้พระองค์ทรงอย่าทำให้หัวใจของเราหันเหเบี่ยงเบน หลังจากที่พระองค์ได้ทรงชี้ทางแก่เราแล้ว ขอพระองค์ประทานความเมตตาแห่งพระองค์แก่เรา แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงประทานให้อย่างมากมายยิ่ง และการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งโลกทั้งมวล

ขออัลลอฮฺทรงประทานพรและความศาติแด่ท่านนบีมุหัมมัดของเรา บรรดาเครือญาติและเศาะหาบะฮฺของท่าน รวมทั้งผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาเหล่านั้นด้วยดีเทอญ

เรียบเรียงเสร็จด้วยปลายปากกาของผู้เขียน
มุหัมมัด อัศ-ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน
เมื่อ 30 เชาวาล ฮ.ศ. 1404

معلومات ذاتية للمترجم

الاسم: صافي عثمان كارا

الدراسة: ـ حاصل على درجة الماجستير في الدعوة والاحتساب من جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية بالرياض عام ١٤٣١هـ
ـ متخرج في كلية الدعوة وأصول الدين بالجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة عام ١٤٢٢هـ

خبرات عمل: ـ تأليف وترجمة ومراجعة للمواد العلمية في موقع دار الإسلام
ـ يراجع الرابط : http://www.islamhouse.com/ip/8067

معلومات ذاتية للمراجعين

الاسم: شكري نور

الدراسة: ـ حاصل على درجة الماجستير في الدراسات الإسلامية من جامعة الأمير سونكلا ـ جنوب تايلاند عام ١٤٣٠هـ
ـ متخرج في كلية الدعوة وأصول الدين بالجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة

خبرات عمل: ـ تأليف وترجمة للمواد العلمية في موقع دار الإسلام
ـ يراجع الرابط : http://www.islamhouse.com/ip/57623

الاسم: يوسف أبوبكر (تيواكون ييم شانجواد)

الدراسة: ـ حاصل على درجة الماجستير في التاريخ والحضارة من جامعة جالا الإسلامية ـ جنوب تايلاند عام ١٤٣٠هـ
ـ متخرج في كلية الدعوة وأصول الدين بالجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة عام ١٤٢٢هـ

خبرات عمل: ـ تأليف وترجمة للمواد العلمية في موقع دار الإسلام
ـ يراجع الرابط : http://www.islamhouse.com/ip/78598

عقيدة أهل السنة والجماعة

تأليف:

فضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله

اسم الكتاب: عقيدة أهل السنة والجماعة

تأليف: فضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله

ترجمة: صافي عثمان

مراجعة: شكري نور ويوسف أبوبكر

تقديم وتقريظ: عبدالعزيز فيتك خومفول ـ شيخ الإسلام في تايلاند

د.إسماعيل لطفي جافاكيا ـ رئيس جامعة جالا الإسلامية

الطبعة الأولى: محرم ١٤٣٢هـ ـ ديسمبر ٢٠١٠م

عدد النسخ: ٥,٠٠٠ نسخة

ردمك: 978-616-202-281-4

طبع على نفقة فاعل خير

جزاه الله خيرا، وغفر الله له ولوالديه وللمسلمين

نشر بإشراف

إدارة البحوث والتأليف والنشر، جامعة جالا الإسلامية ـ تايلاند

Tel: 0-7341 8613 Fax: 0-7341 8615 www.yiu.ac.th

สำนักส่งเสริมการวิจัยและเขียนตำรา
มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

หลักความเชื่อของมุสลิม

เชค มุฮัมมัด บิน ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน เรียบเรียง

ซุฟอัม อุษมาน แปล

คำนิยมโดย

ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา
อธิการบดีมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

นายอาศิส พิทักษ์คุมพล
จุฬาราชมนตรี

หลักความเชื่อของมุสลิม เชค มุฮัมมัด บิน ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน : เรียบเรียง | ซุฟอัม อุษมาน : แปล

جامعة جالا الإسلامية
إدارة البحوث والتأليف والنشر

عقيدة
أهل السنة والجماعة

تاليف:
فضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله

ترجمها إلى التايلاندية:
صافي عثمان

تقديم وتقريظ

عبدالعزيز فيتك خومفول
شيخ الإسلام في تايلاند

د. إسماعيل لطفي جافاكيا
رئيس جامعة جالا الإسلامية